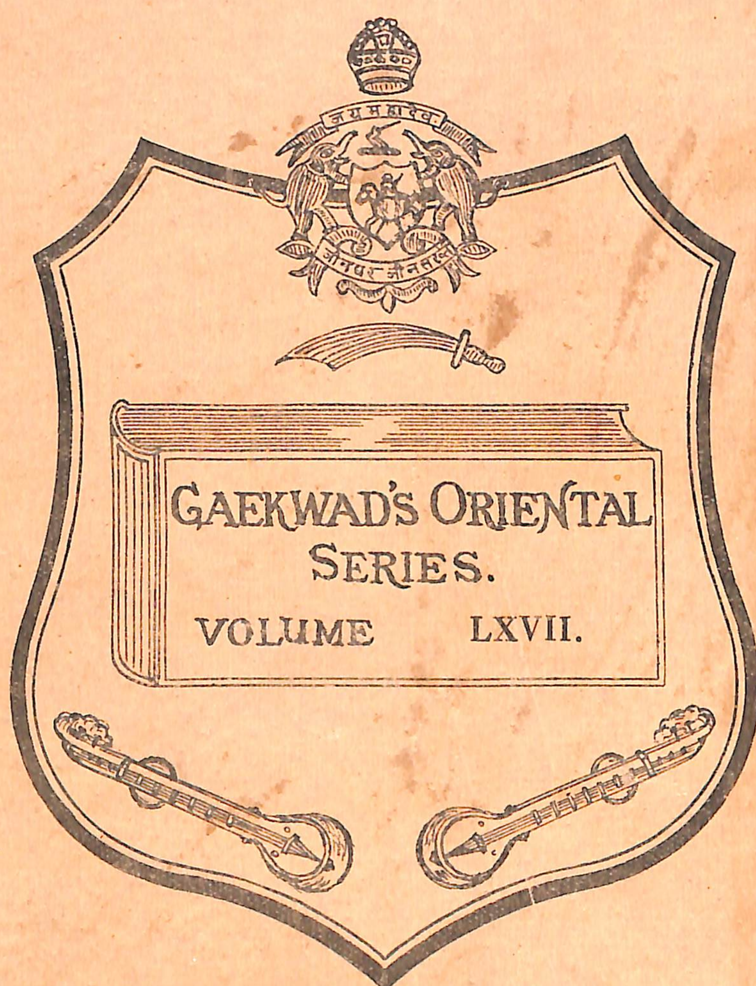

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES.
VOLUME LXVII.

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Published under the Authority of the Government of His Highness the Maharaja Gaekwad of Baroda

GENERAL EDITOR:

B. BHATTACHARYYA, M.A., Ph.D.

No. LXVII

बालिद्वीपग्रन्थाः।

Sanskrit Texts
from
BĀLI

Critically edited with an introduction

by

SYLVAIN LÉVI

1933
Oriental Institute
Baroda

Printed by P. Knight at the Baptist Mission Press, 41, Lower
Circular Road, Calcutta, and Published on behalf of the
Government of His Highness the Maharaja
Gaekwad of Baroda by Benoytosh
Bhattacharyya, at the Oriental
Institute, Baroda.

Price Rs. 3-8.

THIS WORK IS PUBLISHED IN HONOUR OF

HIS HIGHNESS SIR SAYAJI RAO III,
MAHARAJA GAEKWAD OF BARODA,

THE ENLIGHTENED PATRON OF PUBLIC EDUCATION AND SANSKRIT SCHOLARSHIP, ON THE OCCASION OF THE SEVENTH SESSION OF THE INDIAN ORIENTAL CONFERENCE INVITED BY HIM AT HIS CAPITAL IN BARODA.

INTRODUCTION.

Bali is an island lying east of Java, between 7°54′ and 8°53′ 30″ south, 114°26′ and 115°43′ east. Its area (including some islets lying close by it) is 5·808 square kilom. Though very small, in comparison with the great islands of the Indian Archipelago: Sumatra, Java, Borneo, Celebes, etc., it is certainly one of the most beautiful, picturesque, charming, fertile, civilized parts of the Dutch dominions in the southern seas; it is the only part where the Indian civilization, which had been flourishing for many centuries in Java, etc. and which had to give way before Islam, is still living its harmonious and dignified life.

Bali was first heard of among scholars when John Crawfurd published an essay on the Existence of the Hindu religion in the Island of Bali, in Asiatick Researches, Vol. XIII, Calcutta, 1820, pp. 128–170; Crawfurd had obtained, during a short stay in the seaport of Buleleng (N. Bali), in 1814, informations from the local prince and from Brahmins of the place; scanty and superficial as they were, they paved the way for research. But methodical research began years later, when R. Friederich, Assistant Librarian to the Dutch Society of Arts and Sciences, was sent on a mission to Bali in 1846; he had to work under difficult conditions, finding no encouragement among his few countrymen engaged in trade or among native priests who were rather distrustful. Nevertheless he succeeded in compiling his Preliminary Account of the Island of Bali, published in the Transactions of the Dutch Society, Vol. XXII, 1849, pp. 1–63 and Vol. XXIII, 1850, pp. 1–57. He was able to give a full and substantial conspectus of Balinese literature, religion and society in connexion with Hinduism. An English translation of the first part appeared almost immediately in the Journal of the Indian Archipelago and Eastern Asia, Vol. III, 1849, pp. 117–139 and 235–250. A complete English translation was published twenty-seven years later in the Journal of the Royal Asiatic Society, London, N.S., Vol. VIII, 1876, pp. 159–218; Vol. IX, 1877, pp. 59–120; Vol. X, 1878, pp. 49–97, and afterwards incorporated in Miscellaneous Papers relating to Indo-China and the Indian Archipelago, Second Series, London, 1887, Vol. II.

The pioneer work, initiated by Crawfurd, comes to an end with Friederich; after him, the field was ready for detailed research. This is not the place to trace the development of the general work on Bali. Any one who wants to know every step of the progress has only to refer to the complete bibliography

published by C. Lekkerkerker, record-keeper to the Bali Institute, Amsterdam : Bali en Lombok, Overzicht der Litteratuur omtrent deze eilanden tot einde 1919, Rijswijk (Netherland) 1920 ; a large book of no less than 456 pages. There we find a full analysis of 808 books, essays and memoirs on Bali (and Lombok, its sister-island) ; besides, a catalogue and analysis of official papers, documents, regulations, etc. covers 32 pages ; a list of 117 maps is appended. The author does not go beyond the year 1919. Since that time, Bali has become a regular item in the programme of round-the-world tourists ; a huge literature has grown around the 'Island of Beauty', photographers no less than writers have been at work (see, for instance, Gregor Krause, Bali, 321 plates, München, 1926). Scholars have not been remiss in the general progress of knowledge. Among the many publications relating to Bali, I must instance some on the ground of their particular importance exemplifying the different lines of research :

Dr. W. F. Stutterheim. Oudheden van Bali, I Tekst, Bali, 1929 (Antiquities of Bali : A. Inscription ; B. Images).

P. V. van Stein Callenfels. Epigraphia Balica, in Verhandelingen van het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen (Transactions of the Art and Science Society of Batavia), LXVI (1926), 3.

By the same. Historische Gegevens uit Balineesche oorkoonden (Historical data from Balinese documents) in Oudheidkundig Verslag....(Reports of the Archæological Survey of Dutch India ; 1920, 1924).

F. A. Liefrinck. Nog eenige Verordeningen en Overeenkomsten van Balische Vorsten (Further ordinances and conventions of Balinese princes ; a continuation of the work published in 1917). The Hague, 1921.

F. A. Liefrinck. Bali en Lombok. Geschriften (a collection of essays and papers on Bali and Lombok formerly published in different journals) Amsterdam, 1927.

P. de Kat Angelino. Mudrās auf Bali ; an introduction to Tyra de Kleen's drawings. The Hague, 1923 (The same drawings have also been published in London, with an English introduction by A. J. D. Campbell, under the title : Mudrās, the Ritual Handposes of the Buddha priests and the Shiva priests of Bali. But, except the drawings, there is nothing common to the two volumes. Kat Angelino's essay affords the most complete and reliable picture of Hindu religion and worship as it is still to be seen in the daily life at Bali.)

R. Goris. Bijdrage tot de Kennis der Oud-Javaansche en Balineesche Theologie (A contribution to the knowledge of Old Javanese

and Balinese theology: I Sūryasevana ; II Dogmatic), Leiden 1926. (This is a very valuable work of which an extensive analysis has been given by Mr. Bake in the Journal of the Asiatic Society of Bengal, Vol. XXII, 1926, n.6, pp. 351–364: Java and Bali.)

P. A. J. Moojen. Kunst of Bali, Inleidende Studie tot de Bouwkunst. (Art of Bali, an essay introducing to the architecture.) The Hague, 1926.

K. C. Crucq. Bijdrage tot de Kennis van het Balisch Doodenritual (A contribution to the knowledge of the Balinese funeral rites). Santpoort, 1928.

Mededeelingen van de Kirtya Liefrinck-van der Tuuk, aflev. I (Publication of the Kirtya...., part I). Singharadja, 1929 (contains: Bijlage I, Voorloopig Overzicht der op Bali aanwezige Literatuurschat, door Njoman Kadjeng: on the literary works actually found at Bali).

C. Lekkerkerker. De Kastenmaatschappij in British-Indië en op Bali (Castes and Society in British India and Bali). Mensch en Maatschappij, 2nd jahrg. afl. 2-3.

J. Kunst en C.I. Kunst-van Wely. De Toonkunst van Bali (The music of Bali). Batavia, 1925, 2 vols.

Paul Wirz. Der Reisbau und die Reisbaukulte auf Bali und Lombok (Rice-farming and cults connected therewith in Bali and Lombok). 1927 (in: Tijdschrift voor Indische Taal=land=en Volkenkunde, ded LXVII, afl. 3-4).

The prime and chief interest of the documents I am editing here lies in the fact that they are a kind of holy relics of the time, long passed away, when Indian civilization had spread over the Indian Archipelago and the adjacent kingdoms. Beyond Siam and Cambodia, where the Sinhalese form of Buddhism is still prevalent, with the Pali as its sacred language, the only spot where faint traces of the old Sanskrit culture can still be detected is a small and remote corner of Indonesia ; but there at least, the traveller finds himself surrounded by a real Indian atmosphere. Before landing at the harbour, he can see by the sea-side a temple dedicated to Varuṇa ; among the people waiting at the pier, he will notice Brahmans, Kṣatriyas, Vaiśyas, Śūdras ; as soon as he can mix with daily life, he will hear the names of Śiva (Maheśvara, Īśāna, etc.), of Nārāyaṇa, of Gaṇeśa, etc. The more he comes into close contact with the Balinese, the more he will be reminded of distant India ; if he happens to be admitted into the house of a local priest, of a pĕdanda as they call him, he will witness the same worship that is practised all over India, a regular Sandhyā sevana ; he will

hear Sanskrit mantras recited in the Indian fashion, with the regular Indian accompaniment of mystic gestures, mudrās. Still his wonderment will reach a climax when he becomes aware that those people have not the faintest knowledge of India, even of her existence, that their widest horizon stops short at the west with Java, that they do not understand one word of the Sanskrit texts which they write, read, and chant.

When was Indian civilization introduced in Bali ? The name is not found in Ptolemy's Geographical Tables. It occurs first, as it seems, in a Buddhist cyclopædic Tantra, Mañjuśrīmūlakalpa II, 332 (ed. Ganapati Sastri, Trivandrum Sanskrit Series) :

द्वीपे वारुषके चैव नग्नबलिसमुद्भवे ।
यवद्वीपे वा .. .. .. ॥

where Vāruṣaka is no doubt Sumatra (Barros, as it used to be called in the Middle ages ; Nagna(dvīpa) is the Nicobar Islands (Nakkavāram), Yavadvīpa is Java, so that there is no doubt as to Bali being our island of Bali. The Mañjuśrīmūlakalpa has no precise date ; an incomplete translation into Chinese was written by T'ien Si tsai between 980 and 1001 ; some chapters had been translated earlier by the well-known Amoghavajra between 746 and 771 ; the work was also translated into Tibetan in the XIth century. The compilation of the Sanskrit original goes back probably to the VIIth century. We might speak of a somewhat earlier time, if we could be certain that the island of Bali is meant by the country of P'oli mentioned in some Chinese texts as having sent embassies to the Imperial Court in 517-522, 616, 630. " P'oli is an island lying S.E. from Koang chou, at a distance of two months' voyage. . . . there are 136 villages. The men have curled hair ; they wear a piece of cotton which they roll round the waist ; the King is dressed in variegated clothes, wears a diadem adorned with all sorts of jewels, sits on a golden throne ; he is surrounded by maids of honour adorned with jewels. The King's family-name is Kauṇḍinya." The description certainly refers to a country lying within the pale of Hinduism, but nothing except the mere name (P'oli = Bali) goes to show that Bali is intended. The pilgrim Yi tsing, who resided at Śrīvijaya (Palembang, in the island of Sumatra) during the last years of the VIIth century, registers the name of Bali among the islands of the southern sea. Earlier, a tradition still current in Bali reports that the island had previously been a part of Java, and became detached from the main island in 202 ; the same year is given by a late Javanese poem as the time when Madoera (Madura) became a separate island. The oldest inscriptions found in Bali, written in Sanskrit, do not supply any positive date ;

but on paleographical grounds they can be assigned to the VIIIth century. The first positive date to be read in an inscription is 'year 896' A.D. Ugrasena, the first king whose name is given in an inscription, is already reigning in the year 916 A.D. The earliest tāmrapattras are written in the Old-Balinese language; this is enough to show that the local culture did not come from Java; later on, when Javanese influence became predominant, the use of Old-Javanese was introduced. About the end of the XVth century, when Java fell under the sway of Islam, the last remains of Indian civilization, princes, priests, scholars, common people, who did not consent to bow before the fierce invader, fled away to Bali, carrying with them what they could save of their spiritual treasures. While the whole of Indonesia turned gradually to the Moslem faith, Bali alone kept faithful to 'Mother India' and became a repository of ancient Indian lore. How rich was the preserved store can be gathered from a Provisory Survey of the literary treasures actually existing in Bali (Voorloopig Overzicht der op Bali aanwezige Literatuurschat) published in the first part of Mededeelingen van de Kirtya Liefrinck-van der Tuuk, 1929, Singaradja-Solo, p. 20–40. The whole survey is divided into six departments: I Veda (of course, what is current under that name in Bali, including Veda proper, Mantra, Ritualia (Kalpaśāstras), 23 + 93 + 61 = 177 numbers;—II Āgama, including Dharmaśāstra-literature, Śāsanas, that is rules of life, and Nīti-literature, 27 + 31 + 5 = 63 numbers;—III Variga, including Variga proper, that is Jyotiṣa, Upadeśa (or Tutur), cosmogonical and allegorical works; Kāṇḍa, technical manuals of grammar, metrics, mythology, professional literature; Usada (Oṣadha), medical recipes, 100 + 320 + 74 + 98 = 592 numbers:—IV Itihāsa, including Parvas in prose, Kakavin, that is Kāvyas in vernacular, but in Sanskrit metres; Kidung, that is vernacular matter in vernacular metres: Gaguritan, miscellanies, 27 + 56 + 28 + 48 = 159 numbers;—V Babad, historical works, including Pamañcangah, that is Vaṁśāvalīs, historical tales, 35 numbers;—VI Tantri, tales partly from Sanskrit works, partly from vernacular material, 9 numbers. From this large amount of texts (1035), I shall quote a certain number of items, selecting titles expressed in Sanskrit words:

I. वेद: चतुर्वेद; धर्मवेद; ऋग्वेद; सिन्धुवाक्य; वेद अर्घ; वेदपरिक्रम; वेदपूर्वक; वेदशास्त्र; वेदसात्मक; वेदशवविधान. —अर्घमन्त्र; अर्घसार; अर्घसूर्यसेवन; अष्टकमन्त्र; अस्त्रमन्त्र; आत्मरक्षा; वायुस्तव; ब्रह्मस्तव; पशुपतिमन्त्र; पञ्चमहाभूत; पूजा आयुर्वेद; पूजा अस्त्रमन्त्रपात्र; पूजा भुवनशरीर; पूजा शवविधान; पूजादेव; पूजाक्रम; पूजापिट;

पूजा ऋषिगण; पूजासारसंहिता; शिवस्तव; उमास्तव; विष्णुजप; विष्णुजय; विष्णुमण्डल; विष्णुमूर्त्ति; — आगम बलि; गर्गवर्ण; सूर्यमण्डल; सूर्यसेवन.

II. आगम: अधिगम; आगम; अष्टव्यवहार; देवागम; देवदण्ड; धर्म उपपति; कुटार आगम; मानवशासन; नगरक्रम; पूर्वाधिगम; पूर्वाधिगमसारोद्धृत; सारसमुच्चय; सौम; श्लोकान्तर; स्वयम्भू; विधिशास्त्र; विधितत्त्व; विधिवाक्य. — भटारशासन; चतुर् शिक्षा; देवशासन; धर्मक्षतशासन; धर्मलक्षण; क्रमदृष्टि; क्षतभुजङ्ग; मन्त्रिशासन; मार्गगमन; अर्थक्रम; पुत्रशासन; राजभैरव; ऋषिशासन; शीलक्रम; शीलक्रमशासन; शीलशासन; शिवशासन; तत्त्वगमन; तत्त्वपूर्वशासन; तीर्थगमन; वनगमन; वनवासशासन; व्रतिशासन; व्रतिशासन बुद्ध. — इन्द्रलोक; नीतिशास्त्र; नीतिप्राय; नीतिसार; राजनीति.

III. Variga: भगवान् गर्ग; चतुर्वार; एकजल ऋषि; जनान्तक; कालचक्र; प्रकम्प; षड्ऋतु; सप्तवार; वीरकुसुम. — आदिपुराण; अष्टभूमि; अष्टपाताल; आत्मप्रशंसा; आत्मतत्त्व; भौमस्वर्ग; भुवनकोश; भुवनपुराण; भुवनसंक्षिप्त; ब्रह्मोक्तविधिशास्त्र; ब्रह्ममूर्त्ति; ब्रह्मतत्त्व; ब्रह्म उत्तम; ब्रह्मवंशतत्त्व; ब्रह्माण्डपुराण; चन्द्रभैरव; चन्द्रभूमि; चन्द्रनेत्र; चन्द्रप्रमाण; चतुराश्रम; चतुर्भूमि; चतुर्ब्रह्मवंश; चतुर्दृष्टि; चतुर्जन्म; चतुर्काल; चतुर्विशेष; चतुर्युग; दशवायु; दशप्रमाण; दशशील; देवरोगशरीर; देवतत्त्व; देवशून्य; धर्मसमाधि; धर्मविमल; धर्मयोग; धर्मोपद्रवभूमि; दीपमाला; दृढतम्बुरु; द्विजेन्द्र; एकादशरुद्र; एकप्रथम; गणपति; गिरिसमूह; गुरुवृद्धि; जयपुराण; जयेन्द्रिय; कुञ्जरकर्ण; कुञ्जरयज्ञ; कुण्डलिनी; कुसुमदेव; कुसुमविचित्र; लिङ्गविनाश; महेश्वरी; महेश्वरीशास्त्र; नैष्ठिकज्ञान: नवरुचि; पंचगिरि; परमरहस्य; पूर्णचन्द्र; पूर्वभूमि; पूर्वशासन; पूर्वविराट; रोगविनाश; राजार्जुन; षड्विनायक; समाधियोग; सप्तप्रणव; सप्तति; सारसमुदय; सारसमुच्चय; सरस्वती; शिवमूर्त्ति; सेवकधर्म; शिवबुद्ध; शिवरात्रिकल्प; शिवतत्त्व; शिवविजय; सुदर्शन; तत्त्वलक्षणप्रयोग; तत्त्वभीमशक्ति; तत्त्ववित्; विघ्नोत्सव. — भार्गवशिक्षा; दशकाण्ड; दशाक्षर; क्रक-

(कारक)शास्त्र; कृतभाषा; नवकाण्ड; परिभाषा; स्मरक्रीडा; स्मरतन्त्र; स्वरव्यञ्जन; वृत्तसंचय; व्यञ्जनसन्धि.

IV. इतिहास: आश्रमवासपर्व; आदिपर्व; अ(अं)गस्त्यपर्व; भारत-वंशतत्त्व; भार्गवविजय; चतुर्पर्व; दुर्योधन आश्रम; कपिपर्व; कौरवाश्रम; कौरवप्रसाद; मौसलपर्व; प्रास्थानिकपर्व; सभापर्व; स्वर्गारोहणपर्व; उत्तरकाण्ड; वनवासपर्व; विराटपर्व.—अभिमन्युविवाह; हरिवंश; अर्जुनप्रमाद; अर्जुनसहस्रभुज; अर्जुनविजय; अर्जुनविवाह; भारतयुद्ध; भौमकाव्य; धर्मसुतसोम; खाण्डवदहन; कविजानकौ; कौरवाश्रय; कृष्ण; कालान्तक; नरकविजय; पाण्डवविवाह; पार्थविजय; पार्थयज्ञ; पृथुविजय; रामकाण्ड; रामायण; रत्नविजय; शत्रुघ्न; स्मरदहन; सुभद्राविवाह; सुमनसान्तक; सुरान्तक; विजयाश्रय.

The names of Hindu gods appear in these titles: Śiva, Brahma, Viṣṇu, Durgā, Sarasvatī, Śrī, etc. The worship of these deities is a privilege of the Brahmanical caste, and, among Brahmans, of the so-called pĕdandas, men who have received a professional training from some competent Guru, who can read and write—if they do not understand—the sacred texts, who are conversant with the intricacies of the ritual and the ceremonies, who lead a holy life, who abstain from impure food, etc. Pĕdaṇḍas are divided into two classes, according to their chief deity: Pĕdanda Śiva and Pĕdanda Buddha. Besides casual resources, both get their regular living by selling 'toya', holy water after it has been consecrated by the morning pūjā. There is no antagonism between the two groups. Local Śivaism and Buddhism form two branches of Tantra. Bali affords a fine illustration of the large part that was played by Tantrism in the spread of Indian religions, united in a common current of doctrine. Whatever may be the discrepancies of opinion on the antiquity of Tantric beliefs and practices in India, one fact stands above all controversy: from the VII-VIIIth centuries onwards, Tantrism, as a popular—one may be tempted to say 'democratic', by reason of the political and social causes underlying it—mixture of cheap mysticism, low magic, with a more or less strong tinge of eroticism—appears suddenly to prevail all around India; in all parts where Indian culture had been introduced: on the very boundary of India, in the mountains of Nepal and Oḍḍiyāṇa, and beyond them in Central Asia, Tibet, China, Corea, Cambodia, Java and Bali. Bali accepted Tantrism under its twofold garb, either Śaiva or Bauddha, and it has kept faithful to both. Śiva and Buddha are believed to be two

brothers; but Śiva is the elder, while Buddha being younger, has no right to the same honours. At the chief festivals, four pĕdandas Śaiva officiate with one pĕdanda Bauddha; the Śaiva pĕdandas enjoy a right over the four directions, and the pĕdanda Bauddha commands only the southern region. Above them both stands Saṁ Hyaṁ Vidi 'the divine Vidhi', a kind of Fatum presiding over the universe. Next to Śiva are Viṣṇu and Brahma, generally associated with him, but on a lower footing; the pagodas with a set of receding roofs, called Meru, have eleven such roofs if built for Śiva, but only nine if built for Brahmā (south) or Viṣṇu (north). Śiva's consort is worshipped as Pārvatī under her benignous form, while as Durgā she is the presiding deity of the temples built on cremation-grounds (pură dalem). Śrī is the goddess of rice-fields, and worshipped as such in temples built by every corporate unit of the irrigation canals (pură subak). Varuṇa, as the Lord of the sea, has temples built on the sea-shore, where ceremonies are performed when the ashes of dead people are brought to be thrown into the sea. Yama is, of course, the king and the judge of the Dead. The ritual of death holds a prominent part in the Balinese religion. Here as elsewhere, Hinduism has not abolished the former cults; it has rather preserved them by incorporating them into its amorphous body. The Balinese belong to the Polynesian stock, and as such they are fundamentally animist; they live amid a host of spirits, spirits of the dead, spirits of the mountains, of the rivers, of the plants, etc.; they detect under every phenomenon a manifestation, either propitious or threatening, of these spirits; they are continually striving to placate or conciliate these spirits. Hinduism, even in its Tantric form, has lifted these childish beliefs to a higher range; it has dignified Balinese life to a degree which an average Hindu does not attain; there is probably no other country in the world breathing such an atmosphere of serene gravity.

The most striking external feature of Balinese Hinduism is the complete absence of images (of deities). Gods are worshipped as pure spirits; when they are supposed to appear under some material form, a small piece of gold is considered to be their favourite place of incarnation. The fact is so much the more surprising as the Balinese are wonderfully gifted for art; they possess to an equal degree the power of fancy and ability of hand. If the shrine is empty, the walls around are profusely ornamented with figures of the best workmanship.

The texts which I am editing here were collected during my short visit of Bali, June-July, 1928. That this trip was so successful, I owe it to the high patronage of Governor-General Jonkheer De Graaf, to the benevolent arrangements made by the Resident of

Bali, Mr. Caron, and to the unsparing pains of my dear friend Van Stein Callenfels, Inspector to the Archæological Survey of Dutch India. The local pĕdandas had been requested to meet me at every place where I halted, and to bring with them all their lontars (id est, tālapattra MSS.) which they could not understand ; this was the only way of indicating Sanskrit to people who did not even know its name. When I first heard some pĕdandas reading these Sanskrit texts, it happened that sometimes I anticipated them, having been for a long time conversant with the usual strain of Sanskrit ślokas, sometimes I corrected a mistake of the reader and my correction was supported by another manuscript. Thus I earned their confidence ; just as Brahmans of the Vedic Brāhmaṇa period would have done, they came to the conclusion that their prayers had lost too much of their efficiency on account of the many faults affecting them. They declared themselves ready to communicate their sacred and secret texts, if I should be willing to give them a better edition of them, revised and corrected. I have done my best to fulfil my promise ; I am sorry to say that only too often I have not been able to detect the correct original under the accumulated mistakes. I hope that my Indian colleagues will come to my aid and lend their help in discovering the authentic Sanskrit originals of all these religious and literary pieces so wonderfully preserved in Bali.

I. Caturveda.

The text known under this name in Bali is no other than the Nārāyaṇātharvaśirṣopaniṣad. This fact closes a long controversy which had been current since the days of Friederich, and which has been clearly summarized by Dr. Goris in an appendix to his valuable work on Old-Javanese and Balinese theology. Friederich had noticed that 'according to the communications of the priests, the Vedas are not complete in Bali, but only fragments, although, to judge from appearance, tolerably large ones, of all the four Indian Vedas, viz. of the Rĕg-Veda, Yajur-Veda (commonly spelt Yayur-Veda), Sāma-Veda, Artava-Veda (a corruption caused merely by the transposition of the r)........It is an object of the greatest importance to get possession of the remains of the Vedas in Bali'. Consequently, a hope had been fostered that genuine Indian Vedas would some day be discovered in Bali : This hope is henceforth totally excluded. What the pĕdandas mean when speaking of the Four Vedas is only the four sections of the Upaniṣad respectively known as the 'heads' (śiras) of the Ṛg, Yajus, Sāma, and Atharva Veda. No pĕdanda had ever heard of the Gāyatrī though they go on reciting in their daily worship one pāda of the Gāyatrī : भर्गो देवस्य धीमहि (Goris, p. 44). Another Vedic mantra also has been

preserved in Bali ; it is there called Śivasūtra, and according to my pĕdandas it is recited immediately after the Caturveda ; in the MSS. from which Dr. Goris has drawn his material, it occurs after the Śirovistam Mantra (=Vedaparikrama § 45) and before the mantra : **भर्गो देवस्य धीमहि.** Dr. Goris' MS P. reads the whole passage as follows :

(*a*) ओं (शिवसूत्रम्) यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजाप आयुष्यं बलमस्तु तेजः ।

(*b*) परगुह्यात्मत्रिगणं त्रिगणात्मकम् .
अरिविं त्रितिसूर्यप्रकाशं चन्द्रकोटिहृदयम् ।

(*c*) इति वेदमन्त्र गायत्री मात्रमात्र षडक्षर ।
सर्वदेवपिता स्वयम्भु ।

(*d*) भर्गो देवस्य धीमहि .

On the first mantra : **यज्ञोपवीतं....**, the late Prof. Caland, who was decidedly the best authority on the matter, had supplied Dr. Goris with a very interesting note. He had shown that the mantra occurs in the Kāṭhaka Āraṇyaka and in the Baudhāyana-, Vaikhānasa-, and Pāraskara Gṛhyasūtras, and belongs to the later period of Vedic literature. As in the case of the Gāyatrī, the mantra is incomplete ; it should read :

यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत् सहजं पुरस्तात् ।
आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ।

The second mantra (*b*) cannot fail to recall the last part of the Caturveda, called the Atharvavedaśiras.

The Vedaśiras, as they are called by pĕdandas, are chanted every fortnight, on the new-moon and full-moon days. They are never recited, and the practice is so deeply rooted among the pĕdandas that, when reading the text with me, they could not refrain from their usual sing-song.

The Nārāyaṇātharvaśirṣa (or °śiras) Upaniṣad is generally combined in one group with the Gaṇapati°, Śiva°, Sūrya°, Devī Atharvaśiras, constituting the Atharvaśirṣapañcaka. The Atharvaśiras texts are mentioned in a list of purificatory texts found in the Gautamadharmasūtra XIX, 12 and the Vasiṣṭhadharmasūtra XX, 9 and XXVIII, 14. In fact they enjoy a high reverence each in their particular sect, the Gaṇapatī° with Gāṇapatyas, the Nārāyaṇa° with Vaiṣṇavas of all schools, Mādhvas as well as Rāmānujas ; the Śiva° with the Śaivas ; the Sūrya° with the Sauras (also with people suffering from incurable diseases such as consumption, leprosy, etc.) ; the Devī° with the Śāktas. Mr. Binaytosh Bhattacharya writes, in a private letter : 'It appears probable that these Upaniṣads were selected by all classes of people belonging to different Vedas, and that they had greater connection with the systems of philosophy

and Tantra than with the Vedas. The Upaniṣads are recited not daily, but only on important occasions, but it is enjoined generally that the different Upaniṣads should be committed to memory by the adherents of the different orders mentioned above.' Paṇḍit Harisankar O. Shastri, a Vaiṣṇava Vallabhācārya, and himself the author of a new commentary on the Nārāyaṇātharvaśīrṣopaniṣad, Kiraṇāvalī, published in the Pīyūṣapatrikā, has also kindly supplied the following informations : अस्या उपनिषदः पाठे नास्ति गोत्रादिनियमः। ये च किलाथर्वणाः, वैष्णवा वा पञ्चदेवोपासका वा स्मार्तास्ते सर्वेऽपि नियमेन पठन्ति नारायणोपनिषदमेनाम्। किं तु ये याजुषाः, तत्रापि ये च तैत्तिरीयां हिरण्यकेशीयां च शाखामनुसरन्ति, ते सर्वेऽपि महानारायणोपनिषदं पठन्ति, नैवाथर्वणीम्। अपरं च ये याजुषा अपि माध्यन्दिनाः काण्वाश्च भवन्ति ते तु न महानारायणोपनिषदम्, अपि तु नारायणाथर्वशीर्षापरपर्यायामिमामेवोपनिषदं पठन्ति। 'There is no specification of gotra in regard to the reading of this Upaniṣad. The Ātharvaṇa Smārtas, whether Vaiṣṇavas or devotees of the Five Gods [worshipped in the Five Ātharvaśīrṣopaniṣads], must read this Upaniṣad. As for the Yājuṣas, among them those who follow the Taittirīya or the Hiraṇyakeśīya śākhā [of the Kṛṣṇa Yajur Veda], all read the Mahā-Nārāyaṇopaniṣad, they do not read the Ātharvaṇa one. But the Yājuśas who belong to the Mādhyandina or to the Kāṇvaśākhā [of the Śukla Yajurveda], read not the Mahā Nārāyaṇa, but this Nārāyaṇa Atharvaśīrṣa Upaniṣad.' From the Ṛgvedīya Brahmakarmasamuccaya (ed. Nirṇaya Sāgar Press, Bombay, 1821 Śaka = 1899 A.D.) we see (p. 57) that the Nārāyaṇa Atharvaśīrṣa is a regular part of the morning recitation of the Ṛgvedīya Brahmans ; it comes first of the Pañcaka, followed by the Śiva°, Gaṇapati°, Sūrya°, and Devī Atharvaśīrṣa. According to O. Schrader, Catalogue of the Sanskrit MSS. in the Adyar Library, Vol. I, Madras, 1908, Preface, p. ix, 'the collection [of the 52 Ātharvaṇa Upaniṣads] is confined to the north of India, and so is the Ātharvaśīrṣapañcaka, of which we have but one copy [in the Adyar Library], though it is by no means rare'. If this statement be true, as it appears to be, the existence of this Upaniṣad in Bali would be sufficient to show the prevalence of South-Indian influence in the Hinduisation of Java and Bali.

One more fact requires some explanation : While the Ṛg°, Yajur°, Sāma Vedaśiras are after all, in spite of the many blunders, fairly well preserved in Bali, the fourth Śiras has nothing in common with the authentic Atharvavedaśiras of the Upaniṣad. Here again, things become obscure and confused when we have to deal with the fourth Veda. The responsibility here does not seem to fall on Indonesian people ; India herself seems to be responsible in the matter. Among the many MSS. of this Upaniṣad preserved in the Tanjore Library (Catalogue by P. P. S. Sastri, Srirangam, 1928, 'three

MSS. 1131–1133 adopt only Adhyāya division ; only the first three Khaṇḍas are found in these MSS. ; the readings are largely different from those found in the printed volume '. The Triennial Catalogue of MSS. 1910–1913, I, 1, Sanskrit A, Madras, 1913, p. 150, notices a MS. of the Upaniṣad (130*b* and 131*a*) : 'Same work as the one described under n° 561 of DCS. MSS. Part I, part IV, for the beginning. Complete. End. : अनपब्रवः सर्वमायुरेति। विन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपौत्यं ततोऽमृतत्वमश्नुते (bis) इति Colophon : नारायणोपनिषत् समाप्ता '. Thus the text, considered as complete, stops after the Sāmavedaśiras. Therefore, we can be sure that there was some redaction of this Upaniṣad which contained only the śiras of three Vedas excluding the Atharva. Later, when it was desired to fill up the gap, probably in Bali, a kind of hocus-pocus was fabricated with broken parts and pieces drawn from other sources. That explains the large discrepancies of this part of the text which I have noted in different places. There seems to be in the mentions of Sūrya and Gaṇapati some faint reminiscence of the four other Upaniṣads of the Atharvaśīrṣapañcaka. In any case, it would be unfair to conclude from the Nārāyaṇa Ātharvaśīrṣa Upaniṣad being preserved in Bali that Viṣṇuism has ever been prevalent in Java or Bali. The whole history of the two islands, which in its broad lines is well known, goes to show that the two chief religions have been Śaivism and Buddhism. As we have already seen, Viṣṇu Nārāyaṇa held a high position near Śiva, but below him. As this Upaniṣad comes first in the Atharvaśīrṣapañcaka, it had a better chance of being preserved ; nevertheless it has lost its last part, the Atharvavedaśiras which has been replaced by words set, it seems, at random.

If some acquaintance with the teaching and spirit of the Upaniṣads had, as we are now aware of, penetrated Bali (and, no doubt, Java), a new problem arises which we are not expected to discuss here, but which must be mentioned. The Polynesian religion had, in its highest types, reached a stage of cosmological and metaphysical speculation which forcibly reminds of India (cf. for instance E. S. Craighill Handy, Polynesian Religion, Honolulu, 1927). Indonesia is probably the link of connection between India and Polynesia, a connection which is likely to be found going back to long past centuries.

II. Vedaparikrama.

The full title is Vedaparikramasārasaṁhitākiraṇa. Parikrama, in the Balinese ritual, is another name of the madhya pūjā, that is the only form of cult practised in the daily worship. The word is probably an alteration of Sk. parikarma, in the special meaning of 'cult, adoration', as found often in Bhāgavata Purāṇa. I was

allowed to attend this pūjā and I wrote on the spot a full sketch of the performance ; but the headings given in the text for each stage of the ceremony are so clear, and especially to an Indian reader, that I can drop all description. The only point requiring notice is, that the pūjā is performed under a small pĕndapa, a small pavilion open from all sides (maṇḍapa), with a wonderful display of mudrās, in a spirit of dignified gravity and of pure beauty which cannot fail deeply to impress the mind.

As will be seen from the references given at the foot of almost every page, most of the mantras are found under the same or a similar form in Dr. Goris' work : Bijdrage tot de kennis der Oud-Javaansche en Balineesche Theologie. This is a very accurate and valuable work, but prepared and published in Holland, before Dr. Goris' departure to Dutch India ; the materials were drawn from the large collection of Javanese and Balinese MSS. preserved in the Leiden Library. The author has collected a large quantity of important quotations from many works still unedited and unknown, and has shed light upon many sides of Balinese Hinduism. Of course, being himself a good Sanskrit scholar, he has not omitted to compare the Balinese mantras with Sanskrit sources. But he has limited his search to Purāṇic literature, specially to the Agni Purāṇa (Chap. 21, Sāmānyapūjā, 16–19, and Chap. 73, Sūryārcana) and the Garuḍa Purāṇa (Chap. 7, 1–5 ; 16, 9–16 ; 17, 1–9 ; 23, 2–13 ; 39, 1–22) ; he has failed to perceive the evidently Tantric character of the whole ritual. It would be superfluous to insist on this, as there is no feature in this Vedaparikrama which is not properly Tantric. I have read through all the Tantras I could find access to in the hope of discovering the authentic source of the Balinese text. Of course, I have met in all of them mantras or part of mantras sounding alike as ours, particularly in the Īśānaśivagurudevapaddhati and the Tattvasamuccaya (both edited in the Travancore Series), and the Paraśurāmakalpa (in the Gaekwad's series). But I could not succeed in tracing a Sanskrit Indian text of the Sandhyā worship combining Sūrya and Śiva, as does our text, in one deity, Parama Ādityaśiva or Parama Śivāditya. Even concerning the Tāntrikī sandhyā generally, particulars are difficult to state. Avalon, who has done so much in propagating a fair knowledge of Tantras, is content to say (Tantra of the Great Liberation, Introd. p. xcv), after explaining the Brahminical Sandhyā : 'Besides this Sandhyā from which the Shūdras are debarred, there is the Tāntrikī Sandhyā which may be performed by all. The general outline is similar ; the rite is simpler ; the mantras vary, and the Tāntrikavījas or seed mantras are employed.' In this very Tantra (p. 66 sq.), which is taught by Sadāśiva, a ritual of Sandhyā is described which has several mantras in common with

ours ; but the deity extolled in it is Devī. I have looked all through the Indices of the Epigraphia Indica for kings, officers or ordinary men called after the name of the god Ādityaśiva or Śivāditya ; I have found only one Śivasūrya kavi mentioned in an inscription (Ep. Ind. XIX, 94) of King Veṅkaṭapati of the Carnatic dated 1535 Śaka (1613 A.D.). No name of that kind occurs, as far as I know, in the epigraphy of Cambodia and Champa, where names such as Somaśiva and Śivasoma are found.

On the other hand, we have no positive information concerning the Tantric school of Java. Many tales are reported about Bhāraḍa Mahāyogīśvara, the greatest name in Javanese Tantrism, a contemporary of the illustrious King Airlaṅga (cf. Krom, Hindoe-Javaansche Geschiedenis, pp. 270–274) ; but there is nothing definite to be drawn from them[1]). From the old inscription at Keloerak (Dr. Bosch, Tijdschrift Batav. Gen. LXVIII, 1929, p. 18) dated 704 Śaka (=782 A.D.) which betrays, even in its writing a direct influence of Magadha and Bengal, we learn that the donor by whom an image of Mañjuśrī was offered, had been initiated (probably : had been given abhiṣeka) in conformity with the school of Bengal gurus :

गौडीद्वीपगुरुक्रमाम्बुजरजःपूतोत्तमाङ्गात्मना (V. 7).

About the same time, some twenty years later, a king of Cambodia, Jayavarman II (who came to the throne in Śaka 724=802 A.D.), who had come from Java to rule over Kambuja, introduced the Tantrik ritual into his kingdom. He commissioned his purohita, the brahman Śivakaivalya, to be taught by a Brahman named Hiraṇyadāma, arrived from Janapada, who communicated to him the four Śāstras Śiraścheda, Viṅāśikha, Sammoha and Nayottara. Dr. P. C. Bagchi has splendidly elucidated the matter ; he has shown (Ind. Histor. Quart. V, 1929, p. 754, sqq.) that 'the four Tantrik texts mentioned in the inscription as having been introduced into Kambuja in 802 A.D. are partly preserved in old MSS. of the Nepal Darbar

---

[1] We should, of course, be much more advanced if we could believe Stcherbatsky, who writes in a note to his magnificent work 'Buddhist Logic', Leningrad, 1932, p. 37 : 'Dharmakīrti is reported to have written a work on Tantric ritual, and the Tantrists of Java reckoned him as a teacher of their school. But probably this was only their belief sprung up from the desire to have a celebrated name among their own school', and p. 36 : 'A verse in which Dharmakīrti boasts to have surpassed Candragomin in the knowledge of grammar and Śūra in poetry is reported by Tārānātha, p. 181, and is found engraved in Barabudur ; cf. Krom, p. 756.' There is nothing of the kind in the passage referred to ; neither the inscriptions at Barabudur nor the 'Tantrists of Java' have anything to say about Dharmakīrti. Prof. Stcherbatsky, usually so very accurate in his statements, has here jumbled together items and informations which had nothing in common.

MSS.'; one of them had been composed in the VI–VIIth century A.D. All of them were Śivaite Tantras, issued from the left current (वामस्रोतः), and communicated by the upper mouth of Śiva (ऊर्द्ध-वक्त्राद्विनिर्गत).

The names of the rivers invoked in the consecration of water § 99–107 relate to all parts of India: Gaṅgā, Sarasvatī, Sindhū, Vipāśā, Kauśikī, Yamunā, Śarayu §101 point to the north; but Godāvarī, Narmadā, Kāverī belong to the south. Carmaṇvatī is the Chumbal; Netravatī should be probably Vetravatī, the Betwa; the Veṇukā, the Bhadrā, the Mahāsuranadī are uncertain.

III. Stotras.

The stotras (or stavas) preserved in Bali are not detached pieces of secular poetry; they are regular parts of the ritual. Though I was unable, on account of shortness of time, to ascertain on the spot the peculiar use of each of them, a later search will certainly succeed in settling it. I have not included stotras, though found as separate pieces, which appear in the Vedaparikrama or in the Buddhaveda.

1. Agnistuti (Vedapāvaka). Lines 10–14 are found again in the Buddhaveda, p. 82, lines 1–4.

2. Ākāśastava. This is made up of different pieces. According to Kat Angelino (Mudrās auf Bali, p. 53), Ākāśa stava ("Mantra Ākāśa") form the concluding part of special ceremonies on great festivities, such as the festival of Cremation, the most popular show, well known among tourists; large towers of light wood are built on that occasion, ornamented with coloured paper flags; fantastic animals of paper are dressed up in the same way; a long ritual is performed by a large body of priests; at the end, the whole apparatus is lit up and committed to the flames. This stava is probably identical with the Ākāśa Gaṇapati stava registered in the Descriptive Catalogue of the Sanskrit MSS. in the Government Oriental MSS. Library, Madras, Vol. XII (1912), p. 4583, n°5926; the notice reads: अस्य श्रीआकाश-गणपतिमन्त्रस्य कण्व ऋषिः शक्तिश्छन्दः आकाशगणपतिर्देवता मम सर्वदृश्यवश्यकरणार्थे विनियोगः स्वामित्यादिकरषडङ्गन्यासः; no text is given. But the text itself is found under the heading Vināyakastotra in the Descr. Cat., Madras, Vol. XII (1915), p. 6717, n°9413, which quotes the first four lines of our Ākāśastava, and gives as the end the lines:

इदं जप्यं च होमं च संध्योपासनमेव च ॥
इष्टसिद्धिमवाप्नोति सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
सर्वमङ्गलमङ्गल्यं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥

a text which enables us to correct the lines 20-21 of our text, p. 38. The colophon of the Madras MS. (Canarese script) runs:

इति ब्रह्माण्डपुराणे स्कन्दप्रोक्तं विनायकस्तोत्रं संपूर्णम् . The Brahmāṇḍa Purāṇa was well known in Java and Bali. A part of the Sanskrit original has been preserved at Bali with an Old-Javanese prose paraphrase, and besides it has been turned into a vernacular poem (kakavin=arranged in the Kāvya style of language). Dr. J. Gonda has quite lately published the whole in the Bibliotheca Javanica, n°5 : Het Oud-Javaansche Brahmāṇḍa-Purāṇa, proza-tekst en Kakawin, 390 pages (Batavia, 1932). The Ākāśa-Gaṇapati stava does not occur in the part preserved ; nevertheless it may be that the stava was brought to Java-Bali along with the Sanskrit Purāṇa.

The 8 verses beginning with एकदन्तं महाकायं, p. 37, l. 22 down to p. 38, l. 13 : सर्वसिद्धिप्रदातारं वन्देऽहं गणनायकम् are also given as a separate work, under the title of Gaṇeśāṣṭaka in the Descr. Cat., XVIII, p. 6715, n°9407.

For another Gaṇapatistava, see below, n°7.

3. Indrāṇīstava. A litany of names of goddesses, cf. Indrākṣīstotra, Descr. Cat., XIX, p. 7318 sqq., n°10713–10731, specially n°10722 : शतमावर्तयेद्यस्तु मुच्यते व्याधिबन्धनात् .

4. Iśvarastava. Prose. Exceptionally well preserved.

5. Umāstava.

6. Gaṅgāstava, a combination of two parts of Vedaparikrama, sup. p. 23 § 99 and p. 25 §105.

7. Gaṇapatistava. Cf. sup. n°2.

8-9. Dvādaśasmarastava. A litany of names of Kāma, both probably derived from some Purāṇa ; somewhat similar to Sūryastava, inf. n°36, q.v.

10. Paṅgastavana (or : Viśve devāḥ).

11. Pañcadaśarasastuti (or : Pañcadaśavajradevatāstuti). This is a Buddhist Tantrik hymn, addressed to the Fifteen Vajra-deities. There is a group of sixteen Vajra-devatās, four being attributed to the special Buddha of every quarter, viz., Vajrarāja, Vajrarāga, Vajrasādhu, Vajradhara with Akṣobhya on the East, Vajratejas, Vajraketu, Vajrahāsa, Vajraratna with Ratnasambhava on the south, Vajratīkṣṇa, Vajrahetu, Vajrabāsa, Vajradharma with Amitābha on the west, Vajrakarma, Vajrarakṣa, Vajrayakṣa, Vajrasandhi with Amoghasiddhi on the north (cf. K. Bosch, Buddhistische Gegevens uit Balische Handschriften [Buddhist data from Balinese MSS.] in Mededeelingen d. kon. Akad. van Wetenschappen, Afd. Letterkunde, deel 68, serie B, n°3, Amsterdam, 1929, specially plate II). But only three of these names, Vajradharma, Vajrayakṣa, Vajrakarman, are met with in our stava. Vajrajvālānala(arka) is known from the Sādhanamālā, p. 425 and 512, where his particular sādhana is given : he is described as नीलवर्ण (=नीलगर्भ of our text).

We have here to deal with another group of Vajradevatās,

which I have not yet been able to find as an organized body, but most of which are met with in the Sarvadurgatipariśodhana [1] : some of them even appear as in some way connected : Vajrayakṣa and Vajrāṅkuśa (this is certainly the right reading instead of Vajrāniśa given in the Balinese stuti, l. 15) are named in the same order, p. 91ᵃ, Vajrāṅkuśa and Vajrapāśa, p. 30ᵃ2 ; Vajrapāśa, Vajrapatāka, Vajrakālī, Vajraśikhara, Vajrakarman, p. 11ᵇ. Vajrajvālānala is invoked, p. 10ᵃ6 ; Vajraneti of the stuti l. 7 is likely to be the same as Vajranetri in the Sarvadurgati°, p. 33a 1. ; Vajrahuṁkāra, the last of the stuti, (nīlāñjana) is mentioned in the Sarvadurgati°, p. 30ᵃ2 (nīlavarṇa). Thus we can be sure that our Balinese stuti is a fairly faithful record of some Tantrik hymn to be discovered later in India.

Cf. inf. Vajrānalastuti, n°23.

12. Pitṛstava. This is a funeral hymn, having some analogy to the text contained in Īśānaśivagurudevapaddhati, Vol. III, p. 36-37. The verse सोमपानं च ......is again met with in the Buddhaveda, inf. p. 83, last line. I am sorry that I cannot trace the genuine Sanskrit original, though the lines sound like something well known.

13. Pṛthivīstava. This is a kind of barbarous litany in honour of the Earth, interspersed with some Old-Javanese words (miṅ, mpu, saṅ, etc.). Though I had two different MSS. at my disposal many of the readings are still desperate. The metre looks like anuṣṭubh, but the last two syllables, instead of being a regular iambus ⏑-, give spondees - - trochees -⏑. Pṛthivī, the goddess of the Earth, receives a regular pūjā when the harvest is over, before the yearly preparation of the rice-field, as being the real owner of the soil. Cf. inf. n°31.

14. Praṇavabhedastuti. A metric speculation on the holy syllable Oṁ, as so often found in late Upaniṣads.

15. Prāyaścittastava.

---

[1] As the late Mhm. Haraprasad Sastri has shown (Catal. of the MSS. in the Durbar Library of Nepal, 1915, II, p. 24-25), three works are known under that title. One, said to consist of 2,500 ślokas, is known only from a fragment (300 ślokas) preserved in the Durbar Library ; it deals with Tantric Yoga. Another, consisting of 200 ślokas, is a dhāraṇī, treating of the funeral rites of the Buddhist Bhikṣus: I cannot tell whether it corresponds to the dhāraṇī entitled Sarvadurgatipariśodhana Uṣṇīṣavijayadhāraṇī of which we have seven Chinese translations, Nj. 348–352; 796; 871=Tai. 967–971, 974a, 978. The third, consisting of 1,196 ślokas, is known from several copies; Raj. Mitra has given an analysis of it in his Catalogue of Buddhist Sanskrit Literature, p. 84, the Tibetan Tanjur contains two translations of it, Rgyud IX, 1–61 and 61–134. I was able to study the Sanskrit original from the MS. of the Bibliothèque Nationale, Paris, Sanskrit 59. This is a capital text for the knowledge of the Buddhist Tantric Pantheon.

16. Śrī Yajurveda Buddhastuti. This strange title is a topical illustration of the so-called Balinese Hinduism. Of course, the stuti has nothing to do with the Yajurveda ; as the Bauddha pĕdanda had his own Veda, the Buddha Veda, he was in a position to have his own Yajurveda. The contents are in perfect keeping with the title, combining the holy syllable and the supreme gods of Brahmanism with regular Buddhist mantras.

17. Buddhamūlastuti (Bodhimūlastuti). Given as a separate stuti, but it is in fact a part of the Buddhaveda (v. p. 79, l. 9). Here we have two stanzas in a complicated metre, the Śārdūlavikrīḍita, and in spite of the many wrong readings, the metrical scheme is almost perfectly correct. The style is highly artificial, betraying at least a clever versifier. Let us hope that the source of these two stanzas will be discovered by some seeker more fortunate than myself.

18. Bhairavastava. Part of a Tantrik sādhana.

19. Mahādevastava.

20. Yamarājastava. I have deemed it useless to edit the whole of this stava full of unintelligible words. Though it is given as a hymn to Yamarāja, it looks rather as a hymn to the five heads of Śiva : Sadyojāta, Vāmadeva, etc.

21. Yamastava, also called Bhūtastava. Only the first śloka is addressed to Yama, and, as in the preceding instance, no meaning can be made out. The following verses are invocations to Śiva under different forms, and Nārāyaṇa, Nārāyaṇī, Durgā.

22. Ratistava. This is actually a laudation of Devī, the different parts of her body being considered as the particular seat of different goddesses. The text is disastrously corrupt, and in several ślokas the last two syllables of hemistichs are trochees or spondees instead of iambuses (cf. sup. n°13).

23. Vajrānalastuti. In spite of the title, the name of Vajrānala does not occur in the stuti. Nevertheless his name is not fanciful and there must be some positive ground to its being given in the title. Vajrānala occurs in the Sarvadurgatipariśodhana just at the end of the work, in a hymn where the gods extol Vajrapāṇi by identifying him with a long set of Vajradevatās, among which are found some regular companions of the so-called five Dhyānibuddhas. The passage is interesting enough to be fully quoted here, notwithstanding its many faults.

(अथ) शक्रब्रह्मादयो देवाः प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ।
पूजां नानाविधां कृत्वा रत्नच्छत्रादिभिर्वराम् ॥
वज्रपाणिं ह्निनो(जिना)ध्यक्षं संब्रुवु (संस्तुवुर्) मुदिताशयाः ।
[वज्रप्रीतिर्] महाप्रीतिर्वज्रधरः वं शकरः ॥

वज्रतेजा महातेजा ज्वालाप्रभुः(भः) यमान्तकृत् ।
वज्रघोरः(रो) महाघोरः घनघोरः(प्रभः) महाप्रभुः(घनः) ॥
आकाशसमता सर्वाः सर्वाशापरिपालकः(पूरकः) ।
वज्राभिषेकतत्त्वा(तत्त्वा)ग्र वज्रध्वजः गुणोदधिः ॥
वज्रज्ञान(ः) महाज्ञानः विद्याकोटिगणार्चितः(काः) ।
हालाहलमहाकाल(ः) कोलाहलविलासि(स)कः ॥
वज्रकामो महाकामः काषायकलिनाशकः ।
वेलाचपलदीप्ता(दोला)ग्रः विद्युज्जिह्वा स्फुरन्मुखः ॥
वज्रानलः प्रचण्डास्यः प्रचण्डद्यो(प्रद्यो)तद्योतकः ।
सहस्रसूर्यतेजास्यः लोहिताक्षो भयानकः ॥
क्रोधानेकस्फुरद्रश्मि(ः) भुजानेकशतायुधः ।
मुखानेकसहस्रास्यः कुटिलः कुटिलग्रहः ॥
अनङ्गोचितधर्मात्मा विकल्पाशेषवर्जितः ।
अविद्याघातको ब्रह्मा रागद्वेषमलान्तकः ॥
मायावज्री रणवज्री शूली सर्वबुद्धादिसम्भुवः (?) ।
वज्रवज्रधरो राजा वज्रवज्र(ः) सवज्रधृक् ॥
वज्रकायो महाकायः वज्रपाणि नमो नमः ।
वज्रवज्राग्रवज्रोग्र(ः) वज्रज्वालो महोज्वलः ॥
वज्रवेगो(गो) महावेगो वज्रायुधः महायुधः ।
वज्रपाणि(ः) महापाणि(ः) वज्रपाणि(ः) सुबो(वे)धनः ॥
वज्रतीक्ष्णः(क्ष्णः) महातीक्ष्णः(क्ष्णः) महार्णवः महोदधिः ।
वज्रपद्म(ः) महापद्मः बुद्धबोधिस्वयम्भुवः ॥
वज्रोदारः महोदारः वज्रमायाविशोधकः ।
वज्रहेतुर्महायक्षः वज्रपद्मविशोधकः ॥
वज्रचण्ड(ः) महाक्रोधः वज्रारिदुष्टहा विभुः ।
वज्रभीमो महारक्षः वज्राङ्कुश अमोघकृत् ॥
वज्रवेताल(ः) वेतालवज्रराक्षसभक्षकः ।
वज्रयक्षो महायक्षः वज्रग्रहः ग्रहोत्तमः ॥
भीषणो रावणो रौद्रो रौद्रभैरवभीकरः ।
असाध्यसाधकः साधुः वज्रसाधुः प्रहर्षकः ॥

[वज्रस्रीहादियज्ञान्तसर्व]शूलहरो हरः ।
रागद्वेषमहामोहभवाभवविशोधकः ॥
शान्तो दान्तो महाशुद्धो बुद्धबोधिप्रदायकः ।
बुद्धात्मा बुद्धरूपी च वज्रसत्त्वः सवज्रधृक् ॥
समन्तभद्रो महाभद्रः सर्वलक्षणलक्षितः ।
सर्वधातुमयो व्यापी सर्ववज्रमयः शुचिः ॥
ये च लिखेत् पठेत् वापि धारयेदर्थतः सदा ।
स्मरेच्च शृणुयाद्वापि वज्रपाणिसमो भवेत् ॥

Among these many Vajradevatās, Vajrasattva, Vajrasādhu, Vajrarāja are regular attendants of Akṣobhya, Vajratīkṣṇa and Vajrahetu of Amitābha, Vajrayakṣa (and Vajrakāma=Vajrakarma ?) of Amoghasiddha ; Māyāvajrī and Raṇevajrī remind of the Vajrīdevatās (sattvavajrī etc.....) surrounding Vairocana. Now, our stuti is a hymn to Yamarāja, Bhavābhava, Siṁhavāha, Matthana, and Vatsala. All these gods are also regular attendants of the five Dhyānibuddhas, Yamarāja of Akṣobhya, Siṁhavāha of Ratnasambhava, Matthana of Amitābha, Vatsala of Amoghasiddha ; Bhavābhava is no doubt identical with Navabhava, one of the attendants of Vairocana. Our Vajrānalastuti is therefore clearly connected with the worship of the five Buddhas.

24. Varuṇastava. The god Varuṇa is here worshipped in connection with the dead ; he is मृतभूमिशुद्ध, मृतभूमिसमुद्र, मृतभूमिमहासिध्य, मृतकमण्डलुदिव्य. This refers to a local practice which, as far as I know, has no counterpart in India where Varuṇa plays no part in the actual worship. I could not find any stava of Varuṇa in the catalogues ; a Varuṇa mantra is sometimes used in order to obtain rain, as Varuṇa presides over water. But in Bali he has his own temples on the sea-shore, as his worship is a regular part of the funeral ceremonies. After the cremation, which may take place long after death as it involves large expenses and occurs only from time to time, many corpses being delivered to the fire in the same 'tamasha', the ashes are carried to the shore, in the village's own temple dedicated to Varuṇa, and after a pūjā, they are deposited in boats which take them to the high sea where they are scattered. Therefore, it may be that the stava is an Indonesian composition ; the names Kāverī and Gaṅgā which occur are too common to imply any precise meaning. Normal anuṣṭubhs are mixed with lines ending in spondees or trochees.

25. Vāyustava. This is a prose mantra in honour of the ten vāyus, prāṇa, apāna, etc. concerning which Goris refers to Vedāntasāra

§ 95–104, Agnipurāṇa, Chap. 214, 5–14, and Garuḍapurāṇa, Chap. 23. They are also mentioned and described in several Yoga Upaniṣads (Triśikhibrāhmaṇa Up., v. 77–87, Darśana Up., v. 23–34, Yoga-cūḍāmaṇi Up., v. 21–30, Śāṇḍilya Up., I, 4 (Adyar Library Edition); but there are as many agreements as discrepancies between them and our text. This teaching is also akin to what may be called the physiology of Tantras; cf. ex. gr. Tantra of the Great Liberation (Mahānirvāṇa Tantra), translated by Arthur Avalon, Introd. lii.

26. Vāsukistava. This is evidently altered from a text originally written in ślokas, parts of which are easy to detect. It is also a piece of the death-ritual, having much in common with the Varuṇastava, sup. n°24.

27. Viṣṇustava. Here at last we have a text the Sanskrit original of which is well known. The real title, as known in India, is given in the first line; it is Viṣṇupañjara. Under that name this stava is described in Descr. Cat. of the Sk. MSS., Madras, Vol. XIV (1915), Nos. 7236–7239. The whole text is printed in Bṛhatstotraratnākara, p. 43. It is described as an extract from the Brahmāṇḍapurāṇa. This Purāṇa or at least a portion of it was brought to Java: the original is preserved with an Old-Javanese gloss; a very learned edition has been lately furnished by Dr. J. Gonda: Het Oud-Javaansche Brahmāṇḍa-Purāṇa, proza-tekst en kakawin, 390 pp. (Bibliotheca Javanica uitgegeven door het Kon. Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen, n°5), 1932. (Cf. sup. p. xx, n°2).

It is worth while to observe that the Balinese text has preserved a large amount of various readings some of which are as good as the Indian Vulgata. P. 56, l. 17, Madras MS. 7236 reads:

त्रिपुरे दह्यमाने तु हरेण ब्रह्मणात्मनः ।

and Bṛhatstotr°

त्रिपुरं दहमानस्य हरस्य ब्रह्मणोदितम् ।

P. 57, l. 1-2, Bṛh° has

पादौ मे पातु गोविन्दो जङ्घे पातु त्रिविक्रमः ।
ऊरू मे केशवः पातु कटिं दामोदरोऽवतु ॥

and Madras MS. N°7237.

पादौ रक्षतु गोविन्दो जङ्घे पातु त्रिविक्रमः ।
ऊरू ममाच्युतो रक्षेत् गुह्यं रक्षतु माधवः ॥

I shall not proceed to compare every line of the text: I shall point out only the corrections to be introduced in the printed Balinese text either from the Madras MSS. (M.) or the Bṛhatstotraratnākara (Br°). L. 6 बाहू वै (Bṛ°). L. 8 कर्णमूले तु (Bṛ°). L. 10 सर्वतोदिशम् (Bṛ°). L. 18-19: the Balinese text is decidedly better. M. 7238 has:

सन्नुतं (Bṛ° संनद्धः) सर्वगात्रेषु प्रविष्टो विष्णुपञ्जरम् ।
पञ्जरस्य प्रविष्टोऽभूत् विचरामि महीतले ।
M. 7237 विष्णुपञ्जरसंयुक्तो विचरेच्च महीपतिः ।

This instance, even if alone, would suffice to prove that our Balinese texts, as a whole, have been borrowed from India, with an admixture however of native imitations.

28. Viṣṇustava. When I first heard this beautiful prose hymn recited in Bali, I was under the illusion that the Sanskrit original would be easily discovered in India. Since that time, too, in spite of many a search, I have not succeeded in finding it.

29-30. Śivastava. I can only say the same concerning these two beautiful stavas which deserve to be classic, even in India.

31. Śrīstava. Śrīdevī is exalted here as the goddess of rice (śrītāṇḍulī ; dhānyarājñī). This is a local feature, unknown in India, as far as I know. The Balinese believe Śrīdevī to be directly associated with the origin and cultivation of rice. They have a tale in the Purāṇic manner, that some demon, having surprised the goddess while she was enjoying a bath in Viṣṇu's garden, became enamoured ; she fled away before him, but at last she had to submit to his love. She died, and was buried ; from her body sprang up several plants ; from her navel grew up the sawah-rice, the rice grown in irrigated fields. The name of Śrīdevī is also given to the rice cut, but not yet thrashed, while Umādevī is the holy name of the rice-seed, Girinātha the name of the young plant, Gaṅgādevī the name of the rice after transplantation. To Śrīdevī are dedicated rustic shrines built in the irrigated fields or on the path leading there.—The language and the metrics of this stava are on the whole remarkably correct, much more than could be expected if the work were an Indonesian production. (4th line, read अर्ह instead of अर given in the MSS.)

32. Bhaṭṭārī Sarasvatīstuti. Again we meet here a stuti the text of which is actually found in India, in Southern India. The Descriptive Catalogue....Madras, 1927, Vol. XXVI, n°14576 records a Sarasvatīstotra, the beginning of which is identical with the first verse (the second hemistich reads in the Madras MS. विद्यारम्भं which can be easily recognised in the variant सिद्यारम्भं given by the second Balinese MS.). The end of the Madras MS. is identical with the verse from the MS. B. printed in our text, p. 63, l. 11-12, but for some variants : (*a*) विशालाक्षि ०केसरवर्णिनि ; (*d*) सा मां पातु सरस्वती. Unfortunately the Descr. Cat. does not reproduce the full text, and we are at loss how to correct the blunders of the Balinese copyists.—I must add that the name of Bhaṭṭārī Sarasvatī is also associated with the cultivation of rice. The rice grown in the southern part of the field is respectively called by that name.

33. Sarvakṣamāstuti.

34. Sarvasiddhistuti. This so-called stuti, full of native words, seems to record a परंपरा of Tantrik Buddhist teachers (भदन्त p. 64, l. 12 ; सम्बुद्ध p. 65, l. 1 ; बुद्ध l. 9. ; वज्रपुर l. 11 ; महायान l. 16 ; वज्रपिण्ड l. 17, सङ्गार्यवज्र l. 18). These teachers are most likely Indonesian, as some names or titles are combined with the word *mpu* meaning 'a man of high standing, a brahman'. I notice that kanigara, p. 65, l. 2 is the Balinese form of Sk. कर्णिकार ; Kapuluṅgan, l. 4 (derived from puluṅ 'assembly') is well known as the name of a historical place in Java, half-way between Soerabaya and Singhasari ; *sira*, l. 15, 18 and 19, before श्री, may be the honorific pronoun of Old-Javanese.

35. Sūryastava. This is a regular part of the morning ceremonies on holidays. When the priest is about to recite it, a fire is lit so that all attendants may be informed that the time has come to present offerings to Sūrya who is moreover no other than Śiva himself ; then all perform añjali and namaskāra.

36. Sūryastava (Dvādaśādityastava). This is, at least partly, a piece of the well-known Ādityahṛdayastotra, said to be taken from the Bhaviṣyottara Purāṇa. (There are other hymns going under the same title, but different from it, and excerpted from the Rāmāyaṇa and Mahābhārata). Chézy, in the notes to his edition of Śakuntalā (p. 274 sq.), already referred to this stotra which he had found in a MS. of the Bibliothèque Nationale, Paris (now n°333, III of the Catalogue). This MS. differs from the Balinese in many points ; it reads :

.. .. सूर्यो वै फाल्गुणे तथा ।
चैत्रे मासे तु वेदाङ्गो वैशाखे तपनः स्मृतः ।
ज्येष्ठे मासे तपेदिन्द्र आषाढे तपते रविः ।
गभस्तिः (sic corr.) .... ।
आश्विने स्वर्णरेतास्तु.. .. ।
मित्रो मार्गशिरो मासि .. .. ।
इत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेयाः प्रकीर्तिताः ।
उग्ररूपा महात्मानस् तपन्ते विष्णुरूपिणः ।

37. Sūryānandastuti. The title is as strange as the piece itself, where the five Dhyānibuddhas appear mixed with the Brahminical gods and a company of ṛṣis.

38. Somastava. An indifferent hymn to the moon.

39. Smarastava (Sadampatistava). A hymn to Kāma and his wife. Cf. sup. n°8 and 9.

IV. Buddhaveda.

The Buddhaveda is the Buddhist counterpart of the Brahmanical Veda ; it contains the full daily worship of the Buddhist priest. It

consists of different pieces, some of which are recognised as regular stotras and are found separately in the collections of stotras. For instance, the prayer to Avalokiteśvara (p. 79, l. 22– p. 80, l. 24) forms the Aṣṭamahābhayastava ; the prayer to the Five Buddhas (p. 76, l. 10– p. 77, l. 21) forms the Pañcabuddhastava, it is also found under the title Nāgabāyusūtra ; Dr. Bosch has (as already noticed) edited it from two copies (Buddhistische Gegevens uit Balische Handschriften, in Mededeelingen der Kon. Akad. van Wetenschappen, Afd. Letter-Kunde, deel 68, serie B, n°3 ; Amsterdam, 1929). Both are very well known in Nepal and any Buddhist paṇḍit can recite them, though none of them can point to the original work from which they have been drawn. The stanza तत्पूर्वं बुद्धमूले.... which occurs, p. 79, l. 9, has been printed as a separate piece among the stotras, p. 49, n°17, and therefore has not been fully repeated here.

The whole Buddhaveda is a set of Tantrik fragments ; but we are still so poorly informed about Tantrism, and specially about Buddhist Tantras, that we can identify only a few pieces. The verse नमो बुद्धाय......p. 79, ll. 3-4, is also met in the Kudṛṣṭisaṁgraha (Advayavajrasaṁgraha, in Gaekwad's Oriental Series, n°XL, p. 5, where it opens the Triśaraṇagāthā ; it is followed there by the verse रत्नत्रयं मे शरणं which occurs here, p. 82, ll. 1-2, where it is followed by the verse उत्पादयामि वरबोधि........which again is found in the above mentioned passage of the Kudṛṣṭisaṁgraha, next but one to the verse रत्नत्रयं मे...

The line सर्वपापस्याकरणं एतद् बुद्धानुशासनम् which follows in our text, p. 79, l. 7, is a quaint contraction of the well-known stanza Udānavarga XXVIII, 1 (=pali Dhammapada, verse 183)=Sarvāstivādi-Prātimokṣasūtra, adhikar. VIII verse 13 (Journal Asiatique, 1913, II, p. 542, also found engraved on a rock in Swat, Epigr. Ind., IV, 135. It is a matter of surprise and emotion to hear in that distant corner of South-Eastern Asia an echo of that beautiful collection of sayings which India spread over a large part of the Eastern World.

Next comes (p. 79, ll. 10–21) a dhāraṇī under the patronage of Amitābha ; next (p. 79, ll. 22–80, l. 23) the Aṣṭamahābhayastava, dedicated to Avalokiteśvara, upon which I have just commented sup. Next, p. 80, ll. 24–81, l. 24, another dhāraṇī. The last line : अकारो मुख सर्वधर्माणां आद्यनुत्पन्नत्वात् is quoted in Amanasikārādhāra, Advayavajrasaṁgraha, ut sup., p. 61, ll. 26–62, l. 1, as a dictum of Hevajra(tantra), Mantrapaṭala. If this is a characteristic quotation, the whole dhāraṇī will have been taken from the same Tantra. Then, p. 82, l. 1 sqq., come the two verses रत्नत्रयं मे शरणं......and उत्पादयामि वरबोधि ......, both of which occur, as already mentioned, in the Kudṛṣṭisaṁgraha, Advayavajrasaṁgraha ; besides the first of

them occurs in the Sādhanamālā, Gaekwad's Oriental Series, n°° XXVI, and XLI, p. 189, and again, along with the second, ib. pp. 290-291, again, but alone, p. 348, and again with the second, p. 379.

The same verse उत्पादयामि परमं......p. 82, ll. 7-8, is also quoted in Sādhanamālā, p. 67 (Hālāhalasādhana). From this same verse down to the last line of the page, the whole passage occurs in Durgatipariśodhana (sup.), pp. 17ᵃ-18ᵃ of the MS. in Bibliothèque Nationale, Paris (Var. readings: l. 15 पट्कृत्वा; 16 महारत्ने कुले; 20 महाकर्मकुलोच्चये; l. 22 गृहीत्वा..कारणात्; 24 अनाश्वस्तान् आश्वासयिष्यामि सत्वान्). Lines 19-20 appear again in the same MS., p. 92ᵇ; lines 21–24 again page 93ᵃ.

I notice also here that the mantra given p. 76, ll. 1-2 of our text ॐ सर्व तथागत..समये हूं is found repeatedly in the same Durgatipariśodhana, but पुष्प, धूप, आलोक, गन्ध, रति, क्रीड़ा, वस्त्र etc. are successively substituted to the word अलंकार. Instead of समुद्रपारण as printed, read with the MS. of Durgatipariśodhana ०स्फुरण०

From p. 83 down to the end of the Buddhaveda, I have not been able to identify any passage, though the verses and mantras are clearly derived from some Tantra, probably Śaiva Tantra, and the verse सोमपानं च......l. 23-24, recalls something known.

V. Kārakasaṁgraha—Caritra Rāmāyaṇa and Bilingual Exercises.

The Kārakasaṁgraha (this title is given in the colophon of the two MSS.) is a short treatise on the different functions of the word in reference to the verb as expressing action. The book pretends to be founded on the Kātantra grammar. In fact, the definitions given in the Kār° come very near to the definitions of the Kārakas given in the Kātantra II, 4, 14 sqq., and Śarvavarman's Kātantra is considered as the source of the doctrine of Kārakas, as Bharatamallika puts it at the beginning of his Kārakollāsa (ed., Sahitya Parishad Series, No. 8), p. 4: यः करोति स कर्त्तेति सर्ववर्मादयोऽब्रुवन्. Probably the Indian original will some day be discovered in the huge mass of primers treating of कारक. The Sanskrit Ślokas are explained in a Balinese commentary, which has been written by a competent scholar. He points that वकाभ्याम् in the first śloka refers to Viṣṇu and Brahma, and that कवीन्द्र in the second śloka means Pāṇini. The grammatical rules are still sufficiently clear, but the examples inserted in the text itself are generally too corrupt for any possible emendation. I see from a reference that a book called Karkah (that is how the Balinese pĕdandas read Kāraka) is mentioned in the Oudheed-Versl. (Archæological Report, Dutch India, 1921, p. 70). H. Juynboll, Bijdr. T. L. en Volkenkunde van Ned. Ind., LII, 1901, p. 630 sqq., notices a work entitled Krĕtabasa (that is: Saṁskṛta-bhāṣā), several

MSS. of which are preserved in the Van der Tuuk Collection of MSS. at Leyden, containing parts called स्वरव्यञ्जन, स्वरसंधि, व्यञ्जनसंधि, विसर्गसंन्धि, followed by exercises almost identical with our Bilingual Exercises, p. 93 sqq., beginning: सः वृक्षः तिष्ठति (=p. 94, l. 5).

Caritra Rāmāyaṇa or Kavi Jānakī. That is, according to the order of the words in the Malayo-Polynesian languages, Rāmāyaṇa-caritra or Jānakī Kāvya. This is an epitome of the Rāmāyaṇa which was probably composed to be read as an illustration of the grammatical rules of Sanskrit. The Catalogue of the MSS. in the India Office II, 229-230, describes a grammatical work, the Sārasaṁgraha, by Pītāmbara Śarman, an epitome of Kramadīśvara's Saṁkṣiptāsāra; in order to exemplify the verb-section of his work, the author has composed a versified abstract of the Rāmāyaṇa in nine sargas, each consisting of 25 ślokas (14 only in the first), beginning रामो भवत्ययोध्यायां कौशल्यागर्भसंभवः

The Caritra Rāmāyaṇa has no higher pretensions. Some puns as ङकारसदृश, p. 91, l. 1, अकारवदन ib l. 11, तकारसदृश l. 13 etc. have the genuine flavour of a schoolmaster's jokes.

The following part contains exercises in translation from Sanskrit into Balinese; it is an interesting instance of the method which was practised in Bali while the study of Sanskrit was living there; we have only a fragment, examples being taken from all hands; perhaps a better scholar will succeed in identifying the sentences, probably metrical. The Kārakasaṁgraha seems to refer to a collection of this kind. The last pages 103–107 are based on the first ślokas (down to p. 90, l. 15) of the Caritra Rāmāyaṇa. The Balinese portion of the exercises must be edited by some competent scholar.

VI. Collectanea.

Under this heading come two short pieces which I know only from hearing them; Naiṣṭhikajñāna and Daśaśīla; such at least were the titles given by the Pĕdandas when reciting them. I was not shown any manuscript of them, and they were given me as instances of Sanskrit verses still circulated among Balinese priests. A Balinese translation goes with these ślokas and the Pĕdandas were still able to give a cursory meaning of them. They are of the usual type of Subhāṣitas; the first verse of Daśaśīla is found in the Śārṅgadhara Paddhati, Dharmavivṛti 10 (Ind. Sprüche[2] I, 949).

VII. The Old-Javanese Mahā Bhārata and its Sanskrit introductory verses.

Several Old-Javanese works still preserved begin with some Sanskrit stanza as a kind of propitiation. I have given here as a

specimen the Sanskrit verse which opens the Agastyaparva (written in Old-Javanese). But the most interesting of all are the Sanskrit stanzas opening the preserved portions of the Old-Javanese Mahābhārata. I have already published a paper on this subject in the Golden Book of Tagore ; but as it has been printed in its original French, and as the book, being a *livre de luxe,* is not of a ready access to readers, I think it not superfluous to give here the contents of this paper.

The Mahābhārata was translated into (Old-) Javanese at the end of the Xth century A.D. under the reign of King Śrī Dharmmavaṁśa tĕguh Anantavikramadeva who was ruling in Eastern Java, and, rivaling the Sumatranese empire of Śrīvijaya, endeavoured to promote the study of Sanskrit literature. Only some parts of the whole translation have been preserved, and in Bali only. Kern had published, as early as 1871, a notice on the Ādiparva with the text of the Pauṣyacarita (Verhand. K. Akad. Wet., Amsterdam, afd. Lett., dl. XI, 1877). Later on, Juynboll has edited Āśramavāsa, Mausala, and (Mahā-) Prasthānika (1893), Ādiparva (1906), Virāṭaparva (1912). The Bhīṣmaparva, I know only from a MS.

(*a*) Ādiparva.—The Ādiparva begins with three Sanskrit stanzas ; the first is clearly an āryā, and in spite of the fancies of Balinese copyists who divide words as it pleases them, the first line reads easily ; besides it is found, as we learn from the wonderful edition of the Mahābhārata published at Poona by the Bhandarkar Institute, in different MSS. of the mixed recensions in MSS. K 3 and K 5 of the North-Western recension, in MSS. Da, Dr, D 4–6, 8, 10–14 of the devanāgarī recension also of the Itihāsasamuccaya (it seems to be lacking in the Southern, Telugu and Grantha recensions) ; but none of these MSS. have anything corresponding to the second line of our āryā ; they read :

यस्यास्यकमलकोशे वाङ्मयममृतं पिबति लोकः ।

(or, in the Itihāsasamuccaya :

यस्यांस्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत् पिबति ।

The second stanza is—rather unexpectedly—the well-known benedictory verse of Bhaṭṭa Nārāyaṇa's Veṇīsaṁhāra. The point is of a particular importance on account of its bearing to the origin of the Javanese shadow-theatre (Wayang). The first mention of the Wayang occurs just some years later than the Javanese translation of the Mahābhārata, in the Javanese Arjunavivāha written under the great king Airlanga, who had succeeded Śrī Dharmmavaṁśa. During the IXth and Xth centuries the connection between Bengal and Indonesia was very active ; I refer here only to the Pāla inscription at Nālandā (Epigr. Ind., 1924, 310–327). If the Veṇīsaṁhāra was known

to the Javanese translator of the Mahābhārata, it follows that the Sanskrit theatre had reached Śrī Dhammavaṁśa's court, and the Wayang may have been born under the influence of the Sanskrit plays.

As to the third stanza, we shall discuss it further on, under the heading of the Āśramavāsaparva.

(*b*) Virāṭaparva.—The first stanza is clearly a Śārdūlavikrīḍita ; the only necessary emendation is in the second pāda, प्रतिकार instead of प्रति० ; nevertheless there are many difficulties in the restoration and interpretation of the verse, as long as the original is not discovered.

The following stanza is undoubtedly an indravaṁśā, but it betrays its Javanese origin by its awkward manner of expression. It contains an eulogy of the poet's patron, King Dharmmavaṁśa dgu (dĕgu, leaving the final a in °vaṁśa short, after the Javanese prosody) ; it includes a date, which must be 918 śaka, as we know from the Javanese text, but I see no way of reconciling this date with the text.

(*c*) Bhīṣmaparva.—Two introductory stanzas. The first is a Sragdharā, the restoration and understanding of which is pretty easy.

The other, a regular Vasantatilakā (but for a gap in the third pāda), again in praise of King Śrī Dharmmavaṁśa.

(*d*) Āśramavāsaparva.—One introductory stanza. The text of my MS. is rather hopeless ; Juynboll has for his edition utilized a better text ; he reads :

अश्यामपिङ्गलजटापडकलापः प्राङ्गुपाण्डक्षण्ल्वक् क्ररिधना सर्व्वत् स्रोकपद्धयमरर्सः कविसुक्तः सर्व्वगामलम्विट..

The original corresponding stanza अभ्रश्यामः . . . . is preserved in several southern MSS. T1 (telugu), G 2. 3. 6 (grantha) in the long series of namaskāras opening the Ādiparva (Poona Edition) ; it occurs also at the beginning of a southern MS. of Virāṭaparva, in Utgikar's edition of Virāṭaparva (Bhandarkar Institute, Poona, 1923) ; this MS., SG. of Utgikar's critical apparatus, is described under n°1933 in the Descriptive Catalogue, Government Library, Madras, IV, I, p. 1313.

Now we can come back to the third introductory stanza of the Ādiparva. We notice that several words are common to both, क्षण..ल्व..सर्वस्रोक..कवि मुक्त..विट्त्तान्येति (मिट्नोनति). A closer comparison will show the identity of the two verses. Of course, the real metre is mattamayūrā.

The Mausala, Mahā-Prasthānika, Svargārohaṇa have no introductory Sanskrit stanza ; the case seems to be the same with the Udyogaparva, according to H. H. Juynboll (Drie boeken van het Oudjavaansche Mahābhārata, p. 17).

General Observation.

The reader must be reminded that the Balinese, in reading as well as in writing Sanskrit, make no difference between short and long vowels, between sibilants, between aspirates and non-aspirates, between dentals and cerebrals, and they are accustomed to divide words, or rather groups of syllables, in their traditional way, with no respect to meaning, the text being of course a sealed letter to them.

I beg to thank my dear colleague and friend Prof. F. W. Thomas for the pains which he has taken in revising my barbarous English, a worthy counterpart of the Balinese Sanskrit.

Paris, May 1933. SYLVAIN LÉVI.

Sanskrit Texts from Bali

I.

1. चतुर्वेद ।
2. वेदपरिक्रम ।

चतुर्वेदः।

The text of the चतुर्वेद as it is recited in Bali.

K indicates the variants collected at Karang-asem (and at Bangli where the text is identical with Karang-asem's).

The text of the नारायण-अथर्वशिरोपनिषद् (as it is preserved in India).

अथ पुरुषो वै नरयण कमयत्वम् प्रज स्रिजयति प्रनो जयति[1] मनस सर्वेन्द्रियणि कमयु[2] ज्योतिरप पृथिवी विस्वस् च दरनि नरयन एत द्वदसदित्य रूद्र वसव[3] सर्वेन्द्रियनि[4] सिद्यंसि[5] सदेव स्वपत्यन्ति[6] प्रलियन्ति एत ऋग्वेदसिरोदिते।

अथ पुरुषो ह वै नारायणोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति। नारायणात् प्राणो जायते मनः सर्वेन्द्रियाणि च। खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारणी। नारायणाद्ब्रह्मा जायते। नारायणाद्रुद्रो जायते। नारायणादिन्द्रो जायते। नारायणात्प्रजापतिः प्रजायते। नारायणाद्द्वादशादित्या रुद्रा वसवः सर्वाणि छन्दांसि। नारायणादेव समुत्पद्यन्ते। नारायणात्प्रवर्त्तन्ते। नारायणे प्रलीयन्ते। एतदृग्वेदशिरोऽधीते[1]

---

[1] तं K. [2] कं बयुर् K. [3] वस वसे K. [4] सर्वनि K. [5] सिन्द्यसि K. [6] सोत्पल्यन्ति K.

Bali	*India*
अरिवं[1] अथ नित्यो ब्रह्म नरयनो सिवो[2] नरयन सङ्करस्[3] च नरयन दितिस् च नरयन कुहुस् च नरयन अन्तवेसो नरयन वेदेव्यो बव्यन्ति[4] निस्कलङ्को निरञ्जनो निर्विकल्पो सुद्ध एको निवे[5] नरयन नकोचिदङ्गो[6] तत्त्वमृत्यम् प्रजपति प्रजपत्यं गोपत्यं तत्त्वमृत्यं विष्णुरिति एतद्यजुर्वेदसिरोदिते	अथ नित्यो नारायणः ब्रह्मा नारायणः शिवश्च नारायणः शक्रश्च नारायणः कालश्च नारायणः दिशश्च नारायणः विदिशश्च नारायणः ऊर्ध्वं च नारायणः अधश्च नारायणः अन्तर्बहिश्च नारायणः नारायण एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं निष्कलङ्को निरञ्जनो निर्विकल्पो निराख्यातः शुद्धो देव एको नारायणो न द्वितीयोऽस्ति कश्चित्। य एवं वेद स विष्णुरेव भवति। य एतद्यजुर्वेदशिरोऽधीते।[2]
अरिवनि[7] अथ नित्यो[8] विपरे मम इति पस्चदेकाक्षरो नम इति द्वि अक्षर[9] नरयन पञ्चक्षर नरयन असटक्षर[10] पदोपद्यतम्[11]	ॐ इत्यग्रे व्याहरेत्। नम इति पश्चात्। नारायणेत्युपरिष्टात्। ओमित्येकाक्षरम्। नम इति द्वे अक्षरे। नारायणायेति

1 अरिह्वन् K.
2 सिवस् च K.
3 सक्रस् च K.
4 वेदे वय बद्यन्ति K.
5 देव एको K.
6 न कस्चिदङ्गो K.
7 अरिह्वं K.
8 अतज्ञनं K.
9 K. inserts: निव.
10 °रे K.
11 °तुं K.

अयुरपपृथिवि विस्वस् च नरयन एक[1] एतत् समवेद-सिरोदिते	पञ्चाक्षराणि। एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम्। यो ह वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदमभ्येति। अनपब्रुवः सर्वमायुरेति। विन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपत्यं ततोऽमृतत्वमश्नुते। एतत्सामवेदशिरोऽधीते[3]।

The fourth Vedaśiras, Atharvaśiras—or, as they say in Bali, Arthavedaśiras, is quite different from the Atharvaśiras given in the Upaniṣad. There are many discrepancies between the text as I heard it at Den Pasar and the text I have heard at Karang-asem and Bangli; I think it better to have the two recensions printed opposite each other, the parts common to both being underlined.

Den Pasar	*Karang-asem and Bangli*
ओम् वेद्देवम् मंगलम् विर्यम् अरुनम् अद्रि उदयम् लरिमद्यम् अकसम् अन्तकलग्नि रक्त सतेज मुक्तअलसकोत्यंवरि सुर्यप्रकसम् अन्तकलग्नि रुद्र सतेज मुक्त अलसकोत्यम् सगर सकल युनतम्पसेसो सिव सुर्य	ओम् वेद्देवम् नित्यम् मण्डलम् विर्यम् अरुनम् अतरि उदयम् रक्त तेंज मनसम् लरिमद्य नम् अकसम् मुक्तक्लेसम् संव्ल समन्दलम् सिवसुर्यगोतमम् अग्निम् तञ्चम् रन्त्वम् सकलम् मुक्तङ्कलम् सकेत्वम् उर्द्धकोत्य

[1] अपमयुरविस्नु एतं प्रजमति प्रजपत्यं गोपत्यं तत्त्वमृत्यं सुवि इति K.

निर्मल्ल सततम् जन्रम्रतो सकलम् परङ्कम् तयो सुर्य सुर्यप्रभवो हरि सुर्यमरगो सततम् नदविन्दुइभस्करम् अरो एकक्सरम् ङ्गो पञ्चब्रह्म द्विअक्सरम् नरयन इन्द्र सुर्यप्रकसम् स्वरो चतुर्बूम्यं सम्रत्वो रक्त सुख सजनम् लतवृक्षजङ्गम मृगवर्गधिपति हरि सुर्यसहित प्रजपतिसहित गनपतिसहित सिव सदसिवसहित अर्थवेदसिरोदिते

सघ्गरम् निल्यनसग्अल युत्अर् पसेसिम् ॐ सुर्यं तितं निर्मलम् सततम् चन्द्रम्रत्वत् सकलम् सदसिव ससुर्यम् इदप्यम् जगत्वम् ब्रह्म सुर्य सुर्यप्रभवम् मह्हेस्वरम् महदेवम् सम्भु सङ्करस्च सिवं सदसिवम् परमसिवम् तय सुक्स्मम् परङ्कम् तय तथि ससुर्य पद्मनभ नरयन इन्द्रम् सुर्यप्रकसम् चतुर्बूमम् समं वृससम् रेस् त्वम् सुखम् सजनम् स्तवरजङ्गमम् लतवृक्स सरुरवम् मृगव्रगधिपति ॐ सिवं सुर्यसकलमरगम् नदविन्द्विम् भस्करम् अङ्करम् ऐकक्सरम् कलम्निक सुर्यम् च्यक्सर अङ्गम् पञ्चब्रह्मम् द्विअक्सरम् नरयनसङ्गत गनपतिकुमर स्त्रि सिवसुर्य सहत् वत् अर्थवेदसिरोदिते ।

वेदपरिक्रमसारसंहिताकिरण ।

अविघ्नमस्तु । नमः सिद्धम् ।

पूजापरिक्रमः ।

1. Mavastĕra (putting on the cloth)

ॐ तं महादेवाय नमः ।

2. Masabuk (putting on the girdle)

ॐ अं शिवस्थितिकाय[1] नमः ।

3. Makampu (putting on the upper cloth)

ॐ उं विष्णुसदाशिवाय[2] नमः ।

4. Masantog (putting on the piece of cloth on the breast)

ॐ मं ईश्वरपरमशिवाय नमः ।

5. Mavasuh pada (washing the feet)

ॐ अं कं क ईश्वराय नमः ।

6. Makurah (rinsing the mouth)

ॐ ह्रः उं फट् अस्त्राय नमः ।

7. Mavasuh tangan (washing the hands)

ॐ ह्रः फट् अस्त्राय नमः ।

8. Pasila pĕnĕd (squatting)

ॐ ॐ पद्मासनाय नमः ।

9. Manterani sarira (शरीरमन्त्र)

ॐ प्रसादस्थितिशरीर शिव शुचिनिर्मलाय नमः ।

10. Nyunkab saguan (uncovering the tray)

ॐ इं ईश्वरप्रतिष्ठाञ्जनलीलाय नमः स्वाहा ।

---

[1] स्थितिय. [2] विष्णुाय.

11. Ngastiti mantĕra (स्थितिमन्त्र)

स ब त इ न म शि व य अं उं मं[1]।

12. Mantĕrani asep (मन्त्र for the censer)

ॐ अं ब्रह्मा अमृतदीपाय नमः।

ॐ उं विष्णु अमृतदीपाय नमः। ॐ अं लिङ्ग-पुरुषाय नमः।

13. Ngagem sekar mantera astĕra mantĕre (flower in hand मन्त्र; अस्त्रमन्त्र)

ॐ उं रः फट् अस्त्राय नमः। आत्मतत्त्वाय नमः। ॐ शोधय मां स्वाहा। ॐ क्षमासम्पूर्णाय नमः स्वाहा। ॐ श्रीपशुपतये उं फट्। ॐ श्रेयो भवतु सुखं भवतु पूर्णं भवतु य नमः[2]।

14. Pĕtanganan astĕra mantĕra kabeh (मुद्रा अस्त्रमन्त्र)

ॐ उं रः फट् अस्त्राय नमः। आत्मतत्त्वात्माय नमः। ॐ शोधय मां। ॐ ॐ क्षमासम्पूर्णाय नमः। नाराच-मुद्राय नमः। बं नेच, (ॐ) बं नेचचयाय नमः। ॐ उं रः फट् अस्त्राय नमः। अमृत(स)मुद्राहृदयाय नमः। ॐ साध्याय नमः। ह्रुं कवचाय नमः। सनिध्याय नमः। ॐ अग्निरुद्राय नमः।

15. Karasudi caturanggula (करशुद्धि चतुरङ्गुल)

ॐ अ[3] नमः। तर्जनी।

ॐ स[4] नमः। मध्यमिका।

ॐ क[5] नमः। अनामिका।

ॐ व[6] नमः। कनिष्ठा।

---

[1] Cf. G. 19, स्थिति, and 62. [2] G. 15. [3] सं.

[4] अं. [5] ओङ्काराय. [6] उं रः फट् अस्त्राय.

16. Karasudana tengen (करशोधन right hand)

ॐ तं नमः। तर्जनी। ॐ इं नमः। अङ्गुष्ठ। ॐ अं नमः। मध्यमिका। ॐ बं नमः। अनामिका। ॐ वं[1] नमः। कनिष्ठा।

Kiva (left hand)

ॐ अं हृदयाय नमः। अङ्गुष्ठ। ॐ रं काय[2] शिरसे नमः। तर्जनी। ॐ भूर्भुवःस्वर्ज्वालिनीशिखाय नमः। मध्यमिका। ॐ हुं कवचाय नमः। कनिष्ठा।

16. *bis.*—Karatala tengen (करतल rubbing)

बं नेचाय नमः। ॐ हुं रः फट् अस्त्राय नमः। तर्जनी[3]।

17. Sembah kutamantera (अञ्जलिकूटमन्त्र)

ॐ हं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः[4]।

18-19. Buang ring kĕroda desa kang sekar ika (throwing flowers towards North and South-West)

ॐ चों चण्डीशाय नमः। ॐ साध्याय नमः।

20. Sembah mĕrĕtamudra (अञ्जलि ; अमृतमुद्रा)

ॐ हं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः।

21. Ngusap raga (wiping the body)

ॐ हुं कवचाय नमः।

22. Mantĕrani sapĕrĕkara kabeh (all मन्त्र सप्रकार)[5]

ॐ ग्रिं वषट् समाकिरणाय नमः।

23. Pasang tunjung valuluan so ring arga (putting the lotus over the अर्घ्य vase)

ॐ शं नमः। पूर्वा। ॐ बं नमः। दक्षिणा। ॐ तं नमः। पश्चिमा। ॐ अं नमः। उत्तरा। ॐ इं नमः।

---

[1] G. सं. [2] अर्काय. [3] G. 15-16. [4] G. 26. [5] Cf. G. 36.

मध्या । ॐ नं नमः । आग्नेयी । ॐ मं नमः । वायव्या । ॐ सिं नमः । ऐशानीया । ॐ जं नमः । मध्या ।

24. Sambut tĕripada (uplifting the त्रिपद)

अं उं मं ।

25. Sembahakena (joining the hands)

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः ।

26. Pasang tĕripada (laying down the त्रिपद)

ॐ देवप्रतिष्ठायै नमः[1]

27. Tibani gandaksata (throwing down गन्धाक्षत)

ओम् ॐ अं सूर्यमण्डल ब्रह्माधिपतये नमः । दक्षिणा । ॐ उं नवविद्या सोममण्डल विष्णवधिपतये नमः । उत्तरा । ॐ मं[2] अग्निमण्डल रुद्राधिपतये नमः । पूर्वा ।

28. Petanganan (मुद्रा)

Astĕra mantra kabeh (all अस्त्रमन्त्र)

29. Nyambung arga (taking the अर्घ्य)

ॐ ॐ नमः ।

30. Ngaṣkara (संस्कार)

ॐ रः उं फट् अस्त्राय नमः ।

31. Kumerabaken ring padipan (reversing towards the प्रदीप)

ओम् ॐ आकाशव्योम शिवतत्त्वाय नमः ।

32. Iderkenang arga ring padipan ping pitu (turning the अर्घ्य seven times with the censer)

ॐ ॐ परमशिवाय नमः । ॐ ॐ सदाशिवाय नमः । ॐ ॐ सदारुद्राय नमः । ॐ ॐ महा-

---

[1] Cf. G. 19.

[2] ईश्वर.

देवाय नमः । ॐ मां ईश्वराय नमः । ॐ उं विष्णवे नमः[1] । ॐ अं ब्रह्माय नमः ।

33. Ukupi menyan (holding in the smoke of the incense)

ॐ सं बं तं अं इं नं मं सिं वं यं अं उं मं[2]

34. Terapakena ring tĕripada lumah kena (putting the अर्घ्य down on the त्रिपद not reversing it)

ॐ पृथिवी प्रभावती देवीतत्त्वाय नमः ।

35. Tutupi (covering)

ॐ हुं कवचाय नमः

36. Unkab tutuperiya (taking off the lid)

अं उं मं आं अः

37. Isiyani veusahapurna (filling with water)

ॐ हं ह्रिं सः परमशिवगङ्गामृतसम्भवाय नमः स्वाहा ।

38. Sankepi sahagandaksatapuspa (next with गन्ध, अक्षत and पुष्प)

ॐ शिवामृताय नमः स्वाहा[3] ।

39. Gurit ikang veu (writing over the water with the finger)

मं । पूर्वा । अं । दक्षिणा । मं । उत्तरा । इं malang lor kidul (North to South)...

40. Puter ikang veu ping 3 (turning the water three times)

ॐ हं ह्रिं सः वषट् परमशिवामृताय नमः

41. Sankepi semaleh mantera (next, mantras)

ॐ ॐ शिवामृताय नमः । ॐ ॐ सदाशिवामृताय नमः । ॐ ॐ परमशिवामृताय नमः । ॐ

---

[1] विष्णुय. [2] Cf. G. 62. [3] G. 48.

क्ष्मुं शिवामृताय नमः । ॐ क्ष्मुं सदाशिवामृताय नमः । ॐ क्ष्मुं परमशिवामृताय नमः । ॐ गङ्गामृताय नमः । ॐ चन्द्रामृताय नमः । ॐ शिव शोधय मां स्वाहा । ॐ ॐ स्वतिशोधय मां स्वाहा । ॐ ॐ शोधय मां स्वाहा । ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवामृताय नमः[1] ।

42. Aturakena gandaksata (offering गन्ध and अक्षत)

गन्ध । ॐ गन्धशुचिनिर्मलाय नमः । अक्षत । ॐ कुं कुमारबीजाय नमः । पुष्प । ॐ पुष्पदन्ताय नमः । धूप । ॐ धूपं समर्पयामि नमः स्वाहा । दीप । ॐ दीपं समर्पयामि नमः स्वाहा[2] ।

43. Sankepi astĕra mantĕra sahapatanganan (next, अस्त्रमन्त्र with मुद्राः)

44. Gelari tang arga padma (putting the flowers around the अर्घ्य on the tray)

ॐ ब्राह्मी विचेत् स्वाहा । पूर्वा । ॐ महेश्वरी विचेत् स्वाहा । दक्षिणा । ॐ कुमारी विचेत् स्वाहा । उत्तरा । ॐ महेश्वरी विचेत् स्वाहा । आग्नेया । ॐ इन्द्राणी विचेत् स्वाहा । ऐशान्या । ॐ गणेन्द्री विचेत् स्वाहा । वायव्या । ॐ वैष्णवी विचेत् स्वाहा । पश्चिमा । ॐ ह्रं ह्रिं सः वषट् परमशिवादित्याय नमः स्वाहा ।

45. Karavistani (करवेष्टनी)

शिरोविष्टं महादिव्यं पवित्रं पापनाशनम् ।
नित्यं कुशाग्रं तिष्ठति सीदन्तं प्रतिगृह्णति ॥[3]

ॐ फट् अस्त्राय नमः ।

---

[1] G. 48. शिवामृतमन्त्र. [2] G. 35.

[3] G. 43. शिरोविष्ट is the ribbon worn on the forehead.

46. Sambut tĕrimandala ring soring arga (putting the त्रिमण्डल under the अर्घ्य)

ॐ इं ह्रिं श्रिं क्प्रं अस्र उं द्वादशकलात्मने सत्त्वरजोऽधिपतये ॐ अग्निमण्डलाय नमः स्वाहा।

Ring tengahing arga (half-way of the अर्घ्य)

ॐ इं ह्रिं श्रिं क्प्रं अस्र उं द्वादशकलात्मने सत्त्वतमोऽधिपतये ॐ सूर्यमण्डलाय नमः स्वाहा।

Ring luhoering arga (over the अर्घ्य)

ॐ इं ह्रिं श्रिं क्प्रं अस्र उं द्वादशकलात्मने सत्त्वसोमाधिपतये ॐ चन्द्रमण्डलाय नमः स्वाहा[1]।

47. Sankepi petanganen astĕramantĕra (next, मुद्रा and अस्त्रमन्त्र)

48. Pĕranayama (प्राणायाम)

ॐ अं नमः कुम्भक। ॐ उँ नमः पूरक। ॐ मं नमः रेचक।

49. Gaghe sanghyang atma vaveng sivadvara (bringing the श्रीआत्मा up to the शिवद्वार)

ॐ अं शिवात्मकाय नमः।

50. Dagdikarana (दग्धीकरण)

ॐ शरीरं कुण्डमित्युक्तं अन्तःकरणमिन्धनम्।
सप्तङ्कारमयो वह्निर्भोजनं त उदिन्धितम्॥

ॐ अं कालाग्निरुद्राय नमः। ॐ रः फट् अस्त्राय नमः। ॐ रः उं फट् अस्त्राय नमः।

51. Sirat maring kundarahasya (sprinkling towards the कुण्डरहस्य)

ॐ अं शिवामृताय नमः। ॐ अं सदाशिवामृताय

[1] G. 21. त्रिमण्डल।

नमः। ॐ अं परमशिवामृताय नमः। ॐ अं क्षमा-सम्पूर्णाय नमः।

52. Amĕrtikĕrani (अमृतकरणी)

ॐकारः परमं ध्यानं अमृतदमधोमुखम्।
शङ्खस्फटिकवर्णं च कण्ठमूले दसदसत्[1] ॥
अमृतं वर्षते तस्मात् सर्वाङ्गसंधिषु यतः।
दम्पत्योः सङ्गतो जातं जीवितं परिकीर्तितम् ॥
अग्निप्रकृतिविज्ञेयो वायुपुरुष एव च।
संयोगिजितारम्भोऽपि..मरं च नियोगतः ॥

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवामृताय नमः। ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्यतेजःशरीराय नमः।

53. Karasudana tengen berahmangga (करशोधन right hand, ब्रह्मा side)

Same as 16

54. Karasudana kiva sivangga (करशोधन left hand, शिव side)

Same as 16*b*

Sembah kutamantĕra (अञ्जलि कूटमन्त्र)

Same as 17

55. Utpeti mantĕra hrĕdayakena anustana saka-veruhta (उत्पत्तिमन्त्र in the हृदय, maintaining it there)

उत्पत्तिस्थिति सक बुवतन[2]

56. Sivikĕrani sang hyang asta tĕri sangkala (शिवीकरणी, श्रीहस्त, त्रिसं[स्]कार?)

ॐ इं ईशानाय नमः। अङ्गुष्ठसाधन। ॐ तं तत्पुरुषाय नमः। अनामिका। ॐ अं अघोराय नमः।

---

[1] च साद्यसेत्। [2] Cf. G. 19.

Calilingan (ring–finger) । ॐ बं बामदेवाय नमः । तर्जनी । ॐ सं साध्याय नमः । मध्यमाङ्गुल[1] ।

57. Nyasa sang hyang tĕri tatva (श्रीत्रितत्त्वन्यास)

ॐ शिवतत्त्वाय नमः । ॐ विद्यातत्त्वाय नमः । ॐ आत्मतत्त्वाय नमः[2]

58. Sang hyang sivangga nyasa (श्रीशिवाङ्गन्यास)

Same as 16th and 54th

59. Pasang padmahrĕdaya sapĕrĕkara ning padma (placing the पद्महृदय सप्रकार on the पद्म)

स ब त अ इ अं उं मं ॐ ॐ

60. Purumaken sang hyang atma punarikanta ring stananireng ngun (bringing the श्रीआत्मा down fixing it at its primitive स्थान)

ॐ अं अः शिवात्मस्थितिहृदयाय नमः । ॐ अं हृदयाय नमः ।

61. Gelar ingananta sana ri toya (putting in right order towards the तोय)

ॐ ॐ अनन्तासनाय नमः[3]

62. Nyāsa sang hyang caturaisuvarya (श्रीचतुरैश्वर्यन्यास)

ॐ हं धर्माय सिद्धरूपाय श्वेतवर्णाय नमः स्वाहा । आग्नेया । ॐ ह्रं ज्ञानाय सिद्धरूपाय रक्तवर्णाय नमः स्वाहा । नैर्ऋत्या । ॐ ल्टं वैराग्याय सिद्धरूपाय पीतवर्णाय नमः स्वाहा । वायव्या । ॐ ल्टं ऐश्वर्याय सिद्धरूपाय कृष्णवर्णाय नमः स्वाहा । ऐशान्या । ॐ ॐ पद्मासनाय नमः स्वाहा[4] ।

---

[1] Cf. G. 14. तलभेदन ।

[2] G. 25. त्रितत्त्वमन्त्र ।

[3] G. 22.

[4] G. 23. चतुरैश्वर्य पद्मासन ।

63. Nyasa suvara vyanjana ring astadala (स्वरव्यञ्जन-न्यास towards the अष्टदल)

ॐ अं आं नमः। पूर्वा। ॐ इं ईं नमः। आग्नेया। ॐ उं ऊं नमः। दक्षिणा। ॐ ऋं ॠं नमः। नैर्ऋत्या। ॐ ऌं ॡं नमः। पश्चिमा। ॐ एं ऐं नमः। वायव्या। ॐ ॐ औं नमः। उत्तरा। ॐ अं अः नमः। ऐशान्या[1]।

64. Śuvarakajĕro (consonants)

ॐ कं खं गं नमः। पूर्वा। ॐ घं नं चं नमः। आग्नेया। ॐ चं जं झं नमः। दक्षिणा। ॐ ङं टं ठं नमः। नैर्ऋत्या। ॐ डं ढं णं नमः। पश्चिमा। ॐ तं थं दं नमः। वायव्या। ॐ धं नं पं नमः। उत्तरा। ॐ फं बं भं नमः। ऐशान्या।

65. Pasang yaralava ring jĕro ning kuta (placing य र ल व in the कूट)

ॐ मं नमः। पूर्वा। ॐ यं नमः। आग्नेया। ॐ रं नमः। दक्षिणा। ॐ लं नमः। नैर्ऋत्या। ॐ वं नमः। पश्चिमा[2]। ॐ शं नमः। वायव्या। ॐ षं नमः। उत्तरा। ॐ सं नमः। ऐशान्या। ॐ अं अः ring jĕro (in the middle)[3]

66. Sang hyang nava sakti nyasa ring dalamula (श्रीनवशक्तिन्यास दलमूल)

ॐ रं दीप्तायै नमः। पूर्वा। ॐ रिं सूक्ष्मायै नमः। आग्नेया। ॐ रिं जयायै नमः। दक्षिणा। ॐ रूं भद्रायै नमः। नैर्ऋत्या। ॐ रं विमलायै नमः। पश्चिमा। ॐ रैं विभूत्यै नमः। वायव्या। ॐ रों अमोघायै नमः। उत्तरा।

[1] G. 23. [2] G. North. [3] G. 23.

ॐ रैं विद्युतायै नमः । ऐशान्या । ॐ रं सर्वतो-मुखिन्यै नमः ring jĕro (in the middle)[1]

67. Tumut sang hyang bĕramangga sira nyasa (following श्रीब्रह्माङ्गशिरोन्यास)

ॐ ऋं कं कसोल्काय ईशानाय नमः । Punang jĕro (in the middle)

" " " तत्पुरुषाय नमः । पूर्वा ।

" " " अघोराय नमः । दक्षिणा ।

" " " बामदेवाय नमः । पश्चिमा ।

" " " साध्याय नमः । उत्तरा[2] ।

68. Tumut sang hyang sivangga nyasa (following the श्रीशिवाङ्गन्यास)

69. Tumut sang hyang pitĕradi nyasa (following the श्रीपित्रादिन्यास)

ॐ ऋं सर्वदेवेभ्यो नमः स्वाहा । पूर्वा । ॐ ऋं ऋषिभ्यो नमः स्वाहा । दक्षिणा[3] । ॐ ऋं पितृभ्यो नमः स्वाहा । पश्चिमा[4] । ॐ ऋं सरस्वत्यैभ्यो[5] नमः स्वाहा । उत्तरा[6] ।

70. Tumut sang hyang catur sandya nyasa (following the श्रीचतुःसन्ध्यान्यास)

ॐ ऋं शुक्ल्यै नमः । पूर्वा । ॐ ऋं भक्त्यै नमः । दक्षिणा । ॐ ऋं कृष्णायै नमः । उत्तरा । ॐ ऋं जम्बिकायै नमः पश्चिमा ।

ॐ ऋं शिवगर्भहृदयाय नमः[7] ।

---

[1] G. 25. नवशक्ति.

[2] G. 14., तलभेदन; but the order is not the same.

[3] G. सप्तऋषिभ्यो.

[4] G. सप्तपितृभ्यो.

[5] Sic.!

[6] G. 27. चतुर्रेषि.

[7] G. 27. चतुःसन्ध्या.

71. Tumut sang hyang somandya varana nyasa ring astagĕra (following towards the सोमन्द्यवरण(?)न्यास to the tip of the fingers)

ॐ सं सोमाय[1] नमः । पूर्वा । ॐ बुं बुधाय[2] नमः । दक्षिणा । ॐ वृं वृहस्पतये[3] नमः । पश्चिमा । ॐ भं भार्गवाय[4] नमः । उत्तरा । ॐ रं राहवे[5] नमः । वायव्या । ॐ कं केतवे[6] नमः । ऐशान्या । ॐ अं अङ्गाराय[7] नमः । आग्नेया । ॐ शं शनैश्चराय[8] नमः । नैर्ऋत्या[9] ।

72. Tĕriaksaramantĕra (त्र्यक्षरमन्त्र)

ॐ मं नमः । ॐ उं नमः । ॐ अं नमः ।

73. Sang hyang tĕrisamaya nyasa (श्रीत्रिसमयन्यास)

ॐ उं विष्णवे नमः । ॐ मं ईश्वराय नमः । ॐ अं ब्रह्मणे नमः[10] ।

74. Tumut sang hyang kuta mantĕra nyasa (following the श्रीकूटमन्त्रन्यास)

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः ।

75. Udakanjali (उदकाञ्जलि)

ॐ हं कं कसोल्काय नमः । ॐ ग्रिं क्षमाकरणाय नमः स्वाहा[11] ।

76. Aturana pang padyarga camaniya (washing the knees, पाद्यार्घ्य, आचमनीय)

ॐ पं पाद्याय नमः । ॐ अं अर्घ्यहृदयाय नमः । ॐ जं जीवशुद्धाय नमः । ओं चं चमनीयाय नमः । ॐ ग्रिं शिवग्रीवाय नमः[12] ।

---

[1] G. श्वेतवर्णाय . [2] G. चामीक(र)वर्णाय . [3] G. पीतवर्णाय .

[4] G. श्यामवर्णाय . [5] G. राज्यवतवर्णाय . [6] G. धूम्रवर्णाय .

[7] G. रक्तवर्णाय . [8] G. कृष्णवर्णाय . [9] G. 26-27. अष्टग्रह .

[10] G. 56 and 19. [11] G. 36. उदककाञ्जलि . [12] G. 36. पाद्यार्घ .

77. Sankepi gandha ksata puspa dupa dipa (mixing गन्ध, अक्षत, पुष्प, धूप, दीप)

गन्धः । ॐ श्री गन्धेश्वर्यै अमृतेभ्यो नमः स्वाहा ।

अक्षताः । ॐ कुं कुमारबीजाय नमः ।

पुष्पं । ॐ पुष्पदन्ताय नमः ।

धूपः । ॐ अग्निरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः स्वाहा । ॐ धूपं समर्पयामि स्वाहा ।

दीपः । ॐ सूर्यज्योतिर्ज्योतिः स्वाहा । ॐ दीपं समर्पयामि स्वाहा ।

मुद्राः । शकवेनं ।

78. Tulisi dening velmingmang ikang veu (writing with a triangle of sacred grass on water)

ओङ्काराक्षररहस्य ।

79. Upati (उत्पत्ति)

इ ब स त अ ॐ य न म शि व ॐ मं उं अं[1] ।

80. Astiti (स्थिति)

ॐ स ब त अ इ ॐ न म शि वा य ॐ अं उं मं नमः[2] ।

81. Devapĕratista (देवप्रतिष्ठा)

ॐ ॐ देवप्रतिष्ठाय नमः ।[3]

82. Kutamantĕra (कूटमन्त्र)

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः ।

83. Sankepi (next)

84. Pasang sasiret (dipping the holy-water sprinkler)

ॐ म्जुं सः वषट् शिवाय सम्पूर्णाय नमः स्वाहा ।
ॐ ह्रिं कवचाय नमः ।

---

[1] G. 19. [2] G. 19. [3] G. 19. ०ष्ठाय *sic*.

85. Ganga devi mĕrĕta mudĕra sadana (गङ्गादेवी अम्टतमुद्रासाधन)

ॐ गङ्गादेवि महापुण्ये गङ्गा सलञ्च[1] मेधिनी ।
गङ्गातरङ्ग[2] संयुक्ते गङ्गादेवि नमोऽस्तु ते ॥
ॐ श्रीगङ्गामहादेवि अनुक्षा[3] मृतञ्जीवनि ।
ओंकाराक्षरभुवन पदमृतमनोहरे[4] ॥
ॐ उत्पत्तिकसुरसं च उत्पत्ति तव गोरश्च ।
उत्पत्तिसर्वहितं च उत्पत्तिवश्रिवाहिनम् ॥

86. Ngastava genta (घण्टास्तव)

ओंकार सदाशिवस्तं जगन्नाथहितंकरः ।
अभिवादवदनीयं घण्टाशब्दः प्रकाश्यते ॥
घण्टाशब्दं महाश्रेष्ठं ओंकारं परिकीर्त्तितम् ।
चन्द्रनादबिन्दूदस्तं[5] स्फुलिङ्ग शिव त्वं च तत् ॥
ॐ घण्टायुर्[6] पुज्यतो देवं अभवभवकर्मसु ।
वरणलब्धसंदेहं वरं सिद्धि निःसंशयम्[7] ॥
ॐ कं कसोल्काय नमः ।

87. Sankepi saha gandaksata astĕra mantĕra kabeh (next, सहगन्ध अक्षत अस्त्रमन्त्र all)

88. Naksama ring batara (begging pardon from भट्टार [God])

ॐ क्षमस्व मां महादेव सर्वप्राणिहितंकर ।
मम च[8] सर्वपापेभ्यः पालयस्व सदाशिव ॥
पापोऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसम्भवः ।
त्राहि मां सर्वपापेभ्यः केनचिन्मम रक्षतु ॥

---

[1] G. सहस्र.   [2] G. ठकुर ! MS. tanggora.   [3] G. अनुपमा.

[4] G. 21. गङ्गादेवीमहाम्टतमुद्रामाधन.   [5] G. बिन्दुना दत्तम्.

[6] ? गण्ड आयान्तु.   [7] G. 27.   [8] G. माम् मोच.

क्षान्तव्याः कायिका दोषाः क्षान्तव्या वाचिका मम ।
क्षान्तव्या मानसा दोषास्तत्प्रसीद[1] क्षमस्व माम् ॥
हीनाक्षरं हीनपदं हीनमन्त्रं तथैव च ।
हीनभक्तिं हीनवृद्धिं सदाशिव नमोऽस्तु ते ॥
ॐ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं महेश्वर ।
यत्पूजितं महा[2]देव परिपूर्णं तदस्तु मे[3] ॥

89. Apsudeva (अप्सुदेव)

ॐ अप्सुदेव पवित्राणि गङ्गादेवि नमोऽस्तु ते ।
सर्वक्लेशान् विनाशनं[4] तोयेन परिशुद्ध्यते ॥
सर्वक्लेशविनाशिनि[5] सर्वरोगविमोचने ।
सर्वक्लेशविनाशने[6] सर्वभोगमवाप्नुयात्[7] ॥

90. Pancaksara (पञ्चाक्षर)

ॐ पञ्चाक्षरं महातीर्थं पवित्रं[8] पापनाशनम् ।
पापकोटिसहस्राणां अगदं[9] भव[10] सगरे[11] ॥

91. Puter ikang veu ider tengen ping 3 (turning the water towards the right three times)

ॐ भुर्भुवःस्वः स्वाहा महागङ्गायै तीर्थपवित्राणि स्वाहा ।

92. Sankepi ganda ksatadupadipapuspa petanganen (next, गन्ध अक्षत धूप दीप पुष्प मुद्रा)

93. Ngaskara veu (संस्कार of the water)

ॐ हं ह्रिं सः क्ष्मं अं उं मं ॐ स्वस्ति स्वस्ति क्षिं क्ष्रिं
यवसिमन इ ब स त अ भूतिः भूतिः भुर्भुवः स्वाहा नमः ।

---

[1] G. तत्प्रमादं. [2] G. मया. [3] G. 27-28.
[4] G. °नाशिनं. [5] G. °नाशिनं. [6] G. °नाशिन(म्).
[7] G. 32. अप्सुदेव. [8] G. पुण्यं. [9] G. अदग्धम्.
[10] G. भवेत्. [11] G. 34.

ॐ अं इं उं व्यों मं व्यं पिं नें ॐ ॐ इ क स म र इय व य उं नमः नमः स्वाहा।

94. Kutamantĕra (कूटमन्त्र)

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवाय नमः।

95. Saptatirta (सप्ततीर्थ)

ॐ अं गङ्गायै नमः। ॐ अं सरस्वत्यै नमः। ॐ अं सिन्धवे नमः। ॐ अं विपाशायै नमः। ॐ अं कौशिक्यै नमः। ॐ अं यमुनायै नमः। ॐ अं शरयवे नमः।

[1]96. Navatirta (नवतीर्थ)

ॐ क्षं नर्मदायै नमः। ॐ क्षं गङ्गायै नमः। ॐ क्षं शरयवे नमः। ॐ क्षं ऐरावत्यै नमः। ॐ क्षं नन्दिश्रेष्ठायै नमः। ॐ क्षं नन्दिशीतायै नमः। ॐ क्षं गर्भोदायै नमः। ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्यायै नमः।

97. Gelaranam sang hyang saptonkara atma (disposing the श्रीसप्तओङ्कारआत्मा)

ॐ ॐ परमशिव शून्यात्मने नमः। ॐ ॐ सदाशिव निष्कलात्मने नमः। ॐ ॐ सदारुद्र अन्त्यात्मने नमः। ॐ ॐ महादेव निरात्मने नमः। ॐ मं ईश्वरपरमात्मने नमः। ॐ उं विष्णु अन्तरात्मने नमः। ॐ अं ब्रह्म आत्मने नमः[2]।

98. Astava sang hyang sakalem niskalem sivam (श्रीसकलनिष्कलशिवस्तव)

ॐ सकलं निष्कलं शिवं ओङ्कार त्वं शिवात्मकम्।
पञ्चाक्षरसप्तोंकार सर्वदेवात्मनिर्वणम्॥

---

[1] G. 22. सप्ततीर्थ. [2] G. 32. सप्त ओंकार.

विशेषात्म नलिले पन्यतीते शिवालये ।
सिलम्बरसोसिनन व्याप्तं सर्वजगत्पतिम् ॥
सर्वप्रजां च पोस्यने किंचित् सदागतं पुरम् ।
बिन्दुचन्द्रसदागतं चन्द्रविन्दुनदाः शिवे ॥
ॐ किंचिन्यं शिव सर्वं च ओंकरं शिवमुच्यते ।
सर्वविषविमुक्तेन चिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ॥

99. Gangadvara (गङ्गाद्वार)

ॐ [1]गङ्गाद्वारे प्रयागे च[2] गङ्गासागरसंगमे ।
सर्वज्ञता भूर्लभते चिभिः स्थानैर्विशेषताम् ॥
पापोऽहं पापकर्माऽहं पापात्मा पापसम्भवः ।
त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सबाह्याभ्यन्तराशुचिम् ॥
अशुचिर्वा शुचिर्वाऽपि सर्वकामगतोऽपि वा ।
चिन्तयेद्देवमीशानं सबाह्याभ्यन्तरं शुचिः ॥

100. Stava betara (भट्टारकस्तव)

ॐ प्रणम्य भास्करं देवं सर्वक्लेशविनाशनम् ।
प्रणम्या[3]दित्यशिवार्थं भुक्तिमुक्तिवरप्रदम्[4] ॥

101. Gangasarasvati (गङ्गासरस्वती)

ॐ गङ्गा सरस्वती सिन्धू विपाशा कौशिकी नदी ।
यमुना महती श्रेष्ठा सरयुश्च महानदी[5] ॥

102. Gangasindu (गङ्गासिन्धु)

ॐ गङ्गा सिन्धु सरस्वती सुयमुना गोदावरी नर्मदा
कावेरी सरयू महेन्द्रतनया चर्मण्वती वेणुका ।
भद्रा नेचवती महासुरनदी ख्याता च या गण्डकी
पुण्याः पूर्णजलाः समुद्रसहिताः कुर्वन्तु ते मङ्गलम्[6] ॥

---

[1] Cf. Gangāstava, inf. p. 40.
[2] MS. पेर्यस्त्येव.
[3] G. परमा.
[4] G. 32. स्तव भटार.
[5] G. 33. सप्तगङ्गा, 1.
[6] G. 33. सप्तगङ्गा, 2.

103. Gangadevimahapunya (गङ्गादेवीमहापुण्य)

ॐ गङ्गादेवि महापुण्ये नमस्ते विश्वभामिनि ।
यमुने परमपुण्ये नमस्ते परमेश्वरि ॥
नर्मदे च देवि पुण्ये नमस्ते लोकरञ्जिनि[1] ।
धरण्यै मल[2]हारिण्यै नमस्तुभ्यं महेश्वरि ॥
दैविको दैविकजस्त्वं शिवपृष्ठ नमोऽस्तु ते ।
नैरञ्जने[3] जगत्क्लेशहारिण्यै ते नमो नमः ॥
मन्दाकिनि सुरदेवि नमस्ते मल[4]हारिणि ।
जम्बुशङ्ख महादेवि देवी देवनियोगतः ॥
मेरुप्रदक्षिणां कृत्वा क्लेशान् नारायणप्रिय ।
पर्वताश्वमुखपुण्ये शिघ्रुक्लेशान् विनाशय ॥
क्षीरेक्षुश्च दधि घृतं क्षुरयक्षीव निर्मलम् ।
पातु नः क्लेशनशनं[5] युष्मभ्यं तु नमो नमः[6] ॥

104. Bhagavanganga (भगवद्गङ्गा)

ॐ नमस्ते भगवन् गङ्गा नमस्ते शीतलाम्बवपि[7] ।
सलिलं विमलं तोयं स्वयम्भूतीर्थभाजनम् ॥
ॐ सुभिक्षा हस्तहस्ताय[8] दोषकिल्बिषनाशने ।
पवित्रे सुमहातीर्थे गङ्गाथापि महोदधिः ॥
ॐ वज्रपाणि महातीर्थे पापशोकविनाशने ।
नदी[9] पुष्पालये नित्यं नदि तीर्थतया[10] प्रिये ॥
ॐ तीर्थनदि[11] त[12] कुम्भश्च वर्णदेह महात्मनाम् ।
मुनीनां मङ्गल सुं[13] च ये वापि च[14] दिवौकसः ॥

---

[1] G. ०राधिनि. [2] G. मह्रा. [3] G. नरजने. [4] G. माल्य.
[5] G. नाशाय. [6] G. 33. सप्तगङ्गा. 3 et 4. [7] G. शीतला नदी.
[8] G. सुनिष्कहस्तास्लेय. [9] G. दधि. [10] दधितीर्थतार.
[11] G. तीर्थोदधि. [12] G. स [13] G. तङ्. [14] G. ह्येवापि स.

ॐ सर्वविघ्ना विनश्यन्तु सर्वः क्लेशो विनश्यतु।
सर्वदुःखविनाशाय सर्वपापं विनाशय[1] ॥

105. Gangasoma (गङ्गासोम)

ॐ [2]गङ्गादेवी महापुण्यं सोमो वामृतमङ्गलम्।
मङ्गलं शिवकर्माणि शिवकुम्भमहोत्तमम् ॥
ॐ गङ्गा हरजटाधर्मा पवित्रं पापनाशनम्।
सर्वविघ्नविनाशश्च त्र्यम्बकस्य प्रभावतः ॥
ब्रह्मा विष्णुर्महादेवस्तोयश्च तोयदेहकः।
अमृतं सकलं देहि गङ्गादेवि नमो नमः ॥
तीर्थस्नानं महातीर्थं सागरं अरलायते।
नारायणाद्यसरोऽपि कुम्भतीर्थं महानदी ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च ईश्वरो देवास्त्रयश्च तोयदेहकाः।
अमृतं सकलं देहि गङ्गादेवि नमो नमः ॥

106. Jalasidie (जलसिध्यै)

ॐ जलसिद्धौ महाशक्तिः सर्वसिद्धौ शिवतीर्थः।
शिवामृतं मङ्गलाय श्रीदेवी सर्वमुक्तये ॥
नमः शिवतायै नित्यं नमो बिन्दुद्वयेश्वर।
प्रभुर्विभुर्महाकीर्त्तिः सर्वरोगविनाशनः ॥
ॐ अं क्षमासम्पूर्णाय नमः ॐ उं फट् नमः।

107. Gangagori (गङ्गा...)

गङ्गादेवि नमस्कारं ओंकारं परिकीर्त्तितम्।
सर्वविघ्ना विनश्यन्ति सर्वरोगान् विनाशय[3] ॥

---

[1] G. 33. सप्तगङ्गा 5. [2] Cf. Gangāstava, inf. p. 41. [3] G. 34.

108. Tibani kang toya kembang yan kembang vangi yan kembang tunjung yan kembang putih (dropping over the तोय scentful flowers, lotus and white flowers).

ॐ ॐ इ क स म र ल व य उं स्वाहा। ॐ अर् क स य ॐ नमः स्वाहा। ॐ ॐ कुमुदजयै जीवशरीर क्षन्ददिसिमे ॐ मे जुं सः वौषट् मृत्युञ्जयाय नमः[1]।

109. Dirgayur (दीर्घायुः)

ॐ दीर्घायुर्बलवृद्धिशक्तिकरणं मृत्युञ्जयः शाश्वतं
रोगादिक्षय[2]कुष्ठदुष्टकलुषं चन्द्रप्रभाभास्वरम्।
ह्रिं मन्त्रं च चतुर्भुजं त्रिनयनं व्यालोपवीतं[3] शिवं
शीतं चामृतमध्य सा सुखकरं जीवत्सयाव्यासङ्कम्[4]॥
श्वेताम्भोरुहकर्णिकापरिगतं देवासुरैः पूजितं
मृत्युक्रोधबलं महाक्षतमयं कर्पूररेणुप्रभम्।
त्वां वन्दे हृदये[5] भक्तिशरणं प्राप्यं महाप्रस्तुमैः
शान्तं सर्वगतं निरन्तमभवं भूतात्मनिर्विगुणम्[6]॥
श्रीदं भक्तिविमुक्ति . . करणं[7] व्याप्तं जगद्धारणं
मौलीबन्धकिरीटकुण्डलधरं चैतन्यदुष्टक्षयं।
वन्दे मृत्युजितं सजप्यमरहोमन्त्रादिदेवं हरिं[8]
मुक्त त्वं जतुवं समधिमततं चैतन्यदुष्टक्षयम्[9]॥

110. Ayurdi mĕrĕtyunjaya (मृत्युञ्जय)

मृत्युञ्जयदेवस्य यो नामानीहानुकीर्तयेत्।
दीर्घायुष्यमवाप्नोतु सङ्ग्रामे विजयी भवेत्॥

---

[1] G. 35. कुर्मेदजये जीवत् शरीर रच्च पडड सिमे(?) ॐ मेः.

[2] G. रोगदीच्चय.

[3] G. वीजनोप्०

[4] G. सुखक्षत मया कर्पूररेणुप्रभ.

[5] G. देव राधय.

[6] G. कर्णिकगुणं.

[7] G. श्रद्धां भक्तिक्षतविमुखकरण.

[8] G. सज्ज अप्यमरहोममन्त्रादि देव हरि.

[9] G. 37-38. मृत्युञ्जय-दीर्घायुस्.

ॐ आत्म तत्त्वात्म शोधय मां स्वाहा । ॐ प्रथमा शुद्धा द्वितीया शुद्धा तृतीया शुद्धा चतुर्थी शुद्धा शुद्धं शुद्धं शुद्धं वारि अस्तु ।

ॐ आयुर्वृद्धिर्यशोवृद्धिर्वृद्धिः प्रज्ञासुखश्रियाम् ।
धर्मसंतानवृद्धिश्च सन्तु ते सप्त वृद्धयः ॥
यावन्मेरौ स्थिता देवा यावद्गङ्गा महीतले ।
चन्द्रको गगने यावत्तावत्तावत्(वि)जयी भवेत् ॥

ॐ दीर्घायुरस्तु तदस्तु अस्तु । ॐ अविघ्नमस्तु तदस्तु अस्तु । शुभं अस्तु तदस्तु अस्तु । ॐ सुखं भवतु । ॐ पूर्णं भवतु । ॐ श्रेयो भवतु । सप्तवृद्धिरस्तु । तदस्तु अस्तु स्वाहा[1] ।

111. Ta muja astava tirta (for पूजा, तीर्थ, स्तव)

ॐ सर्वबलिकं पृथ्वी ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरः Anaking देवपुचा सर्वदा सर्वमस्तु । य नमः स्वाहा । ॐ सं प्रजानां सर्वदा शुद्धमलाः शुद्धरोगाः शुद्धदण्डपातकाः शुद्धविघ्नाः शुद्धाः सकल Viraning दोषा मला शुद्धदण्ड उपत । ॐ वायुपुच तुभ्यं नमः स्वाहा ।

112. Iki sarva pĕrayacitani mantĕra (सर्वप्रायश्चित्तमन्त्र)

ॐ सिद्धि गुरु स्रों सरषट् । ॐ सर्वाविघ्नाय नमः । सर्वक्लेशसर्वरोगसर्वशत्रुसर्वपापविनाशाय नमः स्वाहा ।

113. Kunang kamenanta akena basma (preparing to mark the body with भस्म)

ॐ इदं भस्म परं गुह्यं सर्वपापविनाशनम् ।
सर्वरोगप्रशमनं सर्वकलुषनाशनम्[2] ॥

---

[1] G. 38, c d e f g h. [2] G. 42 सभस्म च.

114. Ingagem kang basma (taking the भस्म)

ॐ वामदेव गुह्याय नमः[1] ।

115. Angeremek basma (powdering the भस्म)

ॐ भुर्भुवः स्वः ।

116. Keramaning abasma (applying the भस्म)

ॐ ईशानाय नमः (head) । ॐ तत्पुरुषाय नमः (forehead) । ॐ अघोराय नमः (Adam's apple) । ॐ वामदेवाय नमः (right shoulder) । ॐ साध्याय नमः (left shoulder) । ॐ अं हृदयाय नमः (heart) । ॐ रें अर्काय शिरसे नमः (head) । ॐ भुर्भुवः स्वः नमः (...) । ॐ हुं कवचाय नमः (throat) । ॐ हुं फट् अस्त्राय नमः (ear) ।

117. Anganjaliya ri jeng betara sivaditya (to make अञ्जलि at the feet of भट्टारशिवादित्य)

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः ।

118. Mantĕrani sirovista (मन्त्र शिरोविष्ठ)

Same as 45.

119. Andelaken (consolidating)

ॐ शिवरूपाय नमः ।

120. Tĕritatva (त्रितत्त्व)

Same as 57.

121. Sivikerani desasakti (शिवीकरणो देश(?)शक्ति)

ॐ अं देवशक्त्यै नमः । ॐ उं विष्णुबिम्बशक्त्यै नमः । ॐ मं चिशक्त्यै नमः । ॐ अं ब्रह्माय नमः । ॐ उं विष्णवे[2] नमः । ॐ मं ईश्वराय नमः ।

---

[1] G. 42, b. [2] MS. विष्णुय .

ॐ भूतनाथपतये नमः। ॐ भूततर्पणाय। ॐ भूतजपनाय नमः।

122. Puja simpen (पूजा)

ॐ वों शिवाय नमः (...)। ॐ हुं सदाशिवाय नमः (the navel)। ॐ हों परमशिवाय नमः (...)। ॐ अः शून्यशिवाय नमः (head)। ॐ फट् बिन्दुदेवाय नमः (heart)।

123. Pasang karasudi rahasya ring caturangula mahasuci ngaren (putting the करशुद्धिरहस्य to the चतुरङ्गुल, that is महाशुचि)

ॐ सं नमः (forefinger)। ॐ अं नमः (the middle finger)। ॐ कं नमः (ring finger)। ॐ उं रः फट् अस्त्राय नमः (little finger)।

124. Lumekas ta empung ku pasirat maring sangar (all being ready, beginning to sprinkle the altar)

श्रेयो भवतु।

125. Pĕranayama (प्राणायाम)

ॐ अं नमः। ॐ अं ब्रह्मणे नमः। ॐ उं नमः। ॐ उं विष्णवे नमः[1]। ॐ मं नमः। ॐ मं ईश्वराय नमः। ॐ मं नमः।

126. Sankepi petangan (next, मुद्रा)

127. Tuntan sang hyang sivaditya maring sangar (bringing शिवादित्य to the altar)

ॐ ॐ परमशिवसूर्याय नमः। ॐ ॐ सदाशिवसूर्याय नमः। ॐ ॐ सदारुद्रसूर्याय नमः। ॐ ॐ

---

[1] MS. विष्णाय.

महादेवसूर्याय नमः । ॐ मं ईश्वरसूर्याय नमः । ॐ उं विष्णुसूर्याय नमः । ॐ ॐ ब्रह्मसूर्याय नमः ।

128. Gaveya anantasana padmasana (making अनन्तासन, पद्मासन)

129. Utpeti deva ring sangar (उत्पत्तिर्देवस्य) on the altar.

ॐ मं नमः । ॐ उं नमः । ॐ अं नमः ।

130. Astitiyakena (invoking the स्थिति)

ॐ अं उं मं नमः ।

131. Devaperatista (देवप्रतिष्ठा)

ॐ ॐ देवप्रतिष्ठायै नमः ।

132. Kutamantera (कूटमन्त्र)

ॐ ह्रं ह्रिं सः परमशिवादित्याय नमः ।

133. Paungeva dening mantĕranta (awakening the God through मन्त्र)

ॐकाराद्यन्तरसं रौद्रं गुह्यं शक्तिप्रदीपनम् ।
दीपनं सर्वपूजानां सर्वसिद्धिकरामृतम् ॥

नमः स्वाहा ।

ॐ उं ऊं मं उं अं ग्मुं अं उं अं उं ऊं ॐ नमः स्वाहा ।

नंकाराद्यन्तरसं रुद्रं नंकारेण विदर्भितम् ।
कमलीकरणं मन्त्रं सर्वमन्त्रसुसिद्धिदम् ॥

नमः स्वाहा ।

ॐ नं उं नं ग्मुं नं उं नं ॐ नमः स्वाहा ।

ॐ अंकाराद्यन्तरसं रुद्रं अङ्कारेण विदर्भितम् ।
एतस्य मन्त्रस्य बोधनं बोधनं परमं स्मृतम् ॥

नमः स्वाहा ।

ॐ उं ऊं ग्मुं हुं ह्रं ॐ नमः स्वाहा । ॐ ग्रिं देवार्चनाय नमः स्वाहा ।

134. Sangkepi (next)

135. Sivikerani (शिवीकरणी)

ॐ इं ईशानाय नमः । ॐ तं तत्पुरुषाय नमः । ॐ अं अघोराय नमः । ॐ वं वामदेवाय नमः । ॐ सं साध्याय नमः । ॐ अं हृदयाय नमः । ॐ रें कायशिरसे नमः । ॐ भुर्भुवःस्वर्ज्वालिनीशिखाय नमः । ॐ हुं कवचाय नमः । ॐ बं नेत्राय नमः । ॐ उं रः फट् अस्त्राय नमः ।

136. Sankepi kadi nguni (same as above)

137. Utpĕti dasaksara tĕriaksara (उत्पत्ति, दशाक्षर, त्र्यक्षर)

इ ब स त अ य न म सि व मं उं अं ।

138. Devapĕrĕtista (देवप्रतिष्ठा)

ॐ ॐ देवप्रतिष्ठाय नमः ।

139. Astiti (स्थिति)

स ब त अ य न म सि व य अं उं मं ।

140. Aturana udakanjali (offering उदकाञ्जलि)

ॐ अं कं कसोल्काय ग्रिं क्षमाकरणाय नमः ।

141. Aturana pang padiyargye camaniya (offering पाद्यार्घ्य and आचमनीय)

Same as 76.

142. Nganjaliya (making अञ्जलि)

ॐ आदित्यस्य परं ज्योति रक्ततेजो नमोऽस्तु ते ।
श्वेतपङ्कजमध्यस्थभास्कराय नमोऽस्तु ते[1] ॥

---

[1] G. 48.

143. Toyatarpana (तोयतर्पण)

ॐ ॐ एहि सूर्य सहस्रेषु तेजोरसो जगत्पते ।
अनुकम्पया भक्तिया गृह्यमाणो दिवाकर[1] ॥
नमः नमः ते[2]

144. Tarpanatoya (तर्पणतोय)
same as 70 (चतुःसन्ध्या) + 69 (चतुर्ऋषि) + 41 (शिवामृतमन्त्र)

145. Ngastava betara surya (भट्टारसूर्यस्तव)

ॐ स्तम्भ[3] मेरुपरिवर्तसमस्तलोकं
बिम्बाधिदेवय[4] ⏑ वाजिकराय - - ।
जम्बोरतीव गगनाय समस्तनेत्रं
अम्बा[5] रबिन्दुशरणाय नमो नमस्ते ॥
दिव्यम्प[6] मूर्त्ति परमेश्वरभास्कराणां
ज्योतिः समुद्रपरिरक्षित नाथ नाय[7] ।
भूःसप्तलोकभुवनत्रयसर्वनेत्रं
आदित्य देवशरणाय नमो नमस्ते ॥
कालाय कस्त[8] रवि भास्कर बालदेव
भक्त्या ⏑ मूर्त्तिपरिवर्त[9] सुनिष्कुटाय ।
रत्नाय रत्नमणिभूषित संयुताय[10]
त्रैलोक्यनाथशरणाय नमो नमस्ते ॥

[11]146. Sankepi astĕramantĕra pĕtanganan (next, अस्त्रमन्त्र, मुद्रा)

---

[1] G. सृजमानो दिवाकराय. [2] G. 48. [3] G. दृष्टाम्बा.
[4] G. देव निचत. [5] Sic.! [6] G. दिव्यापो.
[7] G. न तनय. [8] G. काष्ठ. [9] G. ०वृत.
[10] सयुताय. [11] G. 49.

Sanskrit Texts from Bali

II.

Stotras.

अग्निस्तुति (वेदपावक) ।

१

ओकारश्च औकारश्च ऊकारश्च उकारकः ।
अकारश्चैव पञ्च ते वर्णभेदश्च पञ्चमः ॥
भासज्योतिसहस्राणां[1] नाभिमध्ये व्यवस्थितिः ।
तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्च व्यापिता तैस्तु सर्वथा ॥
नाभिहृदयवक्षेषु अकाराक्षरमूर्त्तिमान् ।
ऊर्ध्ववक्षेऽर्धचन्द्रश्च बिन्दुश्च शिरसि स्थितः ॥
नादमूलं शिवद्वारं नादमध्यं शिखास्थितम् ।
नादस्तु शिखामध्ये च सर्वे ते ज्योतिलक्षणम् ॥
ब्रह्मविष्ण्वीश्वरा ज्ञेया अकाराक्षरमूर्त्तिजाः ।
महादेवोऽर्धचन्द्रश्च बिन्दुश्चैव सदाशिवः ॥
नादमूले स्थितो देवः शून्यश्च परमः शिवः ।
मध्ये शिवपरं शून्यं नादान्ते चापि शून्यकः ॥
ब्रह्मा चाक्षरो विष्णुश्च शब्दश्चैव महेश्वरः ।
संज्ञान्तः परमः शिवः ज्ञानं तु परमं ज्ञानं ॥
ॐ अं ब्रह्माय नमः स्वाहा ।
ॐ अं विष्णाय नमः स्वाहा ।
ॐ अं ईश्वराय नमः स्वाहा ।

---

[1] भासप्रति० .

ॐ अं महादेवाय नमः स्वाहा ।
ॐ अं शिवाय नमः स्वाहा ।
ॐ अं सदाशिवाय नमः स्वाहा ।
ॐ अं परमशिवाय नमः स्वाहा ।

आकाशस्तव (गणपति) ।

देवदेवसुतं देवं जगद्विघ्नविनायकम् ।
हस्तिरूपं महाकायं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥
वामनं जटिलं कान्तं ह्रस्व[1]ग्रीवं महोदरम् ।
[2]धूम्रसुतेजवर्णान्धं विकूटं [3]प्रकटोन्नतम् ॥
एकदन्तं प्रलम्बोष्ठं नागयज्ञोपवीतिनम् ।
त्र्यक्षं गज मु कृष्ण शुक्लतं रक्तवाससम् ॥
दन्तपिञ्च वरदं ब्राह्मणं ब्रह्मचारिणम् ।
देवं गणपतिं नाथं विहर्षाग्रे तु कनीनम् ॥
देवानां पदिकं श्रेष्ठं नायकं सविनायकम् ।
चक्रतुण्डप्रचण्डाय उग्रकु(तु?)ण्ड नमो नमः ॥
चण्डाय गुरुचण्डाय चण्डचण्डाय ते नमः ।
मत्तोन्मत्तप्रमत्ताय नित्यमत्त नमो नमः ॥
उमासुतं नमस्यामि गङ्गापुत्र नमो नमः ।
ओङ्कारवषट्कारं स्वनराय नमो नमः ॥
यज्ञाय यज्ञहोत्राय यज्ञगोप्ताय ते नमः ।
मन्त्रमूर्ति महायोगी जातवेद नमो नमः ॥

---

[1] MS. खर . [2] Vin. धूम्रसिन्दूरयुगण्डं . [3] Vin. प्रकटं विकटो॰ .

सहस्राय सहस्राय जगद्वक्त्राय ते नमः ।
अग्निहोत्राय शान्ताय अपरजि नमो नमः ॥
घनाय मेघवर्णाय मेघस्वर नमो नमः ।
प्रभु विभु परं ब्रह्म परमेष्ठि नमो नमः ॥
मस्ते शुक्ल सभस्माग्रं शुक्लमायाधराय च ।
भक्तिप्रायाय शान्ताय महातेजाय ते नमः ॥
नमोऽन्त नमस्तेऽस्तु नमस्ते भक्तवत्सल ।
नमस्ते गजवक्त्राय नमस्ते चण्डविक्रम ॥
नमस्ते रुद्रशान्ताय प्रलम्बजठराय च ।
अ उ मताय देवाय एकदन्ताय ते नमः ॥
सूर्यकर्णाय शूराय दीर्घदन्ताय ते नमः ।
सर्वदेव नमस्तेऽस्तु विघ्नं हरतु सर्वदा ॥
शिवाय शिवपुत्राय देवाय परमात्मने ।
पार्वतीसूनवे तुभ्यं शिवमूलाय ते नमः ॥
कालकन्दयवे तुभ्यं परमानन्दस्वरूप ।
अनुरूपगणेशाय रूपिणि लोकशरणे ॥
प(म?)दक्लिन्न[क]पोलाय गणाधिपतये नमः ।
पूर्वाह्णे पूर्वपूजाय पुरुषाय नमो नमः ॥
विघ्नं हरतु देवेभ्यो शिवपुत्रो विनायकः ।
तस्य वक्षं नमस्यामि जगज्जीवं विनायकम् ॥
अनादिनिधनेशाय नमस्ते विश्वतोमुख ।
एकदन्तं महाकायं तप्तकाञ्चनसन्निभम् ॥
लम्बोदरं विशालाक्षं वन्देऽहं गणनायकम् ।
चित्ररत्नविचित्राङ्गं चित्रमालाविभूषितम् ॥

कामरूपधरं देवं वन्देऽहं गणनायकम् ।
मोक्ष कृष्णाजिनधरं नागयज्ञोपवीतिनम् ॥
बालेन्दुसगरमौलिं वन्देऽहं गणनायकम् ।
मूषिकोतरवरूण्यं वयिम सुमहायेत् ॥
ऊर्ध्वकायं महावीर्यं वन्देऽहं गणनायकम् ।
यक्षकिन्नरगन्धर्वसिद्धविद्याधराधिपम् ॥
सुरमणं महाशालं वन्देऽहं गणनायकम् ।
गजवक्त्रं सरस्वेऽस्ति कर्णचामरभूषितम् ॥
पाशाङ्कुशधरं देवं वन्देऽहं गणनायकम् ।
अविकारं वेदानन्दं मन्त्रभिः परमेष्ठिकम् ॥
भक्तप्रियं मदमत्तं वन्देऽहं गणनायकम् ।
सर्वविघ्नकरं देवं सर्वविघ्नविवर्जकम् ॥
सर्वसिद्धिप्रदातारं वन्देऽहं गणनायकम् ।
शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदयेत् ॥
इदं स्तोत्रं शुचिर्भूत्वा यः पठेत्सततं नरः ।
विप्रो भवति विद्यावान् क्षत्रियो विजयी भवेत् ॥
वैश्यस्तु धनमाप्नोति शूद्रः पापात् प्रमुच्यते ।
गर्भिणी लभते पुत्रं कन्या भर्त्तारमाप्नुयात् ॥
अस्नातो लभते स्नानं बद्धो मुच्यते बन्धनात् ।
इदञ्चाप्यञ्चहोत्तमं सद्योपय नमो वच ॥
सर्वमङ्गलमङ्गले शिवे सर्वप्रसादके ।
इत्येवमादि चरितं सर्वव्याधिहरं शुभम् ॥

इन्द्राणीस्तवः ।

ॐ इन्द्राणी देवता लक्ष्मीर्विजया भुवनेश्वरी ।
सुक्तिः सकलकामदा जपातिनेज्ञेन्द्रोवच ॥
इन्द्राक्षिणी महादेवी देवतासमुदाहिता ।
गौरी सह हरिदेवी दुर्गानामेति विश्रुता ॥
सहस्राक्षशगहिस्त्री ब्राह्माणी ब्रह्ममण्डिनी ।
नारायणी भद्रकाली रुद्राणी कृष्णपिङ्गला ॥
अग्निज्वाला रुद्रमुखी कालराची तपस्विनी ।
मेघश्यामा सहस्राक्षी विष्णुमाया महोदरी ॥
जटाधरी मुक्तकेशी घोररूपा महाबला ।
शुचिमिविदिचि विद्या महालक्ष्मी सरस्वती ॥
अनन्तविजया प्राणा मनस्तुकापराजिता ।
तपादिमर्वति सिता चन्द्रकान्ता महोत्तमा ॥
अर्धनामशतेन हि मुच्यते व्याधिबन्धनात् ।
अथार्धेन सहस्रेण लभते वाञ्छितं फलम् ॥

ईश्वरस्तवः ।

ॐ नमोऽस्तु परमेश्वराय सकलभूषणकारणाय महादेवताय महादेवप्रत्यङ्गगुणगणविशिष्टधारिणे चतुःशक्तिचतुर्भुजचिनयनगजेन्द्रकपालालङ्कृतशिरस्काय वासुकियज्ञोपवीतिने हिमवत्पुचीकृतार्धनरेश्वराय मदनतनुदहनदह्यमानकालनशयन मुनिवर निलमभक्तिप्रणतजाप-

नित्यपुष्पार्चनन्त्तगीतस्तुतिगन्धपवन जवनजनजनितधूपदीपाक्षतमनमस्कार तम्बोलविविधविधिनर्चनाय प्रवालधवल मकरशयन प्रभुगणगगनसङ्गमनाय च चतुर्दशपशुमुद्गलात्म आत्मीयशरीराय स च भगवान् महेश्वरः सर्वभूतानुकम्पी चराचरवत्सलः प्रणतकन्तुकप्रभावभुवनभविभवनेन्द्रः कलुषक्षपणेन विमोचनाय सर्वगतचित्तचैत्तककारणाय प्रयोजनाभेदाय समाधिसद्यःसाधनसमर्थोऽपि शाश्वतसदापरिमितगुणगणनिधानः तत्तचामीप्रभावादर्थात् अस्मत्सुखकारणोऽस्मान् पालयतु स्वाहा ।

उमास्तवः ।

ॐ पार्वतीं तां नमस्यामि रुद्रपत्नीं प्रकाशिनीम् ।
देववतीं शुभवतीं सदाऽनुग्रहकारिणीम् ॥
गौरीमुमां नमस्यामि रुद्रदेहदिपसिदाम् ।
यशस्विनीं गुणवतीं भक्तानुग्रहकारिणीम् ॥
शान्तिशान्तां नमस्यामि भवानीं भक्तवत्सलाम् ।
गुवाश्यम हरि देवि तुभ्यं नित्यं नमो नमः ॥

गंगास्तवः[1] ।

ॐ गङ्गाद्वारे प्रयागे च गङ्गासागरसङ्गमे ।
सर्वङ्गता भूर्लभते त्रिभिः स्थानैर्विशेषताम् ॥
पापोऽहं पापकर्माऽहं पापात्मा पापसम्भवः ।
त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सबाह्याभ्यन्तराशुचिम् ॥

---

[1] Cf. Sup. p. 23-25, n° 99 and n° 105.

अशुचिर्वा शुचिर्वाऽपि सर्वकामगतोऽपि वा ।
चिन्तयेद्देवमीशानं सबाह्याभ्यन्तरं शुचिः ॥
ॐ गङ्गादेवी महापुण्यं सोमो वाऽमृतमङ्गलम् ।
मङ्गलं शिवकार्याणां शिवकुम्भमहोत्तमम् ॥
ॐ गङ्गा हरजटाधर्मा पवित्रं पापनाशनम् ।
सर्वविघ्नविनाशश्च त्र्यम्बकस्य प्रभावतः ॥
ब्रह्मा विष्णुर्महादेवस्तोयस्ते तोयदेवकः ।
अमृतं सकलं देहि गङ्गादेवि नमो नमः ॥
ॐ तीर्थस्नानं महागङ्गा सागरं अरलायते ।
नारायणाद्यग्पहोऽपि कुम्भतीर्था महानदी ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च त्रयस्ते तोयदेहकाः ।
अमृतं सकलं देहि गङ्गादेवि नमो नमः ॥

गणपतिस्तवः ।

ॐ नमोऽस्तु ते गणपते सर्वविघ्नविनाशन ।
सर्वकार्यं प्रसिध्यतु मम कार्यं प्रसिध्यताम् ॥
विनायकं गणपतिं सर्वविघ्नविनाशनम् ।
महाशक्तिकरं नित्यं त्वां नमामि वरप्रदम् ॥
आमोदश्च प्रमोदश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ।
अविघ्नो विघ्नरूपश्च इत्येते षड्विनायकाः ॥
नदस्वर्गाधिपं देवं देवदेवविनायकम् ।
नराणां भक्तिकारणं सर्वकार्यफलद त्वम् ॥
समुद्रे तथाऽतिघोरे सङ्ग्रामे शत्रुबन्धने ।
त्वयि सिद्धं ग्रामे चापि सर्वं विघ्नं विनाशय ॥

द्वादशस्मर (स्मरस्तुतिः)।

ॐ अनङ्गो भगवान् रुद्र ईश्वरः कुसुमायुधः ।
कामश्च शङ्करश्चैव हरिश्च धर्म एव च ॥
मनोभवः शिवश्चैव ईशानो मदनस्तथा ।
मत्स्यकेतुर्महादेवो मन्मथश्च सुरेश्वरः ॥
अनङ्गो पृथिवीं विद्यात् सलिलं कुसुमायुधः ।
कामः प्रतिष्ठति तेजः कन्दर्पो वायुरेव च ॥
मनोभवस्तथाऽऽकाशं मदनः सोम एव च ।
मकरध्वज आदित्यो मन्मथश्च परीक्षितः ॥
अनङ्गः श्वेतवर्णश्च मदनो नीललोहितः ।
मकरध्वजः सोमश्च कुसुमायुध उज्ज्वलः ॥
कन्दर्पो पष्टिकश्चैव स्मरो धूम्रस्तथैव च ।
मन्मथः पीतवर्णश्च मनोभवो हृद्वश्यमः ॥
ॐ ॐ (सङ् ह्यङ्)स्मरदेवपूजाय नमः स्वाहा ।

द्वादशस्मरस्तव ।

ॐ अनङ्गः श्रावणे यश्च भाद्रपदे च कौसुमः ।
कामश्चैवाश्विने मासे कार्त्तिके मदनस्तथा ॥
मार्गशिरे मनोभवः पौष्ये च मकरध्वजः ।
कन्दर्पो माघमासे च मन्मथश्चैव फाल्गुने ॥
चैत्रे च कामदेवश्च स्मरश्चैवापि वैशखे ।
सनत्कुमारो ज्यैष्ठे तु मनसिजः सदा तथा ॥

पंगस्तवन (विश्वेदेवाः)।

ॐ गिरिपते देवदेव लोकनाथ जगत्पते ।
शक्तिमतां महावीर्य ज्ञानवतां शिवात्मक ॥
महेश्वर दिव्यचक्षुर्महापद्म नमो नमः ।
घोरघोर महारुद्राक्ष आदिदेव नमो नमः ॥
परमेष्ठ परमेष्ठि परमार्थ नमो नमः ।
आदिकारण मिषच्च नकराय नमो नमः ॥
महारौद्र महाशुद्ध सर्वपापविनाशन ।
महामूर्त्ते महातत्त्व पशुपते नमो नमः ॥
महादेवः शङ्करश्च शम्भुः शर्वो भवस्तथा ।
ईश्वरो ब्रह्मा रुद्रश्च ईशानशिवाय नमः ॥
[1]ॐ नमस्ते भगवन्नग्ने नमस्ते भगवन् हरे ।
नमस्ते भगवन्नीश सर्वभक्ष हुताशन ॥
त्रिवर्णो भगवानग्निर्ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरः ।
शान्तिकं पौष्टिकं चैव रक्षणं चाभिचारुकम् ॥
अनुज्ञानं कृतं लोके सौभाग्यं प्रियदर्शनम् ।
यत्किञ्चित्सर्वकार्याणां सिद्धिरेव न संशयः ॥
ॐ ब्रह्मा प्रजापतिः श्रेष्ठः स्वयम्भूर्वरदो गुरुः ।
पद्मयोनिश्चतुर्वक्त्रो ब्रह्मसखायमुच्यते ॥

---

[1] B inserts before this line:

ओं अं ब्रह्मा चतुर्मुखो ब्रह्मा विद्यात्मको मुनिः ब्रह्माग्निरक्तवर्णश्च ब्राह्मणाय नमो नमः ।

पञ्चदशारसस्तुतिः (पञ्चदशवज्र-देवतास्तुतिः)।

श्रीः(श्रु ?)

वज्रज्वालानलकाव्यं निलिगर्भं प्रसाद्य तम्।
दीप्तवज्रं समुल्लोल्य सत्त्वपर्यङ्किनं नमे॥
ज्वालावज्रारिक्षत् सव्यो वामे सव्ये नतं च यः।
नीलवज्रो नीलो रुष्टः प्रत्यालीढस्थितं नमे॥
ऋजुकुण्डलकोदीप्तं क्षिपे दक्षिणप्राणिनः।
सामस्मे क्रोधमुष्टिकं वज्रनेति सुनीलकम्॥
वज्रधर्माधारस्थितं दक्षिणकेन तर्जयन्।
अधोबन्धमहारक्षो प्रत्यालीढस्थितं नमे॥
ज्वालावज्रि करे सत्त्वे तत्त्वं शिवमष्टस्थितम्।
सितं नीलं महाक्रोधं भैरवाक्षिखगं नमे॥
क्षयाक्षयग्रगीतार्थं वज्रदंष्ट्रं हृदि स्थितम्।
क्रोधमुष्टिकरं नमे वज्रयक्षं सिद्धिप्रदम्॥
लस्यहद्दुष्णिभृत्सव्ये सर्वहृत्तर्जनीक्रियम्।
प्रत्यालीढेन दिग्वन्दे वज्रानिशं शिवं नमे॥
सव्येनोदर्मयं पाशं चिदिवमेनकाजयम्।
भून्द्रदेशकटस्थानं वज्रपाशं नमाम्यहम्॥
ददते तर्जयन् वामे पटखण्डक्षिणाश्रयः।
नमो वज्रपताकाय पिङ्गल शेवभारुणम्॥

त्रिशूलं परिसंग्रहं दक्षिणापिङ्गलं चैव ।
वन्दे खड्वाङ्गहृत् वामे वज्रकालींद्रणीदिशम् ॥
भूभृदुत्कर्षिसर्वाग्र नीलाकुञ्चितमूर्धनम् ।
वन्दे त्वां वज्रशिखरं रम्यरातटापुष्पदि ॥
पड्डुते तर्जयन् वामे विभृते चापि पञ्चकम् ।
विश्ववज्र ग्रसवव्य नमस्ते वज्रकर्मणे ॥
नीलाञ्जनं ततस्तमं शृङ्गारवल्कनिष्ठिकम् ।
तर्जकं तर्जाविभ्याश्रं वज्रहुंकारमाश्रये ॥

पितृस्तवः ।

ॐ स्वाहा स्वधा च पूजा च त्रिविधाः पितरस्तथा ।
पिता पितामहश्चैव ततश्च प्रपितामहः ॥
माता मातामहाश्चान्या प्रपितामहसंज्ञिका ।
पितरस्तर्पणं यान्तु येऽपसव्योदहादपि ॥

ॐ शिवमपि पितृरूपं पितृकाणां हितार्थं त्रिनयन-वृक्षहल्कोकसङ्गारकलम् तामजा मातुलं एकं विश्वस्य रक्षणार्थं भुवनाश्रयमनन्तम् ब्रह्मरूपं नमामि । नमो पितृवत्सलाय सर्ववीरकरशतवेलाय सर्ववीरपालकाय सिद्धिप्रदान नमो नमः स्वधा ।

सोमपानं च विप्राणां क्षत्रियाणां च विर्भुजः ।
वैश्यानां मद्यपानं च शूद्राणां तु सुखार्थिनाम् ॥
नमः स्वधा ।

पृथिवीस्तवः ।

ॐ पृथिवीशरीरं देवी चतुर्देवमहादेवी[1] ।
चतुराश्रमभट्टारी शिवभूमिगता[2] सिद्धिः ॥
इपूर्वा निङ् वसुन्धरी शिवराचि म्पु प्रहोनि[3] ।
उमा दुर्गा गङ्गा देवी [4]ब्रह्मी भटारी वैष्णवी ॥
महेश्वरी[5] सङ् कुमारी गायत्री देववि गौरी[6] ।
हर्षसिद्धि महावैरी इन्द्राणी चामुण्डी देवी[7] ॥
श्रीदेवी महावक्राणां चतुर्ज्ञानमहावीर्या ।
चिन्तामणिकुरु स्मृता श्री चाण्डाली महादेवी ॥
श्रीमातामहा सोहिता चचसिंभेषुकनित्यम् ।
जीवितं चित्तकाञ्चनं श्रीदेवी चानकसंवन् ॥
सर्वरूपवती तस्य सर्व इक मणिदत्वन् ।
ॐ श्रीश्री देवी नमो नमः स्वाहा
श्रीदेवी त नमः स्वाहा ॥
पृथिवीशरीरं तोयं त्वमग्निर्वायुरेव च ।
आकाशं च परम्पुकं शशाङ्कालादिकालान्ता ॥
ॐ इ आकाशमरलवाय हुं ।

प्रणवभेदस्तुतिः ।

स्वरापो भूरिति ज्ञेयस्तेजो वायुर्भुवः स्मृतः ।
आकाशो मनश्च द्वयं सर्व[8]लोकविसंज्ञकम् ॥

---

[1] A चतुर्—missing.— [2] महासिद्धि—
[3] रिपूर्वा निङ् आसुन्दरी शिवंपति म्पु प्रवोनि.— [4] गौरी ।
[5] ईश्वरी । [6] गायत्री, etc., missing—
[7] B stops here, adding :—ओं श्रीदेवि भवाय नमः स्वाहा । [8] तपर्° ।

तन्मात्राहङ्कारो बुद्धिर्महर्लोकः प्रकीर्त्तितः ।
अव्यक्तपुरुषकस्तु जनः पश्चात्तु सत्यकम् ॥
अग्निश्चैव त्रिभवनं रविश्चापि महस्तथा ।
जनस्तपश्च सत्यं तु चन्द्रशुक्लः शिवः स्मृतः ॥
चन्द्रश्च त्वद्वयो योगी रव्यग्न्योरपि संयोगः ।
उकारः परितोषदः अकार ऊर्ध्वनक्षत्रे ॥
ईशानस्तु हकारो भूत् ओर् मध्यमे द्वमेव च ।
ऊकारो दम्भवद्योगमोङ्कारमिति तद्विदुः ॥
ब्रह्मा च महादेवश्च विष्णुश्च सदा ज्ञनाः ।
पञ्चैते देवा विज्ञेयाः प्रणवाः पञ्च बिन्दवः ॥
मध्ये अकरणं ब्रह्मा अधो तु विष्णुसंज्ञकः ।
ऊर्ध्वबिन्दुर्मकारोऽभूदीश्वरश्चैतिसंज्ञकः ॥

प्रायश्चित्तस्तवः ।

ॐ प्रायश्चित्तकरो योगी चतुर्वर्णं विचिन्तयेत् ।
चतुर्वस्त्रान्तपुष्पाद्यमघोरेभ्यस्तथोत्तमान् ॥
ॐ अघोरेभ्यो नमः स्वाहा ।
उल्कापातसहस्राणि नक्षत्रं दोषसंयुतम् ।
ग्रहयुद्धं चिरवर्षं शमयेत् साधकः शमम् ॥
शतसंवत्सर्वव्याधिः शङ्कागतोऽथ जनः ।
उत्क्षीणश्चेत् परिखिन्नः प्रायश्चित्तात् सुखी भवेत् ॥

श्रीयजुर्वेदबुद्धस्तुतिः।

श्रा

अष्टदुर्गागतोज्भितं अक्षरमन्त्रसंयुतम्।
जिह्वाग्रतालुसंश्लिष्टं तूर्यसंश्लिष्टलोचनम्॥
पुरस्तादीश्वरः स्थाप्यो ब्रह्मा देवश्च दक्षिणे।
पश्चिमे तु महादेवो विष्णुरुत्तरखण्डके॥
मध्ये ज्ञानं च परमं ज्ञाता देवी संयोगवित्।
प्राणमुद्भृतयोगेन ऊर्ध्वङ्गस्त्वं तु पावक॥
प्रणवज्ञानमन्त्रेण चिनम्रण संयोगवित्।
जिह्वाग्रतालुसंश्लिष्टं तूर्यसंश्लिष्टलोचनम्॥
कपालं वायुद्विभ्यः शिवद्वाराद्विनिर्गतः।
प्राणास्त्यजन्ति तद्वारं प्रणवश्च विनिर्गतः॥
चिन्न घ्रणान्तु यो योगी विषर्ते परमं ज्ञानम्।
व्यापि सर्वगतं चैव सूक्ष्मं तत्परमं ज्ञानम्॥
सदा बुद्धमिदं ज्ञानं सदा धर्ममिदं ज्ञानम्।
सदा सङ्घमिदं ज्ञानं परमश्च तथागतः॥

ॐ बुद्धाधाराय नमः स्वाहा। ॐ बुद्धमातृभ्यः स्वाहा। ॐ बुद्धज्ञानाय नमः स्वाहा। ॐ बुद्धगोचराय नमः स्वाहा। ॐ बुद्धाम्बराय नमः स्वाहा। ॐ बुद्ध-ज्ञानाय नमः स्वाहा।

बुद्धमूलस्तुतिः (बोधिमूलस्तुतिः)।

स्र

यः पूर्वं बुद्धमूले कविकरणवते[1] मारगाग्रं
गङ्गादाघागकाक्कत्यगणकगणकाक्कत्यबन्धक्षणार्ध[कक्षे][2]।
आस्त्रीभीदिव्यरूपादुडुपतिदुदुबीडूडुभीरा[3]
क्षेबादेवानुयातः[4] सुरनरनमितः पातु वः शाक्यसिंहः॥
भो दण्ड रामकादिप्रतिभयकुहरे दर्पखण्डी[5]
रामन्दाडिम्बडादिम्बदुहकुदुह—स्तू कलास्तकलास्त[6]।
जिम्बाञ्जभञ्जजिम्बां कमुखमुखकुमङ्कुः कुमङ्कुः
वाद्यारेणानरीतः[7] सुरनरनमितः पातु वः शाक्यसिंहः॥

भैरवस्तवः।

शा

महाभैरवरूपश्च स्त्रा शुद्धरागलोचनः।
महायशा महाग्रीवो वायुवेगसमाश्रितः॥
ज्ञानकाञ्चनवर्णश्च नारी चैव खगाकृतिः।
कान्तश्चैव नासज्ज्ञानो दोरञ्चिननमक्कत्यम्।
महापीतं भवेद्वर्णं जान्वन्तं पादमूलकम्।
महाश्वेतं भवेद्वर्णं नाभ्यन्तमूरुमूलकम्॥
महारक्तं भवेद्वर्णं तृत्यमुतालुकण्ठकम्।
महाकृष्णं भवेद्वर्णं वहादि शिरसान्तकम्॥

B. [1] ग्रविगरणन् तपते. [2] गङ्गाग्रेद्यगघक्कत्यगणकघणकक्कत्यबण्डासनाण्डकच्चे.
[3] स्त्रीबिब्यरूपे दूदूपतिदूर्दूर्भिदूदूभिर्. [4] सोभ्बनेयनूयतः. [5] नर्षकदि.
[6] ॰दिम्बद्दण्डुहन्दुहकुदूहं स्तुकलं शात्रकुलश्त्र.— [7] वन्येरेननरतिः.

ॐ हक्ष्मल्व्यं महाश्वेतवर्णाय नमः स्वाहा। ॐ हक्ष्मल्व्य उं रक्तवर्णाय नमः स्वाहा। ॐ यं लं मं नं वषट् अ अं कृष्णवर्णाय नमः स्वाहा। ॐ अक्ष्मल्व्युं नाम पीतवर्णाय नमः स्वाहा।

महादेवस्तवः।

ॐ नमोऽस्तु ते महादेव पीतवर्ण पीताम्बर।
पद्मासन महादेव शची देवी नमोऽस्तु ते॥
महासूक्ष्मं महाकलं महासूक्ष्मं महाव्रतम्।
महास्कन्धं महाकायं नमोऽस्तु तें महादेव॥
ब्रह्मा विष्णुरीश्वरश्च महादेव नमोऽस्तु ते।
सर्वकार्यं प्रसिध्यतां क्षमानुग्रहकारणम्॥

यमराजस्तवः।

शा

ॐ सद्योजाता पूर्वा दिशा स निर्वाकुर् शिखरिका
सारिका श्वेतबजसा सगन् बज्रन् दजन्योस
ॐ वामदेव दक्षिणाभ भक्तगर्ग अमिताभ
बतरक्तहरुतब बतमिदन्ददेमभ
ॐ तत्पुरुष पश्चिमतस्तमश्च मेचिचस्पित
तपिता शिखिमङ्गीत तगार्घि पषारुत्पुत

etc. Totally unintelligible.

यमस्तवः (भूतस्तवः)।

ॐ यमराज सदोमेय यमे दुरुदयोदय।
यदयोनीर यक्षीय यक्षि सञ्च नरमय॥
ॐ भूतराज महाक्रूर सहस्रकिरणप्रभ।
तद्वक्त्रसंयुतश्चैव सकलस्वहिताकरः॥
मकाराक्षरसंभुजो हिरण्यगर्भसम्भवः।
महाप्रेतसमारूढो नागयज्ञोपशोभितः॥
ईशः पुरुषो विज्ञानं कालो भागो रजः भूतः।
सत्त्वं बुद्धिरहङ्कारो मनश्चैकादशाननः॥
ॐकारः शिवप्रतिष्ठा शिवार्चनं महामृतम्।
अमृतं च शिवार्चनं सदाशिवो महामृतम्॥
सर्वमङ्गलमाङ्गल्य शिव सर्वप्रसादक।
शरण्य त्र्यम्बकदेव नारायण नमोऽस्तु ते॥
शरणागतानां नाथ परित्राणपरायण।
सर्वस्यन्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते॥
सर्वस्वरूपे सर्वाशे सर्वशक्तिसमन्विते।
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गादेवि नमोऽस्तु ते॥

रतिस्तवः।

ॐ शिरःस्थमदनात्मिके शिखालोमवती देवी।
अन्यस्थानोस्करवती वक्त्रे च चन्द्रकारणम्॥
अक्ष्योर्द्वकुमारी देवी भ्रुवोर्विचित्रवती च।
शिखाग्रे बिम्बधारिणी श्रुतिकान्तिनर्मिकयोः॥

चेदे करे करवी च वक्ते ऊर्ध्वौ द्वसुसौम्ये।
जिह्वा सरस्वती देवी ग्रीवा मनोमया देवी॥
बाहुश्च हुलवाहिनी सले सले श्रं कुसुमे।
श्रष्ट द्व धर्मकादेवी मङ्गलकारकस्तने॥
करस्था कुसुमदेवी सखिल सद्यवाहिनी।
स्तनो अमृतमङ्गल्यं हृदिस्था उवती देवी॥
अम्बुस्थानिके कृष्णा देवी नाभिः पुण्डरीकस्थाने।
गर्भस्था जयवाहिनी पुण्डे गोमयिका देवी॥
वर्णमयी देवी पृष्ठे मध्ये कल्लोकवती च।
जघने श्रोणिका देवी ककम्पु हर्णिका देवी॥
वामास्य अम्बिकादेवी अम्बिलिका दक्षिणास्य।
विवरे पद्मवाहिनी रसस्तृक्ष्मा गर्भस्थाने॥
कुसुमायुधसंयोगो रतिश्च भवती तथा।
मध्ययोनि कपुजोग्च रसनिरसमूर्त्तिनः॥
उदयरूपेणाश्लिष्टा स्मरतन्त्रे च वाक्येन।
श्रोर्वर् द्वस्थसङ्गिनी सुखलवक्षमहिजा॥
पद्देकरेण सुन्दरी दलकेशिनी सुन्दरी।
कौतेन संस्थित्या वपुर्मदनकार्यको नरः॥

ॐ स ब त अ इ नमः शिवाय अं उं मं नमो नमः स्वाहा।

वज्रानलस्तुतिः ।

श्र

यक्षरूपमिमं देवं विश्ववर्णं महोदरम् ।
भुजान्त्राद्यङ्गसर्वाङ्गं उर्ध्वकेशं भयङ्करम् ॥
आताम्रनयनं चैव गदाहालकहस्तकम् ।
वामेष्टमे लालजिह्वं आलीढप्रेतवाहनम् ॥
देवीसहितवामाङ्गं वामनं च महाबलम् ।
सत्कहेतुभूतं च सर्वमारप्रमर्दकम् ।
चक्रमध्ये स्थितं व्यक्तं प्रवरमुखमुत्तमम् ॥
ओंकाराक्षरनिजक्तं यमराजं नमाम्यहम् ।

- - - - - - - - - - - - -

यक्षरूपमिमं देवं श्वेतवर्णं महोदरम्
पूर्वदिशास्थितं व्यक्तं मध्याभिमुखमुत्तमम् ।
ओंकाराक्षरनिजक्तं भावाभावं नमाम्यहम् ॥
यक्षरूपमिमं देवं रक्तवर्णं महोदरम् ।...
दक्षिणासंस्थितं व्यक्तं मध्याभिमुखमुत्तमम् ॥
ओंकाराक्षरनिजक्तं सिंहवाहं नमाम्यहम् ।
यक्षरूपमिमं देवं पीतवर्णं महोदरम् ॥

- - - - - - - - - - - - -

पश्चिमसंस्थितं व्यक्तं मध्याभिमुखमुत्तमम् ।
ओंकाराक्षरनिजक्तं मत्थनं च नमाम्यहम् ॥
यक्षरूपमिमं देवं कृष्णवर्णं महोदरम्

- - - - - - - - - - - - -

उत्तरसंस्थितं व्यक्तं मध्याभिमुखमुत्तमम् ।
ओंकाराक्षरबीजस्थं वत्सलं च नमाम्यहम् ॥

वरुणस्तवः ।

ॐ रत्नाकर सद्रन्तं गोरागोरसर नित्यम्
कावेरीगिरिमूर्त्तीनां नन्दगोरसमुद्रान्तम्
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरं नवतीर्थप्रवक्रमम्
शक्तिवीर्यवज्रमूर्त्ति गूणिगोरमण्डलम्
नवतीर्थामृतदेव सर्वदेवशरीरं त्वाम्
अहजलमूर्त्तिगिरि आकाशं निर्मलं तोलम् ।
गङ्गामूर्त्ति रत्नाकर सर्वदेवातिदेवता ।
सरःसिन्धुसमुद्रं त्वं त्वमग्निः अर्णवोज्ज्वलः ॥
मत्स्यभूमिमहलङ्गं देवदेव वरुणश्च
क्रूरवक्त्र नागरूप गङ्गासागरसम्पूर्ण
त्वं मत्स्यरौद्रणं रूपं वरुणश्च नागरूपम्
मत्स्यलम्बरशरीरं नागेन्द्रमीनरूपं च ॥
हस्तिरूपं देमत्स्यं रौद्रणं मत्स्यभुजनम् ।
इन्द्राणां देवमूर्त्तीनां विभुमूर्त्तिमहारौद्रम् ॥
वरुण त्वं महादेवस्त्वं विष्णुमत्स्यशरीरम् ।
देवदेव प्रणमेऽहं सर्वजगन्नमस्कारम् ॥
अर्चनं समुद्र दिव्यं जलमूर्त्तिविभुलोकम् ।
दीर्घायुष्यप्रणता त्वं सर्वमरणदुर्जनम् ॥
मत्स्याधिप महावीर्य वरुणदेव महारौद्र ।
मृतभूमिशुद्ध नित्यं सर्वजगन्नमस्कारम् ॥

मृतभूमिसमुद्रं च चन्द्राधिपं मृतदेवम् ।
जगतां जीवसम्पूर्णं सर्वविषविमोक्षणम् ॥
पातालं सर्वदेवं च कूर्मनाग अग्निरूपम् ।
नुग्रहं जगतां देवं मृतभूमिमहासिध्यम् ॥
आकाशं निर्मलं देवं चिन्त्यमूर्त्तिभूमान्तरम् ।
मृतकमण्डुलदिव्यं जगतां प्रतिष्ठानन्तम् ॥
समुद्रगिरिमूर्त्तीनां सर्वदेवातिदेवता ।
ब्रह्मा विष्णुमहेश्वरं शिव सदाशिव देवम् ॥

ॐ ॐ अं अं मं यं अं उं मं ॐ ॐ श्रेयो भवतु ॐ पूर्णं भवतु ॐ सुखं भवतु ।

वायुस्तवः ।

म

ॐ प्राणो वायुमूर्त्तिनाम मुखस्थानं प्रतिष्ठा सिद्धियोगवद्यं वज्रे सर्वमन्त्रसिद्धौ पूजा । अपानो वायुमूर्त्तिनाम पुरुष्यप्रतिष्ठालिङ्गं सर्वाभिचारमोक्षणं विघ्नदोषविनाशनं नमः स्वाहा । समानो वायुवीर्यनाम प्रतिष्ठा नानामुख्यानां सर्वविघ्नविनाशनं सर्वपापविमूर्छनम् । उदानो वायुमूर्त्तिनाम अनन्तासनप्रतिष्ठा सर्वक्लेशविनाशनं रोगपातकनाशनं नमः स्वाहा । व्यानो वायुमूर्त्तिनाम सर्वसन्धिप्रतिष्ठा सर्वदुर्गविनाशनं सर्वकालिकाविचिचम् । नागो वायुमूर्त्तिवीर्यं वाक्यप्रतिष्ठास्थानं सर्वव्याधिविसर्जनं दुःखरोगा विमूर्छन्ते । कूर्मो वायुवीर्य-

नाम गुह्यप्रतिष्ठा लिङ्गं सर्वशत्रुविनाशनं सर्वरोग-विमोचनम् । ङकारो वायुमूर्त्तिनाम सर्वमरणविचित्रं मृत्युकालान्तकरौद्रं भुजप्रतिष्ठानं लिङ्गम् । [देव]दत्तो वायुमूर्त्तिर्लिङ्गं पदतोश्च प्रतिष्ठानं सर्वभूतविनाशनं सर्व-कालविमोचनम् । धनञ्जयो वायुक्ततं दशात्म दशप्रमाणं सर्वाङ्गयमशरीरं विभु विय देवतात्मकम् । ॐ सिद्धि स्वस्ति नमः स्वाहा ।

वासुकिस्तवः ।

ॐ गिरिमूर्त्ति महावीर्य महादेवप्रतिष्ठा लिङ्गं सर्वदेवप्रणम्यं सर्वजगत्प्रतिष्ठानं जगद्विघ्नविनाशनं रोग-दोषविमूर्छनं जगत् हिलि रोगपथ्यं सर्वक्रियाविषशुद्धं देवदेवमहासिद्धं मृतसञ्जीवनीपुण्यं अशुद्धक्लेशदुःख च त्रं सर्वमरणमोक्षणम् । ॐ गिरिदेवीगङ्गाग्रेष्ठ नर्मदा-सलिलानुग्रहं त्रिलोकजीवं मृतभूम्यनुग्राहकम् । ॐ श्रेयो भवतु । ॐ पूर्णं भवतु स्वाहा ।

विष्णुस्तवः ।

ॐ श्रीविष्णुपञ्जरं नित्यमभेद्यं दुष्टवारणम् ।
उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥
त्रिपुरं दह्यमानं तु ब्राह्मणं ईश्वरं कृतम् ।
तदहं सम्प्रवक्ष्यामि आत्मरक्षावहं सदा ॥

पादौ रक्षतु गोविन्दो जङ्घाभ्यां च त्रिविक्रमः ।
उर्वन्तं केशवो रक्षेद्रक्षेद्गुह्यं तथा हरिः ॥
उदरं पद्मनाभश्च कटिं चैव जनार्दनः ।
नाभिकमच्युतो रक्षेत् पृष्ठं रक्षतु माधवः ॥
वामपार्श्वे स्थितो विष्णुर्दक्षिणे मधुसूदनः ।
बाहुकौ वासुदेवश्च नरसिंहो हृदि स्थितः ॥
कण्ठं रक्षतु वराहः कृष्णश्च मुखमण्डलम् ।
माधवः श्रोत्रसंस्थितो हृषीकेशश्च नासिके ॥
नेत्रे नारायणो रक्षेल्ललाटं गरुडध्वजः ।
कपोले वैनतेयश्च केशवो शिरसोत्थितः ॥
अनन्तः सर्वं रक्षतु प्रतिष्ठेद्विष्णुपञ्जरम् ।
विष्णुपञ्जरविष्टोऽहमात्मरक्षावहं सदा ॥
ॐ पूर्वे स्यात्पुण्डरीकाक्षः आग्नेये श्रीधरस्तथा ।
दक्षिणे चक्रपाणिश्च नैर्ऋत्यां च दमोदरः ॥
पुरुषोत्तमं वारुण्यां वायव्यां पीतवाससम् ।
गदाधरं च कौवेर्यां ऐशान्यां शङ्खमादिशेत् ॥
पातालं कूर्मो रक्षतु आकाशं च सुदर्शनः ।
स नित्यं सर्वगात्रेषु प्रतिष्ठेद्विष्णुपञ्जरम् ॥
विष्णुपञ्जरविष्टोऽहं विचरामि महीतले ।
राजद्वारे पदे घोरे सङ्ग्रामे शत्रुसङ्कटे ॥
नदीषु कान्तारे चैव व्याघ्रे चैव भयावहे ।
डाकिनीभूतप्रेतेषु भयं नास्ति कदाचन ॥
अपुत्रो लभते पुत्रं धनहीनो धनं लभेत् ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं सदाऽश्नुते ॥

ॐ ॐ विष्णवे नमः। ॐ विष्णुपञ्जरं क्रोडानां पद्म उत्तरं सप्तलोचनद्रियद्रियं पद्मानां पद्म उत्तरं विष्णुक्रोडिदुर्गमय विष्णुमूर्त्तिभूतमय क्रोडानां पद्म उत्तरम्। ॐ श्रीविष्णवे नमः स्वाहा।

विष्णुस्तवः।

ॐ नमोऽस्तु पुरुषोत्तमाय परमरिपुपरपुरहरण-पराक्रमाय परमबलभटोलटोललोलितगलितमहाबलाय च जाग्रत्सुप्ततूर्यचतुर्भुजाय नारायणाय नरसिंहवामनाय नारायणार्दनाय नरगदायुद्वे दानवान्तकरिपुमर्दनपाञ्च-जन्यसुदर्शनायुधाय दैत्यदानवयक्षराक्षसपिशाचभूतगण-धरधरणीधरधीरदराय च गन्धर्वमधुरगीतसुरविद्याधर-ऋषिप्रभृतिसेविताय च परमरिपुरावणार्जुकधेनुकप्रलम्ब-केशराविष्टकमेनिगजबलतुरगमिसस्तृगालादिनिधनाय च पुरुषोऽनन्तसमुद्राश्रयः खगवरवरेन्द्रः श्रीप्रियो धनदप्रियो वैश्रवणाङ्कोऽस्मान् रक्षतु अस्मान् गोपयतु स्वाहा।

शिवस्तवः।

ॐ नमः शिवाय शर्वाय देवदेवाय वै नमः।
रुद्राय भुवनेशाय शिवरूपाय वै नमः॥
त्वं शिवस्त्वं महादेव ईश्वरः परमेश्वरः।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च पुरुषः प्रकृतिस्तथा॥

त्वं कालस्त्वं यमो मृत्युर्वरुणस्त्वं कुवेरकः ।
इन्द्रः सूर्यः शशाङ्कश्च ग्रहनक्षत्रतारकः ॥
पृथ्वी सलिलं त्वं हि त्वमग्निर्वायुरेव च ।
आकाशं त्वं परं शून्यं सकलं निष्कलं तथा ॥
असुराणां पतिस्त्वं हि देवानां त्वं पतिस्तथा ।
उमापतिः पशुपतिर्देवानां सदसःपतिः ॥
उमाङ्के संस्थितो यश्च कर्त्ता हर्त्ता करोति यः ।
त्वमेव देवदेवेशः कर्म कृत्वा महाशिवः ॥
अभक्षभक्षणश्चैव सुरापानमदान्वितः ।
युवतीरतिसंयुक्तः सन्ध्याभ्रष्टे तु संयुतः ॥
एतानि सर्वकर्माणि यः करोति महाशिवः ।
अस्य हि ताण्डवं नृत्तं युद्धं च कमनं तथा ।
कफमेदयुतञ्छुक्रं पुरीषमूत्रसंयुतम् ॥
एतानि सर्वकर्माणिः यः करोति महाशिवः ।
अशुचिर्वा शुचिर्वाऽपि सर्वकामगतोऽपि वा ।
चिन्तयेद्देवमीशानं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥
नमस्ते देवदेवेश ईशान वरदाच्युत ।
मम सिद्धं भूयश्च स्वं सर्वकार्येषु शङ्कर ॥
नमस्ते देवदेवेश त्वत्प्रसादाद्वदाम्यहम् ।
वाक्ये हीनेऽतिरिक्ते वा मां क्षमस्व सुरोत्तम ॥

यस्तिष्ठन् व्याप्तविश्वस्तनुकरचरणैश्चक्षुसा यो नरेन्द्रै-
स्तिर्यग् मूर्त्त्या सभानामवनितलगतो मानुषाणां च संस्थः ।
जाग्रत्स्वप्नं सुषुप्तं शुभवहमभयं सर्वयोर्यं च तूर्यं
तूर्यं तं शून्यमेकं सततितिमिरतः प्रोच्यते ज्ञायते च ॥

शिवस्तवः।

ॐ शिवः कर्त्ता शिवो धाता शिवो दत्तवरप्रदः।
शिवो रक्षतु मां नित्यं शिवाय च नमोस्तु ते॥
शिवो भोक्ता शिवो भोग्यं दासकं च शिवात्मकम्।
यजमानः शिवश्चापि मां रक्षतु नमोऽस्तुते॥
शिवः सञ्जयरूपश्च शिष्यमूर्त्तिः शिवस्तथा।
शिवो ज्ञानप्रदो नित्यं मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
शिवो ब्रह्मा शिवो विष्णुर्महादेवः शिवस्तथा।
शिव इन्द्रो वरुणश्च मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
शिवो यमः कुवेरश्च शिवः सूर्यश्च चन्द्रमाः।
अङ्गारकः शिवश्चापि मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
शिवो बुधो गुरुश्चैव शुक्रश्चापि शिवस्तथा।
शनैश्चरः शिवश्चैव मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
राहुः केतुः शिवः प्रोक्तो नवग्रहशरीरकः।
नवशक्तिसमायुक्तो मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
पूर्वदक्षिणसंज्ञेयाः पश्चिमोत्तरमध्यतः।
अध ऊर्ध्वं शिवश्चापि मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
शिवोऽग्निर्नैर्ऋतिर्वायुरैशान्या शिवसंज्ञका।
सत्यं धर्मः शिवश्चापि मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
कालो मृत्युस्तथा क्रोधो विश्वकर्मा हरिस्तथा।
सर्वदेवं तु तत्सर्वं मां रक्षतु नमोऽस्तु ते॥
चतुर्विंशवियत्त्वं च शिवाङ्गं च प्रधानकम्।
पुरुषश्चामरो यगः कलाविद्या शिवस्तथा॥

अष्टत्रिंशकपञ्चाशत्पञ्चत्रिंशकसंयुतम् ।
शिवाङ्गमिति तत्सर्वं मां रक्षतु नमोऽस्तु ते ॥
अष्टमूर्त्तिः शिवश्चापि अष्टपत्निः शिवस्तथा ।
सर्वः शिवगणश्चैव मां रक्षतु नमोऽस्तु ते ॥
भूतयक्षपिशाचका राक्षसाश्चापि दानवाः ।
नदीनदसम्भवाश्च गिरिजाश्च समुद्रजाः ॥
लतावृक्षसमुत्पन्ना निर्झरस्थलसम्भवाः ।
सर्वः शिवगणश्चैव मां रक्षतु नमोऽस्तु ते ॥
विषस्थानास्तु ये सर्वे सरीसृपपिपीलिकाः ।
सर्वः शिवगणश्चैव मां रक्षतु नमोऽस्तु ते ॥

ॐ ॐ कर्णद्वयं शिवरुद्रं एकस्तु सदाशिवः नमो नमः स्वाहा ।

श्रीस्तवः ।

श्रु

ॐ श्रीदेवी महावक्त्रा चतुर्वर्णा चतुर्भुजा ।
प्रज्ञावीर्यसारज्ञेया चिन्तामणिकुरुस्मृता ॥
श्रीदेवी सततं मूर्ध्ना त्वां च नमामि शक्तितः ।
दनिकस्तु महाभक्त्या त्रातुं अर मम स्तुतिम् ॥
श्रीशालिकान्तरूपा त्वं स्निग्धगात्रं च ताण्डुलम् ।
ददासि मे सदा चित्रं सौभाग्यं लोकपूजितम्[1] ॥
श्रीताण्डुली[2] महादेवी श्रीमल(त?)कमलशोभिता ।
ददासि मे महाभोग्यं सर्वद्रव्यहितं धनम् ॥

---

[1] Ślokas 2 and 3 missing in B. [2] श्रीचण्डुली .

श्रीव्रीहिमुक्ताजीवा त्वं सर्वभूपनन्दनी।
ददासि मे सुखं नित्यं जीवितं धातुकाञ्चनम्[1] ॥
श्रीधान्यराज्ञी[2] त्वं देवी प्राण[3]स्ताण्डुलसंज्ञकः।
मही रत्नसभास्थिता[4] सर्वरत्नगुणान्विता ॥
ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्तं जगत् स्थावरजङ्गमम्।
शिवाङ्गमिति तत्सर्वं मां रक्षतु नमोऽस्तु ते ॥
श्रीधनदेविका रम्या सर्वरूपवती तथा।
सर्वज्ञानमणिश्चैव[5] श्रीश्रीदेवि नमोऽस्तु ते।

ॐ ॐ श्रीब्रह्मात्माय नमः स्वाहा। ॐ हुं श्रीविष्णवन्तरात्मने नमः स्वाहा। ॐ मं श्रीईश्वरपरमात्मने नमः स्वाहा। ॐ चं श्रीमहादेवनिरात्मने नमः स्वाहा। ॐ श्रीबुद्धात्यात्मने नमः स्वाहा। ॐ श्रीधर्मनिष्कलात्मने नमः स्वाहा। ॐ श्रीसङ्घशून्यात्मने नमः स्वाहा।

भट्टारीसरस्वतीस्तुतिः।

श्रु

ॐ सरस्वति नमस्तुभ्यं वरदे कामरूपिणि।
सिद्धिर्वृद्धिं[6] करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥
प्रणम्य सर्वदेवांश्च परमात्मानमेव च।
रूपसिद्धिप्रयुक्ता या[7] सरस्वती नमाम्यहम् ॥

---

[1] Śloka missing. [2] दद्यभज्य. [3] प्रज्ञस्. [4] मणिरत्नदनतर्तं.
[5] सर्वज्ञकमितिदत्यं. [6] सिद्यारम्भं करचणि. [7] रूपसिद्धिकरो चभत्.

सुभागत्वेश्वरी देवी चतुर्भुजा चिलाञ्छना ।
सर्ववन्दनरक्षी त्वं अधुना ते सुकालकः ॥
सुलभा त्वां स्वरमन्त्रैरभेजं फलकं परम् ।
सर्वक्लेशविनाशनं सन्ति त्वं सङ्गतोत्मना ॥
अचिनीरसहस्राणां सर्वरोगविनाशनम् ।
तं मम सर्वं सिध्यतु सर्वकार्यप्रसिद्धये ॥

ॐ सं सरस्वति श्वेतवर्णायै नमः स्वाहा । ॐ बं सरस्वति रक्तवर्णायै नमः स्वाहा । ॐ तं सरस्वति पीतवर्णायै नमः स्वाहा । ॐ अं सरस्वति कृष्णवर्णायै नमः स्वाहा । ॐ इं सरस्वति विश्ववर्णायै नमः स्वाहा ।

After the first two ślokas, B goes on thus:

पद्मपत्रविमलाक्षि पद्मकेसरवर्णिनि ।
नित्यं पद्मालये देवि तुभ्यं नमः सरस्वति ॥
ब्रह्मपुत्रि महादेवि ब्रह्मण्ये ब्रह्मनन्दिनि ।
सरस्वति संज्ञायनि प्रयनय सरस्वति ॥
काव्यं व्याकरणं तर्कं वेदशास्त्रपुराणकम् ।
कल्पसिद्धीनि तन्त्राणि त्वत्प्रसादात् करोक्षभेत् ॥

सर्वक्षमास्तुतिः ।

शा

यत्कृतं किञ्चिन्मया मुमुनधिया मुनः ।
तत् क्षन्तव्यं त्वया नाथ यतस्तनोषि देहिनः ॥

अप्रत्यादिपरिज्ञानादशक्यवस्तुभावतः ।
कृपाकारिकमित्यस्तु सर्वञ्च सुखसाधनम् ॥
धर्मधातोरधिष्ठानात् समयस्मरणादपि ।
कृताय सर्वसत्त्वार्थं कुरु त्वं सर्वसिद्धये ॥

ॐ यथा भूर्भुवः स्वः स्वाहा । अं ॐ दशदिगन्तराल हुं फट् । ॐ भवेद्दिवशरीरददा रक्षसि मे धर्मा कुं कुमार क्षमासम्पूर्णाङ्गमनोहराय नमः स्वाहा ।

सर्वसिद्धिस्तुतिः[1] ।

अू

श्रीमाररोग सत्त्वार्थ श्रीडडिबलिमण्डल ।
पूर्वमोक्ष सर्वसिद्धि महाज्ञान नमोऽस्तु ते ॥
श्रीगुरुपादम्पु तुहु श्रीआर्यगुरु म्पु शुद्ध ।
मिचाणां महामोक्षणं इबलिज्ञ तमोऽस्तु ते ॥
श्रीभदन्तगुणराशि श्रीआर्यगुरुमुत्तमम् ।
शिष्यगणसुमयनं इतुङ्कुल नमोऽस्तु ते ॥
श्रीप्रज्ञाधर्मपण्डिता आर्यगुरु महाफल ।
बलविद्या महाधर्म इकम्बङ्गन् नमोऽस्तु ते ॥
श्रीआर्यगुरुपादेन इङ् अग्निमहामण्डल ।
सुतीक्ष्णबुद्धिसंसिद्धः नमो सिद्धि नमोऽस्तु ते ॥

---

[1] A typical blending of Sanskrit and vernacular words in the shape of quasi-ślokas.

श्रीनखरसम्बुद्धः पेगघशनपूजन
श्रीकेतुधररत्न त्वं कनिगर नमोऽस्तु ते।
श्री आर्यबहुला भद्रा द्रमकु द्वादशमोक्षम् ॥
श्री आर्यगण्डित स्तूर्य कपुलुङ्गन् नमोऽस्तु ते।
श्री आर्यगुरुसुमित्र चक् पदश चतुर्थम् ॥
श्रीगुरुपादरि रागं पञ्चदशि नमोऽस्तु ते।
श्री आर्यम्पु सुदर्शन्ती पङ्कज आत्ममण्डल ॥
श्री आर्यदेव शुद्धन पगुमूल नमोऽस्तु ते।
श्री आर्यगुरु सि बुद्ध पङ्केतन महात्मनम् ॥
श्री आर्यगणगर्भं शितिलेबक् नमोऽस्तु ते।
श्री आर्यगुरुप्रदीप्त वज्रपुरमहाभिक्षु ॥
नरशिष्य महामन द्रुमिगयु नमोऽस्तु ते।
श्री आर्यगुरुदङ्गन्द्रा मुखवर्णदमण्डल ॥
श्री आर्यगुरुपादेन गुरुपाद नमोऽस्तु ते।
सिरश्री आर्यहम्बन्तो देवशिष्य महाफल ॥
अन्तकदेवीजुतपुत्र महायान समतृष्णासमज्ञान।
वज्रपण्डि नमोऽस्तु ते - - - - - - - - ॥
सिरश्री सङ्घार्यवज्र गुरुपाद महाज्ञान।
सिरश्री गगनवज्र ब्रह्मभिक्षु नमोऽस्तु ते ॥

सूर्यस्तवः।

ॐ रक्तवर्ण महातेजः श्वेतपद्मोपरिस्थित।
सर्वलक्षणसम्पूर्ण सर्वाभरणभूषित ॥

द्विभुजं एकवक्त्रं च सौम्यपङ्कजधृत्करम् ।
वर्त्तुले तेजोबिम्बे तु मध्यस्थं रक्तवाससम् ॥
आदित्यस्य त्विदं रूपं शुचिसत्त्वजितेन्द्रियम् ।
त्रिकालं यः स्मरेत्केन्द्र एकचित्ते व्यवस्थितः ॥
सोऽचिराद्भवति लोके वित्तेन धनदोपमः ।
मुच्यते सर्वरोगैस्तु तेजस्वी बलवान् भवेत् ॥
हृदयास्त्रा शिरश्चैव शिखापमास्त्रलोचनम् ।
रक्तवर्णास्त्विमे सौम्याः सर्वाभरणभूषिताः ॥
वरदपद्महस्तास्तु ध्यातव्याः साधकेन तु ।
विद्युत्पुञ्जिनिभं स्तोत्रं उग्रदंष्ट्रा कालिनी ॥

सूर्यस्तवः (द्वादशादित्यस्तवः) ।

ॐ

ॐ नमामि शिरसा सूर्यं सप्तलोकनमस्कृतम् ।
दीप्तमन्त्रं महावीर्यं ज्ञानवन्तं शिवात्मकम् ॥
वक्ष्येऽहं नामतः सम्यग्व्यासेन परमं शिवम् ।
मासे मासे यथोत्पन्नं तदेव शृणु मे पुनः ॥
अरुणो माघमासे च विवस्वान् फाल्गुने स्मृतः ।
चैत्रे मासे भवेदंशुर्भानुर्वैशाख एव च ॥
ज्यैष्ठे मासे भवेदिन्द्र आषाढे अर्यमा स्मृतः ।
भगस्तिः श्रावणे मासे यमो भाद्रपदे तथा ॥
पर्जन्यश्चाश्विने मासे कार्त्तिके च दिवाकरः ।
मार्गशिरे स्यान्मित्रश्च पौषे विष्णुः स्मृतस्तथा ॥

इत्येते द्वादशादित्या नामतः परिकीर्त्तिताः ।
मासेभ्यो द्वादशादिभ्यो नमस्कारं करोम्यहम् ॥
आदित्यस्तवनं दीप्तं यो नरः कथयिष्यति ।
त्रिकालमेककालं वा शिवभक्तिसमाश्रितः ॥
आदित्यस्तवनं प्रोक्तं यो नरः पठते सदा ।
यद्यत्प्रार्थयते सम्यक् सदाऽऽप्नोति स मानवः ॥
मोक्षार्थी लभते मोक्षं स्वर्गार्थी स्वर्गमाप्नुयात् ।
पुत्रार्थी पुत्रमाप्नोति भोगार्थी भोगमाप्नुते ॥
जयार्थी जयमाप्नोति यशोऽर्थी लभते यशः ।
बद्धो विमुच्यते बन्धाद्रोगी रोगात्प्रमुच्यते ॥

सूर्यानन्दस्तुतिः ।

ॐ

सूर्यानन्दनमीश्वरममृतादिमहेश्वरं ऋषि कुकुविद्याक्षरं अक्षोभ्यबुद्धदेवं च नरसिंहब्रष्टदेवं सङ्गमविजयभैरवं कस्तूरि ऋषि सयक रत्नसम्भवमहाबुद्धं बुद्धधर्मधर्मकं साबनीरमभैरवं सुखयज्ञो महर्षि अमिताभं महाबुद्धं तम्बो विष्णु अन्धकारं तिम्बुर महाभैरवं श्रीकेशवमहर्षि अमोघसिद्धिमहाबुद्धं शिवशून्यधर्मकं सदानिर्वाणभैरवं श्रीपिङ्गलमहर्षि वैरोचनमहाबुद्धम् ।

ॐ ॐ अक्षोभ्य सूर्यदेव महागङ्गायै नमः स्वाहा । ॐ ॐ रत्नसम्भव सूर्यदेवमहागङ्गायै नमः स्वाहा । ॐ

ॐ अमोघसिद्धि सूर्यदेवमहागङ्गायै नमः स्वाहा। ॐ वैरोचनसूर्यदेव महागङ्गायै नमः स्वाहा।

इति सूर्यानन्दस्तुतिः। ध्रुवऋषिः।

सोमस्तवः।

ॐ। चन्द्रमण्डल सम्पूर्ण चन्द्रोऽयं ते प्रशंस्यते।
चन्द्राधिप परं ज्योतिर्नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
सिद्धिराग नमोऽस्तु ते दगोपतिपदनम्।
बिसत्सत्यहारान्वित नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
कर्मशक्ति जगच्चक्षुः सर्वाभरणभूषित।
श्वेतपञ्चकलारुण नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
कर्मदक्ष जगच्चक्षुः सर्वाभरणभूषित।
श्वेतपञ्चकलारुण नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
कुमुदोत्पलहस्तं च शार्वरीदीपमङ्गलम्।
धर्माधर्माशयं पश्यन् नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
लोकोऽयं ते प्रकाशितो लोकपूजा समर्पिता।
- - - - - - - - - - नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
अष्टदीक्षारमे नित्यं अष्टदीपमसीकरम्।
अष्टाहकलासम्पूर्ण नमश्चन्द्र नमोऽस्तु ते॥
शिवलोकं चन्द्राधिपं[1] - - - - - - - -।

[1] This pāda probably to be shifted above, in the place of the missing pāda.

स्मरस्तवः-सदम्पतिस्तवः ।

ॐ अनङ्गतर्पिणी पत्नी पुष्पेषुमण्डिनी तथा ।
काम दनोवती पत्नी मदनी मदनस्तथा ॥
मनोभवः शोभनी च श्रीमती मकरध्वजः ।
कन्दर्पः सोमवती च श्रीजयिनी च मन्मथः ॥
कामदेवो रतिः पत्नी श्वेतरी स्मर एव च ।
अतनुर्दनारिपत्नी मनसिजश्च तारिणी ॥
ॐ कामदेवं पीतवर्णं गुरुद्वयं स्थिरकस्थम् ।
शुक्लाधिपतीशानं संघराजोपहोत्तमम् ॥
आकाशं नात्मकं देवं बिन्दुनादात्मकात्मकम् ।
सर्वपापप्रहरणं सर्वकार्यप्रदायकम् ॥
मोक्षप्रदं प्रकाम्यं च निःसन्देहं निरिश्चैव ।
निर्योगो निर्वियोगश्च सर्वदेशे विततस्त्वम् ॥
प्रत्यक्षस्त्वमिह लोके मानुषस्त्वं च देवस्त्वम् ।
सूक्ष्मस्त्वं सकलस्त्वं च आत्मा त्वं च शरीरं त्वम् ॥
एकरूपं चाविशेषं हृद्देवीसुखसाधनम् ।
चन्द्रवत्सततमेकं त्रैलोक्यविजयः शक्तिः ॥
ईश्वरवरदेवश्च ब्रह्मजयश्च विजयः ।
महादेववरस्त्वं च विष्णुविजय एव च ॥
इन्द्रराजा च जयस्त्वं सर्वदेवसेवितस्त्वम् ।
त्रैलोक्यसेवितस्तथा - - - - - - - - - - ॥
चिन्तामणिमहेन्द्रश्च सर्वकुमारराजा त्वम् ।
सर्वदेवीसेवितस्त्वम् - - - - - - - - - - ॥

सुमन्त्रिसंज्ञादिश्चैव इष्टकामस्य याजकम् ।
अष्टतन्वधिपतिश्च उग्रदेवस्य संज्ञानम् ॥
सर्वपापं हरेत्सिद्धि हे देव कुमारराज ।
सर्वरोगप्रहरणं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥

Sanskrit Texts from Bali

III.

Buddhaveda.

बुद्धवेदः ।

इन्द्रशून्यमहामृतं गुरुशून्यमहामृतम् ।
पवित्रमहामृतं च स्मर महाशुचि निङ्वे ॥
निर्मले निर्बुद शून्य वरद महापवित्र ।
निक्षितिमहापद्माय सूक्ष्मतय महामृतम् ॥
सप्तशून्य महासूक्ष्म पवित्रं महानुक्ष्मणम् ।
सर्वभुक्तिमहामृतं सूक्ष्मामृतं महा इनम् ॥
निर्विघ्नं निर्मलं शून्यं सर्वपापमोक्षंकरम् ।
निःस्वरं शून्यधर्मं च सूक्ष्ममूर्त्तिमहामृतम् ॥
शून्य निर्मलानुक्ष्मणं सप्तयोगमोक्षंकरम् ।
अनुक्ष्म सर्वकान्ताय एकस्थान महाशून्य ॥
निर्विघ्नं निर्मलं शून्यं सर्वपापमोक्षंकरम् ।
निर्युक्तिरोगशून्यदं सर्वशत्रुमोक्षंकरम् ॥
अं अः सूक्ष्मवेदानुष्ठान गङ्गा नमः स्वाहा ।

ॐ अः सूक्ष्मचतुःप्रणवामृतानुष्ठानगङ्गायै नमः स्वाहा ।

भट्टारसाधकबुद्ध...भट्टारदिवरूप भट्टार बुद्ध...भट्टार वैरोचन भट्टार शिव...शिवाग्निशक्ति...रुद्र...भट्टाराग्निजय ।

ॐ अः अचिन्त्यनिर्वाणामृतानुष्ठान गङ्गा नमः स्वाहा ।

अं अः अज्ञानगङ्गा नमः स्वाहा ।

गणित्री महासूक्ष्मं च पवित्रं महानुक्ष्मणम् ।
सर्वयोगमहामृत सर्वशुचि निर्मल स्वाहा ॥

श्रीसाधन महासूक्ष्म सर्वधर्म महाशून्य ।
सर्वमूल महाशून्य सर्वसारि महामृत ॥
नमो बुद्धाय ।
अं अः ॐ अनन्तासनाय नमः ।
ॐ भूर्भुवःस्वर्नमः ।

ॐ तत्पुरुषाय नमः... ॐ फट् पञ्च नमः... ॐ हरगोय नमः... ॐ बं ब्रह्मदेवाय नम... ॐ सं साध्याय नमः ...ॐ भं हृदयाय नमः...ॐ स ब त इ नमः शिवाय

हुं अः ॐ...त्रिकायमण्डलपरिशुद्ध नमो बुद्धाय
अं अः ॐ स्वभावशुद्ध ।

गङ्गादेवी मामकी...ज्वालामण्डल...प्रतिसर...प्रज्ञापारमिता...पृथिवीशरीर...यकार...पूर्वेश्वर...सरस्वती ...नमस्ते भगवन्नग्ने...गिरिपति...श्रीदेवी...परमशिव ...दीर्घाय...स्तम्भमेरु...ततः आर्य...ततः द्विजा... गङ्गादेवी...यत् कृत नकारो...श्वेत वैरोचन...वज्रयन्तु ...अष्टामहाभय... ।

ॐ भट्टारी गङ्गा...ॐ लब्धवरचिन्तामणि ।
ॐ आयुर्वृद्धिर्यशोवृद्धिर्वृद्धिः प्रज्ञासुखश्रियाम् ।
धर्मसन्तानवृद्धिश्च सन्तु ते सुखवृद्धये ॥

उं इन्द्राय विशोधनाय स्वाहा...ॐ जीवमलविशोधनाय स्वाहा...ॐ अमृताय नमः स्वाहा ।

अङ्गुलीशोधन...ॐ वज्रचित्त चित्तशोधन ॐ अन्योन्यानुगताः सर्वधर्माः अन्योन्यानुप्रविष्टाः सर्वधर्माः ॐ परस्परानुप्रविष्टाः सर्वधर्माः ॐ अत्यन्तानुगताः सर्वधर्माः

अत्यन्तानुप्रविष्टाः सर्वधर्माः...ॐ नजिजातिकायै ज्योतिःप्रभायै स्वाहा ॐ ग्रे हुं वज्राशये हुं फट् हुं तं हुं ।

शयनं निर्मलं शुद्धं सर्वबुद्धैरधिष्ठितम् ।
नरितं सर्वभावेन बुद्धबोधौ वराप्तये ॥
प्रणम्य सततं बुद्धान् आदिबुद्धनमस्करान् ।
सत्त्वासत्त्ववपुर्व्यक्तान् वक्ष्ये वक्ष्ये धनं परम् ॥
वैरोचनं विभूषणं सकलभवकारणम् ।
आदिनाथं परं दक्षं प्रणमामि तथागतम् ॥
अयं तु सर्वबुद्धाग्रः सिद्धीनां प्रदयस्तथा ।
तथा स्वान्यप्रकुर्वितः मया मण्डलकर्मणा ॥
गुरुपादनमस्कारं गुरुपादुकमेव च ।
परमगुरुपादुके ज्ञानसिद्धिमवाप्नुयात् ॥
अं अः ऊं जिनजित् बुद्धलोचनाय स्वाहा...।

नमो भगवत्यै आर्यप्रज्ञापारमितायै अपरिमितगुणायै सर्वतथागतज्ञानपरिपूरायै तद्यथा हं देवशुद्धि म ऊं श्रुतिविजय स्वाहा ॐ भृकुटिपरमसुभगे स्वाहा ।

स्वरव्यञ्जन अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ ऌ ॡ क ख ग घ ङ प फ ब भ म य र ल व च छ ज झ ञ श स ह त थ द ध न अक्षोभ्य रत्नसम्भव अमिताभ अमोघसिद्धि वैरोचन ।

उष्णीषे वैरोचनको हृद्वायामक्षोभ्यस्तथा ।
गुलुह्यां रत्नसम्भवो ललाटे अमिताभश्च ॥
मूर्धामोघसिद्धिस्तथा उष्णीष बोधिह तथा ।
धर्म कन्तक अनन्य आर्यसङ्घहृद्वायां च ॥

ॐ सर्वतथागतयोगालङ्कार पूजामेघसमुद्रपारणसमय हुं ॐ अमृतकुण्डलि विघ्नान्तकाय हुं डट् रजोबहुला येन सत्त्वा ते सर्वे बुद्धबोधिसत्त्वा सर्वे बुद्धाः सत्त्वानुरक्ता बुद्धा भवन्तु तेन सत्त्वेन वाक्येन रजो ज्वलंतु। ॐ सर्वतथागतगण्डानुलेप स्वाहा।

श्वेतवर्णा श्वेतपुष्पा श्रीश्री देवि नमोऽस्तु ते।
नीलवर्णा नीलपुष्पा " " " " "।
पीतवर्णा पीतपुष्पा " " " " "।
रक्तवर्णा रक्तपुष्पा " " " " "।

सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यः दशदिगन्तपर्यन्तलोकधातुव्यवस्थितेभ्यः अतीतानागतप्रत्युत्पन्नेभ्यः नमो भगवते श्रीवैरोचनाय तथागताय अर्हते सम्यक्सम्बुद्धाय शाश्वतज्ञानाय शुद्धवर्णाय वज्रपर्यङ्कप्रतिष्ठानाय बोध्यग्रीमुद्रानिबन्धनाय सिंहासनसंस्थिताय सहवतीलोकधातुव्यवस्थिताय सर्वदेवगणपूजिताय सर्वोपद्रवशान्तिकराय नवनवाय क्रुद्धाय सत्त्ववज्रि रत्नवज्रि धर्मवज्रि कर्मवज्र्यादिबोधिसत्त्वपरिवाराय तद्यथा अः सूक्ष्मे २ शान्ते २ दान्ते २ निराकुले यशोयशोवति तेजस्तेजोवति सर्वतथागतसर्वबोधिसत्त्वाधिष्ठानाधिष्ठिते स्वाहा।

नमो भगवते श्रीअक्षोभ्याय तथागतायार्हते सम्यक्सम्बुद्धाय आदर्शज्ञानाय वज्रपर्यङ्कप्रतिष्ठानाय भूस्पर्शमुद्रानिबन्धनाय कुञ्जरसिंहासनसंस्थिताय अभिरतवतीलोकधातुव्यवस्थिताय यमराजनमक्रोधाय सर्वसत्त्वदुर्दान्तधर्मकराय वज्ररागवज्रसाधुवज्रराजवज्रधरादिबोधिसत्त्व-

परिवाराय तद्यथा हूं सूक्ष्मे २ शान्ते २ दान्ते २ निराकुले यशोयशोवति तेजस्तेजोवति सर्वतथागतसर्वबोधिसत्त्वाधिष्ठानाधिष्ठिते स्वाहा ।

नमो भगवते श्रीरत्नसम्भवाय तथागतायार्हते सम्यक्सम्बुद्धाय आकाशज्ञानाय पीतवर्णाय वज्रपर्यङ्कप्रतिष्ठानाय वरदमुद्रानिबन्धनाय तुरङ्गसिंहासनसंस्थिताय रत्नवतीलोकधातुव्यवस्थिताय सिंहवाहनमक्रोधाय सर्वसत्त्ववरदपुष्टिकराय वज्रतेजोवज्रकेतुवज्रहासवज्ररत्नादिबोधिसत्त्वपरिवाराय तद्यथा चं सूक्ष्मे २ शान्ते २ दान्ते . . . ।

नमो भगवते श्रीअमिताभाय तथा० . . . प्रत्यवेक्षाज्ञानाय रक्तवर्णाय वज्रपर्यङ्कप्रतिष्ठानाय ध्यानमुद्रानिबन्धनाय मयूरसिंहासनसंस्थिताय सुखावतीलोकधातुव्यवस्थिताय मतनमक्रोधाय सर्वसत्त्वानुरागाय वज्रतीक्ष्णवज्रहेतुवज्रभासवज्रधर्मादिबोधिसत्त्वपरिवाराय तद्यथा ह्रं सूक्ष्मे . . . ।

नमो भगवते श्रीअमोघसिद्धाय तथा० . . . कृत्यानुष्ठानज्ञानाय विश्ववर्णाय वज्रपर्यङ्कप्रतिष्ठानाय अभयमुद्रानिबन्धनाय गरुडसिंहासनसंस्थिताय कुसुमितालोकधातुव्यवस्थिताय वत्सलमक्रोधाय सर्वसत्त्वाभयप्रदाय वज्ररक्षवज्रयक्षवज्रसन्धिवज्रकर्मादिबोधिसत्त्वपरिवाराय तद्यथा अः सूक्ष्मे . . . ।

ॐ ॐ पञ्चमहादेवाय पूर्वदेशाय ईश्वरदेवाय गायत्रीपतये गोवाहनाय सन्ध्यामन्त्राय सर्वपापक्लेशनिर्मलाय नमः स्वाहा ।

ॐ ॐ पञ्चमहादेवाय पश्चिमदेशाय महादेवदेवाय कुमारीपतये शशवाहनाय [तं]तत्पुरुषमन्त्राय सर्वपाप... ।

ॐ ॐ पञ्चमहादेवाय उत्तरदेशाय विष्णुदेवाय हरसिद्धिपतये गरुडवाहनाय अं अः देवमन्त्राय सर्व०... ।

ॐ ॐ पञ्चमहादेवाय मध्यदेशाय शिवदेवाय उमापतये पिशाचवाहनाय इं इः सनमन्त्राय सर्व० ... ।

श्रीवज्रसत्त्व सत्त्वार्थ सत्त्वेषु करुणात्मक ।
एकात्मनार्यभीमेन जगन्मैत्रि नमोऽस्तु ते ॥
हुंकारसमवस्तव भिदिर महाबल ।
वज्रकाय महोपाय प्रणिप्रे नमोऽस्तु ते ॥
सर्वलघुपविचाङ्ग मङ्गिष्टिरत्नकुण्डल ।
केतकीपुष्पनःश्रोते आर्यभीम नमोऽस्तु ते ॥
स्थूलाय गुणोत्तुङ्गाय स्थूलदीर्घवपुस्तिर ।
स्थूलवरकर्मश्वाय भीमशक्ते नमोऽस्तु ते ॥
शूरदर द्विषां सङ्गे रणे शत्रुभयङ्कर ।
गदास्त्रेण रिपुभङ्ग भीमशूर नमोऽस्तु ते ॥
साक्षात्सहोदरक्रुद्धा गिरिदेवताजग्रया ।
कलिद्वापरसम्भूत आर्यभीम नमोऽस्तु ते ॥
प्रशस्ते जगतां चातः कल्याणभयदानक ।
विग्रहोषाम्बहुपत्तो भीम भिक्षणे नमः ॥
अनयदुष्टमुखे तु जगत्तम परिपका ।
सतकर्मदूस्तया गत्पह नमोऽस्तु ते ॥
प्रसीद भगवन् भीम मेरकृष्पब यथागत ।
प्रयोजनमिदं सिध्यात् मादृबचे नमोऽस्तु ते ॥

नमो बुद्धाय नमो धर्माय नमः सङ्घाय च सण्ड सण्ड।
सत्त्वानां क्लेशबद्धानां मुक्तये वसका तथा।
नमो बुद्धाय गुरवे नमो धर्माय तायिने॥
नमः सङ्घाय महते त्रिभ्योऽपि सततं नमः।
नमस्त्रैलोक्यगुरवे बुद्धाय हितबुद्धये॥
- - - - - - - - - पत्यनत् सततं पतम्।
सर्वपापस्याकरणं एतद्बुद्धानुशासनम्॥

सर्वे सत्त्वाः सर्वे नुतः सर्वे व्रतिनः सुखिनो भवन्तु स्वाहा। यत्पूर्वं बुद्धमूले... (vid. p. 49)

नमो रत्नत्रयाय नमो बुद्धेभ्यः अतीतानागतप्रत्युत्पन्नेभ्यः नमो अमिताभाय तथागतायार्हते सम्यक्सम्बुद्धाय तद्यथा ऊं मवि २ मेधावि २ अमृतभवे २ बुद्धमति बुद्धभासिते सर्वउल्काज्वालिनि बोधि बोधि महाबोधि महावीरे वेगवति गरुडवज्रवेगवति सर्वबुद्धावलोकिते अः मुनि २ महामुनि स्फट्य बुद्धधर्मसङ्घादिबलेन नाशय २ विनाशय २ भिन्द मुञ्च २ सर्वयक्षतैन्यसर्वकुम्भाण्डतनो सर्वग्रहण दुष्टचित्तान्यापरपिण्डन्य गृह्ण २ ग्रस २ मारय २ कट्टय २ पच २ हन २ सर्वबुद्धानां बलेन नाशय २ मुञ्च २ विद्रवय २ सर्वयक्षराक्षस यावत् मनुष्यामानुष्यं च बन्धय २ संकोपय २ विक्षाम्प २ स्फोटय २ सर्वमन्त्रन्य सर्वयोगन्य विहन रक्ष रक्ष मां सर्वसत्त्वांश्च सर्वरत्न स्वाहा।

नमो रत्नत्रयाय नम आर्यावलोकितेश्वराय बोधिसत्त्वाय महासत्त्वाय महाकारुणिकाय महाकारुण्यमित्राय महालोकानुकम्पाय तद्यथा आशीविषनाशिनी दंष्ट्राविष-

नाशिनि जिह्वाविषनाशिनि हालाहलविषनाशिनि ये केचित् सत्त्वा अपदा वा द्विपदा वा त्रिपदा वा चतुष्पदा वा बहुपदा वा जरायुजा वा उपपादुकाः यावत् रूपिणो वा अरूपिणो वा संज्ञिनो वा असंज्ञिनो वाऽपि सत्त्वा नम मा वा सर्वरोगप्रशमनि सर्वव्याधिप्रशमनि सर्वविघ्नप्रशमनि सकलकलिकलुषकलहविग्रहविवादवरप्रशमनि तद्यथा ॐ अङ्गे तरङ्गे भरङ्गे २ तरविरे तरवरे तद्यथा ॐ घर घर गिरि गिरि तद्यथा ॐ मुक्ते २ सुविमुक्ते छेदने विच्छेदने मङ्गले विमङ्गले सुसुमुखे रक्ष रक्ष मां सपरिवारं सतनयदारं सपौत्रपौत्रिकं सकुलबन्धुवर्गं सर्वसत्त्वांश्च सर्वसत्त्व स्वाहा सर्वभयविमोचने सर्वोपद्रवविमोचने राजभयं मारभयं मरणभयं शास्त्रभयं अस्त्रभयं अग्निभयं उदकभयं चौरभयं स्वचक्रभयं अपरचक्रभयं गौणामध्यगतो वा सिंहमध्यगतो वा गजमध्यगतो वा व्याघ्रमध्यगतो वा गोगवयमध्यगतो वा वैरमध्यगतो वा गिरिदुर्गमध्यगतो वा कृष्णसर्पमध्यगतो वा कान्तारमध्यगतो वा समुद्रमध्यगतो वा आयुर्बन्धनमध्यगतो वा वायुबन्धनमध्यगतो वा प्रमुच्यतां नम मव। नमो आर्यावलोकितेश्वराय बोधिसत्त्वाय महासत्त्वाय महाकारुणिकाय प्रत्यर्थिनः करुण आर्यवीर्यरणे स्वाहा। ॐ जयन्ति विजयन्ति अजिते अपराजिते स्वाहा ॐ जयाय स्वाहा ॐ अपराजिताय स्वाहा। तद्यथा ॐ वज २ ॐ विमले अमले अमृतोद्भवे हुं २ फट् २ स्वाहा।

नमो रत्नत्रयाय नमश्चण्डवज्रपाणि महायक्षसेनापति

नमो भगवते अप्रतिहतबलवीर्य-विदिचिविद्यादरसहस्र-चतुर्भुज-लाङ्गतिशरीर असिमुसलपरशुपाशवज्र अग्नि-ज्वाल अतिभीषणकरूप पशुपतिदशाञ्जलविलम्बित-दक्षिणपाद सर्वतियन्तका तव विनिष्ट वामचरण उष्णीष । नमो भगवते महावज्रधर नमो रुद्र नमो हृदयं परम-दयारुणं सर्वभूतगणविनयकरं रोषास्त्राशीविषडकरं सर्व-कर्ष सिद्धिकरं आवर्त्तयिष्यामि तद्यथा भोः २ वज्र २ काल २ कर्म २ कम्प २ बद्ध २ मर्द २ हहा हिहि हुं तुं रौद्रातिरौद्रानुसारिणं इमि दंष्ट्राग्रचन्द्रग्रह मयि दुष्टचित्तं प्रविनाशय रौद्ररूपं प्रविनाशय रौद्रवज्रेण प्रविनाशय विष्णुं प्रविनाशय ब्रह्माणं प्रविनाशय सर्वरोगान् प्रविनाशय सर्वापदं प्रविनाशय सर्वक्लेशान् प्रविनाशय सर्वदुष्टचित्तान् प्रविनाशय सर्वविघ्नान् प्रविनाशय सर्वनयान् प्रविनाशय सकलकलिकलुषकलहविग्रहविवादान् प्रविनाशय देवासुरगरुडगन्धर्वकिन्नरमहोरगादीन् प्रविनाशय चातय २ कम्पय २ बन्धय २ मर्दय २ चण्ड २ मर २ दय २ कुरु २ महाबल २ महावीर्य २ महादीप्त महा-तेजः महारौद्र महाशासनतुरु २ दर २ वर २ स्मवर २ स्वभवन्त २ भवानि के हुं फट् स्वाहा ॐ सूक्ष्मतीर्थाय नमः स्वाहा... ॐ सर्वतथागतपादवन्दनं करोमि। ॐ सर्वतथागतार्यगुरुपादवन्दनं करोमि नैवेद्यं सर्वसंयुक्तं अद्य भोज्यं समानीत्य सर्वगन्धरक्षोपेतं ददामि। प्रतिगृह्यताम्। ॐ अकारो मुखं सर्वधर्माणां आद्यनुत्पन्नत्वात् ॐ वज्रा-स्फारणकं ॐ वज्रनैवेद्यं हुं फट्...... ।

रत्नत्रयं मे शरणं सर्वं प्रतिदिशाम्यहम् ।
अनुमोदे जगत्पुण्यं बुद्धबोधौ दधे मनः ॥
उत्पादयामि वरबोधिचित्तं
निमन्त्रयामि बहुसर्वसत्त्वान् ।
इष्टां चरिष्ये वरबोधिचारिकां
बुद्धो भवेयं जगतो हिताय ॥
उत्पादयामि परमं बोधिचित्तमनुत्तरम् ।
यथा त्रैयध्वका नाथाः सम्बोधौ कृतनिश्चयाः ॥
त्रिविधां शीलशिक्षां च कुशलधर्मसङ्ग्रहम् ।
सत्त्वार्थक्रियाशीलं च प्रतिगृह्णाम्यहं दृढम् ।
बुद्धं धर्मं च सङ्घं च त्रिरत्नाग्रमनुत्तरम् ॥
अद्याग्रेण ग्रहिष्यामि संवरं बुद्धयोगजम् ।
वज्रघण्टां च मुद्रां च प्रतिगृह्णामि तत्त्वतः ॥
अद्याग्रात्तं ग्रहिष्यामि महावज्रकुलोच्चये ।
चतुर्दानं प्रदास्यामि सत्कृतं तु दिने दिने ॥
महारत्नशुद्धे योगे समये च मनोरमे ।
सद्धर्मं प्रतिगृह्णामि बाह्यं गुह्यं त्रियानिकम् ॥
महापद्मकुले शुद्धे महाबोधिसमुद्भवे ।
संवरं सर्वसंयुक्तं प्रतिगृह्णामि तत्त्वतः ॥
पूजाकर्म यथाशक्त्या महावज्रकुलोच्चये ।
उत्पादयामि परमं बोधिचित्तमनुत्तरम् ॥
गृहीतं संवरं कृत्स्नं सर्वसततकारणम् ॥
अतीर्णान् तारयिष्यामि अमुक्तान् मोचयाम्यहम् ।
अनाथान्नाथयिष्यामि स्थापयिष्यामि निर्वृतौ ॥

ब्रह्मविष्णवीश्वरा ज्ञेया अकाराक्षरमूर्त्तिजाः ।
महादेवोऽर्धचन्द्रश्च बिन्दुश्चैव सदाशिवः ॥
नादमूले स्थितो देवः शून्यश्च परमः शिवः ।
मध्ये शिवपरं शून्यं नादान्ते चापि शून्यकः ॥
श्रीशून्यं मेऽर्धचन्द्रोऽस्ति बिन्दुः शून्यात्मदेवकः ।
श्रीनादो महाभैरवः अर्थव्यञ्जनरक्षकः ॥
ॐ ॐ वज्रपति शिरोःभेय वक्त्रे चापि पितामहाः ।
महते हृदये तथा पिता गुह्ये तथैव च ॥
माता तिष्ठेत्कराग्रे च सुता वामकरे स्थिताः ।
पुत्रा दक्षिणपादे च वामपादे प्रपौत्रकाः ॥
ओङ्काराद्यान्तसलुद्रं अङ्कारेण विदर्शनम् ।
तर्पणं सर्वपूजनं प्रसीदन्तु नमः स्वाहा ॥

ॐ अनन्तशयनाय नमः सिंहासनाय नमः देवासनाय नमः पद्मासनाय नमः देवपितृप्रतिष्ठायै नमः स्वाहा ।

ॐ ॐ पितृभ्यश्च मातृभ्यश्च नमः स्वाहा ॐ ॐ प्रजापतये नमः स्वाहा । ॐ पितामहेभ्यः स्वाहा ॐ मातामहेभ्यः स्वाहा । ॐ प्रपितामहेभ्यः स्वाहा । ॐ प्रमातामहेभ्यः स्वाहा । ॐ आकाशमरलावय हुं ।

निर्वाणा पितरश्चैव निर्वाणा च पितामहाः ।
निर्वाणा महादेवता - - - - - ॥

तोष्यन्तु लेप्यन्तु पुष्यन्तु तिष्ठन्तु जिघ्रन्तु भोज्यन्तु तृप्यन्तु शम्यन्तु ।

ॐ सोमपानं च विप्राणां क्षत्रियाणां च विर्भुज ।
वैश्यानां मद्यपानं च शूद्राणां तु सुखर्थिनाम् ॥

नमः स्वाहा......तोष्यन्तु तिष्ठन्तु भुञ्ज्यन्तु सुकान्तु गच्छन्तु मूर्च्छन्तु स्वर्गन्तु मोक्षन्तु लेप्यन्तु शम्यन्तु।

तोष्यन्तु पितरो देवा तोष्यन्तु पितरो गणं।
तोष्यन्तु पितरः सर्वे तोष्यन्तु पितरो नमः स्वाहा॥
लेप्यन्तु...
पुष्यन्तु...
तिष्ठन्तु...
जिघ्रन्तु...
तिगन्तु...
भोज्यन्तु...
तृप्यन्तु...
शम्यन्तु...

ॐ अं मद्यपेभ्यः सोमपेभ्यो नमः स्वाहा।

Sanskrit Texts from Bali

IV.

1. कारकसंग्रह ।
2. चरित्र रामायण ।
3. The Sanskrit part of bilingual exercises.
4. नैष्ठिकज्ञान ।
5. दशशील ।
6. Initial Sanskrit stanzas at the beginning of works written in old-Javanese.
   (1) Agastyaparvan ;
   (2) Mahābhārata ;

   (Ādi, Virāṭa, Bhīṣma, Āśramavāsa).

कारकसंग्रहः ।

अविघ्नमस्तु ।

अस्तु शंसा नमस्यतु शङ्कराय महात्मने ।
तथा वकाभ्यां देवाभ्यां सर्वदेवेभ्य एव च ॥
अप्रशस्तं प्रशस्तं वा तदेकैकेन वर्ण्यते ।
कवीन्द्रस्य गीतिर्ज्ञेया तस्माद्यत्नेन नीयते ॥
कर्म कर्त्ता तयोर्योगं यो वेत्ति स विचक्षणः ।
यत्कृतं कर्म तत् प्रोक्तं स कर्त्ता यः करोति वा ॥
तृतीया प्रथमा षष्ठी तिस्रः कर्तृत्वजातयः ।
पञ्चमी सप्तमी ताभ्यां ऋते तत् कर्म शब्द्यते ॥
सद्वितीया तृतीया च पञ्चमी षष्ठिका तथा ।
विभक्तयश्चतस्रस्ताः करणं सम्प्रकाशिताः ॥
तृतीयका चतुर्थी च षष्ठी तिस्रो विभक्तयः ।
सम्प्रदाने समुद्दिष्टास्त्वपदानेऽपि पञ्चमी ॥
विभक्ती द्वेऽधिकरणं षष्ठिका सप्तमी तथा ।
तत्सर्वं युक्तितश्चिन्त्यं शेषे षष्ठी तु मन्यते ॥
आदिका प्रथमी तज्ज्ञैः प्रोच्यते कर्तृकर्मणोः ।
सीत सुग्रीव तच्छ्राव्यं कविना क्रियते मतिः ॥
स्वयमेवापि वर्तेत कर्मकर्तेति मन्यते ।
यथा लक्ष्मणं विद्धि त्वं वृक्षस्तिष्ठति कानने ॥
द्वितीया कृत्यमुद्दिष्टं कर्म वा करणाश्रयः ।
वेत्ति विद्यां नरो बोधिं अध्वगो याति गां प्रति ॥
कर्तृत्वं सहयोग्यं च करणं देशकालयोः ।
विशेषणं च हेत्वर्थं सूचितं गे तृतीयकम् ॥

शूरेण सह मित्रेण हन्यतेऽरिर्वरे रणे ।
नत्मङ्गजं नोः चे स्वत्वँ नाचा विनात्मना ॥
भूयस्तृतीयका ज्ञेया सम्प्रदानं च कर्मणि ।
साधुनां न ददौ दानं भूतेन च-कारकः ॥
सम्प्रदानं तदर्थं च चतुर्थी कर्मणि स्मृता ।
कामिने रतये नारी ददौ फलेय कामिनी ॥
अपदानं च करणं देशं हेतोस्तु पञ्चमी ।
रोध्यं दसे मृधा चौर्यं राज्ञा शत्रुर्निवार्यते ॥
शेषाधिकरणं देशं सम्प्रदाने च कर्मणि ।
निर्धारणं च करणे हेतौ कर्तरि षष्ठिका ॥
किनुरसि सतो न्तस्य धातु रतिनः रेवगोः ।
आत्मेस्ति सङ्गवेमदोस इदं साध्यस्य सत्कृते ॥
भवेऽधिकरणं काले देशे निर्धारणे यथा ।
सुप्ता नार्यां गृहे रात्रौ प्रदेशे नृपु न स्वपेत् ॥
प्रज्ञा न संदिग्धा नृणां सुबुद्धिनामधीत्य तत् ।

अभ्रान्तिमिज्याय विद्यां तस्मात्तदिदं कारकसंग्रहाख्यं महानोधीते स्वनिबोधनाय ।

End of the work in the manuscript shown at Tabanan.

परात्मतत्त्वं संयुज्य युक्तितश्चिन्त्यमात्मसात् ।
प्रमाणीकृत्य वाक्यानि गुरूक्तानि मनीषिणाम् ॥
कातन्त्रं च महातन्त्रं दृष्ट्वा तेन उवाच — ।
बालावबोध[न]ार्थाय कृतः कारकसंग्रहः ॥

इति समासः समाप्तः ।

चरित्र रामायण।

(कवि जानकी)

रामलक्ष्मणौ भ्रातरौ नमस्कृत्वा सितासितौ ।
वने तस्मिन् विचरन्तौ सीतां च जनकात्मजाम् ॥
धन्यं माङ्गल्यमायुष्यमलक्ष्मीकलिनाशनम् ।
रामायणं प्रवक्ष्यामि मातृकाक्षरयोजितम् ॥
अयोध्याधिपतेः पुत्राश्चत्वारः सूर्यवर्चसः ।
रामलक्ष्मणशत्रुघ्ना भरतश्च महाबलः ॥
आचारविनयोपेताः सत्यसन्धा दृढव्रताः ।
शूराश्च सत्यप्रतिज्ञाः सर्वे दशरथात्मजाः ॥
... ... कैकेय्या स्वपुत्रहितकाम्यया ।
दृढव्रतो राज्ञ इष्टो रामः सम्प्रस्थितो वनम् ॥
ईहितेनाभिषेकेन रामः सम्प्रस्थितो वनम् ।
सीता चानुगता साध्वी लक्ष्मणश्च महाबलः ॥
उपवासपरो रामस्तपस्वी दण्डके वने ।
सभार्यः सभातृकश्च ... ... ॥
तत्र पराभवकालो राक्षसानामुपस्थितः ।
ऊनस्[तु] रामवीर्येण रावणो नाम राक्षसः ॥
तेन दुष्टात्मना सीता छलेनापहृता वने ।
रिक्तधर्मसमायुक्तं मारीचं नाम मातुलम् ॥
आगम्य रावणः पापस्ततस्तद्वाक्यमब्रवीत् ।
दशरथात्मजं हत्वा रामं तत्र करं... ॥

लोम्ना काञ्चनरूपेण मृगो भूत्वा तदा [हि] सः।
लोभयित्वा तां वैदेहीं व्यहरद्दण्डके वने॥
सीतां कमलपत्राक्षीमुपासीनां वने तदा।
हृत्वा रावण... उपागमन्नभस्तलम्॥
एतस्मिन्नन्तरे गृध्रो जटायुर्नाम धार्मिकः।
ताभ्यां [तेन] समाख्यातं सीतायाः परिमार्गणे॥
ऐश्वर्यमदमत्तेन रावणेन खगाधिपम्।
... ... सीता लङ्कां प्रवेशिता॥
ओघशोकनिमग्नः स सीतावत्सलराघवः।
कपिना हीनराज्येन सुग्रीवेण समागतः॥
ओषधं परमं प्राप्तः सुग्रीवो रामदर्शनात्।
[हत्वा] च वालिनं रामः सुग्रीवमभ्यषेचयत्॥
सत्यसन्धं दृढव्रतं हनुमन्तं महाकपिम्।
सुग्रीवः प्रेषयामास सीतायाः परिमार्गणे॥
हनुमान् वानरश्रेष्ठः ... कृतनिश्चयः।
करेयः कपिभिः सार्धं भ्रमाणा दक्षिणां दिशम्॥
अलभन्तश्च वैदेहीं चक्रुः प्रायोपवेशनम्।
खगस्तु सिद्धकार्यवान् सम्पातो नाम धार्मिकः।
तेन तेषां समाख्यातं सीतायाः परिमार्गणे॥
गत्वा पारं समुद्रस्य वेगेन गरुडा यथा।
दृष्ट्वा नगरीं च लङ्कां सीतां च जनकात्मजाम्॥
घनेऽशोकवने देशे समागम्य स मैथिलीम्।
हनुमान् लब्धसंदेशो राक्षसान् विन्यसूदयत्॥

ङकारसदृशं हृत्वा ललाटे भ्रुकुटिं तथा ।
क्रुद्धेनेन्द्रजिता धीरो गृहीतो हनुमान् कपिः ॥
चन्द्रमण्डलसङ्काशं लाङ्गुलं तस्य राक्षसाः ।
शुक्लैरावेष्टितं वस्त्रैस् तैलाभ्यङ्गमदीपयन् ॥
चलयित्वा ततः सर्वान् राक्षसान् विपुलो हरिः ।
लाङ्गुलेन प्रदीप्तेन लङ्कामदीपयत्पुरम् ॥
जलमध्ये स निर्वाप्य लाङ्गुलं प्लवगेश्वरः ।
कृतभयं पुरं दग्ध्वा पुनरागमनोत्सुकः ॥
ऋषालयं प्लुत्यामेत्य हरिरुत्तम आगतः ।
सिद्धकार्योऽतित्वरितः प्रदेशं यत्र राघवः ॥
अकारवदनो भूत्वा हनुमान् स हरीश्वरः ।
न्यवेदयदशेषेण राघवाय महात्मने ॥
तकारसदृशं धनुः ... ... रघुनन्दनः ।
गृहीत्वा प्रस्थितस्तूर्णं सीतायाः ... ॥
तकाराकारनेत्राणां हरीणामयुतव्रताः ।
सुग्रीवस्याग्रतो यान्ति प्रीताः कर्तव्यलालसाः ॥
डयन्त इव वेगेन गत्वा पारं महोदधेः ।
राघवः शरमुद्यम्य पश्चात्तवोमयाचक ॥
तकारसदृशीं कृत्वा ललाटे भ्रुकुटिं तदा ।
हनुमानग्रतो याति राघवस्य हिते रतः ॥
नकारसदृशैः पद्मैः प्राञ्जलिः प्रत्युपस्थितः ।
उवाच सागरो रामं सेतुं मम जले कुरु ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुग्रीवो नलमब्रवीत् ।
नल तं भद्र [कुरुष्व] सेतुं तत्र महार्णवे ॥

स्थूलं मृष्टोपमं दिव्यं विश्वकर्मसुतो नलः ।
चकार सेतुं धर्मात्मा सागरे मकरालये ॥
दशयोजनविस्तीर्णमायतं शतयोजनम् ।
येन सवानर ... समुत्पत्य महोदधिम् ॥
धनुर्वीर्यं समाश्रित्य राघवः सह वानरैः ।
राक्षसान् योधयामास क्रोधसंरक्तलोचनः ॥
नगर्यां मोतयुद्धायां रावणः सह राक्षसैः ।
ततो द्वाराद्विनिष्क्रम्य चकार योधनं महत् ॥
पनसः शरभो मैन्दो नीलो मारुतिरङ्गदः ।
नानावृक्षैः शिलाभिश्च राक्षसान् विन्यसूदयन् ॥
फलितैः पादपैः कूले रोषिभिः शक्तितोमरैः ।
राक्षसाः खण्डनं चक्रुर्वानराणां चमूमुखे ॥
बलवान् राघवः श्रीमान् दशग्रीवं जघान सः ।
निहतं रावणं दृष्ट्वा विभीषणमथाब्रवीत् ॥
भक्तोऽसि मयि रक्षेन्द्र धार्मिकश्चापि सुव्रतः ।
अराक्षसमिदं कर्म कृतं तुष्टोऽस्मि ते विभो ॥
मया दत्तं राज्यमिदं भुङ्क्ष्व पुलस्त्यनन्दन ।
सपुत्रभृत्यानुचरो भुङ्क्ष्व राज्यमकण्टकम् ॥
यदर्थमयमारम्भः कृतो मे राक्षसेश्वर ।
तमहं द्रष्टुमिच्छामि गच्छ त्वं सहलक्ष्मणः ॥
रक्तः प्रियहिते युक्तः सलक्ष्मणो विभीषणः ।
प्रविश्य नगरीं लङ्कां ददर्श जनकात्मजाम् ॥
आरोचयच्च वैदेहीं काकुत्स्थाय महात्मने ।
कृशां विवर्णां मलिनां दर्शयामास सुप्रियाम् ॥

वरारोहां तदा दृष्ट्वा रामश्चिन्तासमन्वितः।
अग्नौ विशुद्धिमादाय पुष्पकेन ययौ ततः॥
शत्रून् हत्वाऽतिवेगेन ... आगम्य राघवः।
नन्दिग्रामे ... भरतं मित्रवत्सलम्॥
सदाराचौमित्रः[सौमित्रः?] सिमान् राघवः सह सीतया।
सङ्गतो भ्रातृभिः सदा मातृभिः स समागतः॥
समेत्य हृष्टहृदयः पौरजानपदैः सह।
गवां शतसहस्राणि ब्राह्मणेभ्यः प्रदत्तवान्॥
आत्तशत्रुमहेन्द्राणिः शतक्रतुरिवापरः।
शतं वर्षसहस्राणां रामो राज्यमवासयत्॥

चरित्र रामायण।

विटपोच्चिताय विटपेन उच्चित विटपः ... ... उच्चित ... तेन वृक्षेण ... पर्णैन विटपोच्चितशाखिना ... ... ते याचकाः सङ्गपाचा ... आक्रत्यन्ते ... पुमान् दाता ... दातुं तच्छीलः ... ... तेन पुंसा दाचा ते आलयाः ... ... हृष्टः ते आलयाः हृष्टाः प्रहयन्ति ... ... सः वृक्षः ... स्तवकेन आढ्यः ... ... गन्धवत्या गन्धं वहति ... गन्धः ... वहति ... तस्मै वृक्षाय स्तवकाद्याढ्याय गन्धवाहिने।

... ... ते जनाः ... हृष्टाः ... प्रहयन्ति ... सः विद्वान् ... तस्मै विदुषे ... सः त्वं ... तं पञ्जरमानय ... सः वृक्षः ... भ्रमर-संगीतः ... भ्रमरैः संगीतः ... ... लताश्लिष्टः ... लतया श्लिष्टः ... सुपुष्पितः ... तस्मात् वृक्षात् लताश्लिष्टात्।

... सः दूतः ... सः नृपः ... तस्मात् नृपात् ... सः वृक्षः सर्पजुष्टः ... हृद्यः ... ते अन्ये भृतस्वनाः ... तस्य वृक्षस्य हृद्यस्य ताः शाखाः पुष्पेन उज्ज्वलाः ... पुष्पोज्ज्वलाः ... सः राजा ... तस्य राज्ञः ताः नार्यः ... उज्ज्वलाः सः कलिः ... सः वृक्षस्तिष्ठति ... कुसुमितः ... तस्मिन् वृक्षे कुसुमिते ... सः कोकिलस्वनः कोकिलस्य स्वनः ... तं कोकिलस्वनम् सः कलि श्रुत्वा मूर्च्छितः ... सः नरः ... रागी ... रागस्तस्य अस्ति ... अलाबुवीणायुक्तः अलाबुश्च वीणा चेति ... तस्याः अलाबुवीणायाः स स्वनः ... तं स्वनं सः नरः श्रुत्वा ... मूर्च्छितः ... सः नरः रागी श्रुत्वा मूर्च्छितः ।

हे वृक्ष ... सः त्वं तिष्ठ ... सः अहं ... वियोगी ... वियोगः तस्य अस्ति ... तस्य मम वियोगिनः सा उत्कण्ठा ... तां उत्कण्ठां सः त्वं अकार्षीः ... इदं कान्तारं ... अस्मिन् कान्तारे ... ते किरणाः ... तैः किरणैः ।

सा कान्ता ... पीनस्तनश्रोणि पीने स्तनश्रोण्यौ तयोः स्तनश्च श्रोणिश्च ... रूपयुक्तायाः ... विलासिन्याः विलासः तस्याः अस्ति ... ते नराः ... तेषां नृणां तत् मनः ... सा कान्ता पीनस्तनश्रोणी रूपयुक्ता विलासिनी हरति ... अयं लोकः ।

सा रम्भा ... ते मरुतः ... तेषां मरुतां तत् मनः सा रम्भा हरति ... सः द्यौः ... दिवि ... ।

सः नरः ... सा कान्ता ... गुणवत्या ... गुणः अस्ति ... साध्वी ... शशिवक्त्राय शशिः इव वक्त्रं तस्याः ... मनोहरम्

...तां कान्तां गुणवतीं साध्वीं शशिवक्त्रां मनोहरां सः नरः लब्ध्वा प्रहृष्टः।

...सः वासवः ... सा अहल्या ... तां अहल्यां सः वासवः लब्ध्वा ... प्रहृष्टः।

...सः नरः ... सेव्यमानः ... सा कान्ता ... साभरणा आभरणेन सह ... शीलाधारानुयुक्ता शीलं च आचारश्च ... तया कान्तया साभरणया शीलाचारानुयुक्तया सः नरः सेव्यमानः।

सः पुरुषः कामी कानः तस्या अस्ति ... तत् कुसुमं सः पुरुषः कामी ददाति ... सा कान्ता ... स्मितवक्त्रा स्मितयुक्तं ... वक्त्रं तस्याः ... वक्त्रं स्मितयुक्तं स्मितेन युक्तं ... मनोहरवपुःश्रियः मनोहरं वपुः सश्री तस्या अस्ति।

...सः अर्जुनः ... तत् कुसुमं सः अर्जुनः ददाति ... सा सुभद्रा तस्यै सुभद्रायै ...।

सः पुरुषः ... व्यासः यथा ... कामं बन्धति ... सः पुरुषः व्यासः यथा बिभेति ... सा कान्ता प्रियवादिनी प्रियं वचनं वदति ... रूपं तस्याः अस्ति ... भ्रूः तस्याः ... चलति ... तस्याः कान्तायाः प्रियवादिन्याः रूपवत्याः चलभ्रुवः।

सः नरः ... सा कान्ता ... भ्रूविलासिनी ... तस्याः अस्ति भ्रूविलासः भ्रुवः विलासः ... तस्याः कान्तायाः भ्रूविलासिन्याः द्वन्द्वतारहितायाः द्वन्द्वता द्वन्द्वं तस्य भावः।

...सः पुरुषः ... मीनारिः मीनानामरिः ... शूर्पेण युक्तः ... सा कुमुद्वती ... तस्याः कुमुद्वत्याः द्वन्द्वतारहितः ... सः

पुरुषः मीनारिः शूर्प[युक्तः] द्वन्द्वतारहितः म्रियते च ... सः पुरुषः ... कामुकः ... तत् वचः ... सा कान्ता ... बहु-वाक्यानि तया वा बहुवाक्यानि तस्याः वाक्यानि ... तस्यां कान्तायां बहुवाक्यायां ...... ।

... सः रावणः ... तस्य रावणस्य तत् वचः तिष्ठति ... सा सीता ... तस्यां सीतायाम् ।

हे कान्ते हे ललितलावण्या त्वं ललितं च लावण्यं चेति सः अहं तया त्वया सह ... तत् समागतम् ... लब्ध्वा सः अहं हृष्टः अस्मि ...... ।

... सः भीमरथः ... तत् समागतम् ... सा कुरङ्गी ... तया कुरङ्ग्या सह ... लब्ध्वा ... हृष्टः ।

सः अग्निः ... वातचलधूमः तस्य धूमः वातचलः वातेन चलः ... भास्कर ... भासं करोति ... तत्तिमिरं सः अग्निः वातचलधूमः भास्करः हन्ति ।

सः मुनिः ... जातः ... तत् मातृपार्श्वं ... तस्मात् मातृ-पार्श्वात् ... सः मुनिः जातः ... तानि मन्वन्तराणि ... मनूनां ... मनवः ... अन्तराणि ।

ते द्विजाः ... सेव्याः ... सः अग्निः ... शुष्केन्धनासक्तः ... इन्धनं ... शुष्कं ... दीप्तं ... यज्ञक्रियार्पितः ... यज्ञक्रिया ... यज्ञस्य क्रिया ... अर्पितः ... तं अग्निं शुष्केन्धनासक्तं दीप्तं यज्ञक्रियार्पितं ते द्विजाः सेव्याः परियन्ति ।

ते स्वकिरणाः ... सः रविः ... तं रविं ते स्वकिरणाः परियन्ति ... ते मृगाः ... प्रतप्यन्ते ... सः अग्निः ... घृतेन सिक्तः ... घृतं ... सिक्तः ... ज्वलितः ... स्फुलिङ्गी स्फुलिङ्गः

तस्य अस्ति ... स्फुलिङ्गः ... तेन अग्निना घृतसिक्तेन ज्वलितेन स्फुलिङ्गिना ... तं दवं ... तस्मिन् दवे ... ।

ते भगाः ... प्रतप्यन्ते ... सः अरिः ... तेन अरिणा सः रणः ... तस्मिन् रणे ... इन्धनं ... दातव्यम् ... सः द्विजः ... सः अग्निः ... मन्दभासः ... तस्मै अग्नये मन्दभासाय ...... तत् इन्धनं दातव्यम् ।

... तत् तोयम् ... दातव्यम् ... सः शक्रः ... तेन शक्रेण ... सः उदधिः ... बडवामुखी बडवामुखं तस्मिन् अस्ति बडवामुखम् ... बडवानलः तस्मिन् अस्ति ... तस्मिन् उदये [sic, corr. उदधौ] बडवामुखिके ... तत्तोयं दातव्यम् ।

ते स्फुलिङ्गाः ... सः द्यौः ... तं दिवं ते स्फुलिङ्गाः उद्गताः ... सः अग्निः ... उद्गीर्णधूमौघः ... तस्य धूमः ... ओघः ... उद्गीर्णः ... तस्मात् अग्नेः उद्गीर्णधूमौघात् ... ते स्फुलिङ्गाः उद्गताः ।

ते पक्षिणः ... सः द्यौः ... तं देवं ते पक्षिणः उद्गताः ... सः हिमाद्रिः ... दीप्तशिखरः दीप्तं शिखरं तस्य ... तस्मात् हिमाद्रेः दीप्तशिखरात् ... ते पक्षिणः उद्गताः ।

सः अग्निः ... ज्वालामालाकुलद्युतिः ... ज्वालामालाकुलद्युतिः तस्य द्युतिः ... ज्वालामालाकुल ... ज्वाला ... माला ... आकुल ... तस्य अग्नेः ज्वालामालाकुलद्युतेः ते धूमाः ... चण्डानिलोद्भूताः ... चण्डश्च सः अनिलश्चेति । अनिलः ... उद्भूतः ... सा क्षितिः ... तस्याः क्षितेः ... वितानानि ... ते धूमाः चण्डानिलोद्भूताः वितानानि इव विभान्ति ... तत् गगनं ... तस्मिन् गगने ।

ते शलभाः ... रूपलोलुपाः रूपं ... लोलुपाः ... ते पक्षाः तान् पक्षान् ते शलभाः वितत्य ... सः अग्निः ... भास्करदीप्ताभाः भास्करदीप्तेन सा आभा भास्करदीप्तं भास्करस्य दीप्तं ... भास्कर ... दीप्तं ... सह ... आभा ... तस्मिन् अग्नौ भास्करदीप्ताभे ... सः अग्निः ... ते शलभाः रूपलोलुपाः वितत्य नश्यन्ति । ते पुरुषाः ... दीनाः ... ते पक्षाः ... तान् पक्षान् ते पुरुषाः वितत्य ... सः दानपतिः ... तस्मिन् दानपतौ ते पुरुषाः दीनाः नश्यन्ति ।

सः अग्निः ... स्वपितः(?) ... सः वर्तकापोतकः ... वर्तकः ... पोतकः ... तेन वर्तकापोतकेन ... हे अग्ने ... सः त्वं ... तिष्ठ ... सः अहं ... तस्य मे ... सः पिता गतः जङ्गमः अस्ति ... अद्यकाले ... सः अग्निः स्वपितः स्थितः भवेत् अद्य एव ।

सा नदी ... वातोद्वता ... वातोद्वतं जलं तस्य ... वातोद्वतं वातेन उद्वतं ... वातः ... उद्वतं ... द्रुतवेगोर्मिसंकुला ... द्रुतवेगश्च सः ऊर्मिश्च ... सा नदी वातोद्वतजला द्रुतवेगोर्मिसंकुला गच्छति ।

... सा नारी ... अश्रान्ता ... सः पतिः ... कुशलः ... तं पतिं कुशलं सा नारी अश्रान्ता गच्छति ।

ते हंसाः ... संहृष्टाः ... सा नदी ... रम्यतटाभोगा ... रम्यः तटाभोगः तस्य ... तटे आभोगः ... तटं ... आभोगः ... दृश्यान्तर्जलमीना ... दृश्यः अन्तर्जलमीनः तस्य अन्तर्जलमीनः अन्तर्जलं ... मीनः ... तां नदीं रम्यतटाभोगां दृश्यान्तर्जलमीनां ते हंसाः संहृष्टाः चरन्ति ।

ते सत्वमन्तः (?) संहृष्टाः ... सः मुनिः ... तं मुनिं ते सत्वमन्तः (?) संहृष्टाः चरन्ति ... सः वेसुः (?) ... आक्षिप्यन्ते ... सा नदी ... अम्बुदोदरजलपूर्णा ... अम्बुदोदरजलं अम्बुदोदरस्य जलं अम्बुदोदरं अम्बुदस्य उदरं अम्बुदः ... उदरं ... शीतफेन (?) शीतः फेनः तस्य ... सेनः ... शीतः ... अम्बुदोदरजलपूर्णा शीतफेना ... तैः वेगैः ।

सः पुरुषः ... कामुकः ... आक्षिप्यते ... सः दूतः ... तथा दूत्या ... तानि वाक्यानि ... तैः वाक्यैः ... ।

सः नरः ... शुचिः ... सः नरः शुचिः रोचते ... सा नदी ... पुलिनसंचया पुलिनं ... संचयति पुलिनसंचय ... तोयौघः तोयानां ओघः ... तोयानि ... ओघः ... तस्याः नद्याः ... पुलिनं ... संचयैः ... ।

सः कविः ... रोचते सा सरस्वती तस्यै सरस्वत्यै ... ते जनाः ... ते जनाः विरमन्ति ... सा नदी चलन्महावीची चलत् ... महत् ... वीची तस्याः ... वीची चलति च महती च ... तस्याः नद्याः चलन्महत् ... वीच्याः गम्भीरायाः ।

ते तापसाः ... विरमन्ति ... सा तरुणी ... तस्याः तरुण्याः ... सा नदी ... सलिलपूर्णा सलिलेन पूर्णा ... तत् तीरद्वयं तीरे तीरं च तीरं च ... द्वयं ... दृष्टं ... सः पुरुषः ... कामी ... कामः तस्य अस्ति । कामः ... तेन पुरुषेण कामिना तत् तीरद्वयं शुभं दृष्टं भाति ।

सा कान्ता ... तस्याः कान्तायाः तत् ऊरुद्वयं शुभं दृष्टं भाति ... ।

सः नरः ... पतन् ... सा नदी ... त्वरितवेगा ... त्वरितः

वेगः तस्य ... त्वरितः ... तस्यां नद्यां त्वरितवेगायां ... दृष्टः ... सः पुरुषः ... कश्चित् ... तेन पुरुषेण केनचित् ... मृतः ... स नरः पतन् दृष्टः मृतः ... ।

सः बकः ... पतन् ... तस्यां भागीरथ्यां ... सः पुरुषः ... कश्चित् ... तेन पुरुषेण ... मृतः ... सः बकः पतन् दृष्टः ।

हे नदि ... शीताच्छतोयाढ्ये ... शीताच्छतोयं ... तोयं ... शीताच्छं ... शीतं च अच्छं च ... आढ्य ... सा त्वम् ... हे कुमुदोत्पलमण्डिते कुमुदोत्पलमण्डिता कुमुदोत्पलाभ्यां मण्डिता कुमुदोत्पले कुमुदं च उत्पलं च ... कुमुद ... उत्पल ... मण्डित ... ते सत्त्वौघाः सत्त्व ... सत्त्वौघः ... तान् सत्त्वौघान् प्रह्लादयसि ।

सा द्रौपदी ... ते पाण्डवाः ... तान् पाण्डवान् सा द्रौपदी प्रह्लादयति ।

ते हयगजरथाः हयश्च गजश्च रथश्च ... सः पुरुषः ... तं पुरुषं ते हयगजरथाः निवर्तयन्ति ... सः मृत्युः तस्मात् मृत्योः ... सः लोकः ... इह लोके ... ते मन्त्रिमुख्याः ... मन्त्रि ... मुख्य ... सः पुरुषः ... तं पुरुषं ... ते मन्त्रिमुख्याः निवर्तयन्ति ... ताः हिरण्यकोट्यः ... हिरण्यानां कोट्यः हिरण्यानि ... कोट्यः ... हिमवत्प्रतिमाः ... हिमवान् इव प्रतिमाः हिमवान् ... इव ... प्रतिमा ... सः पुरुषः ... तं पुरुषं ताः हिरण्यकोट्यः हिमवत्प्रतिमाः निवर्तयन्ति ... सः मृत्युः ... तस्मात् मृत्योः ... सः लोकः ... इह लोके ... भगवान् कमलदलाक्षः त्वं कमलदलमिव अक्षि तस्य अक्षि ... कमलदलमिव कमलस्य दलं ... कमलं ... दलं ... सः त्वं ... सः

आत्मा ... तस्य आत्मनः तानि प्रियानि सः त्वं तानि प्रियाणि सः त्वं चर ...।

ते नराः ... तेषां नराणां तत् भयं ... तत् मरणं ... महत् ... तत् भयं महत् ... अपि च ... तत् मरणं ... सेवितव्यं ... सः पुरुषः ... तेन पुरुषेण ... सः कालवातः ... तत् मरणं ... सः जीवलोकः ... तस्मिन् जीवलोके ... हे कमलदलाक्ष।

तत् शरीरं ... पवनचपलचञ्चलं ... पवनचपलं इव चञ्चलं ... पवनचपलं पवनस्य चपलं ... पवनः ... चपलं तत् शरीरं पवनचपलचञ्चलं ... तत् शरीरं दर्यते ... सः पवनवातः पवनस्य वातः ... सः पवनः ... पञ्चवायु ... तत् शरीरं ... मृतं सः पवनः त्यजति।

सः रावणः ... दशरथसुतविप्रयोगकर्ता ... दशरथसुतविप्रयोगस्य कर्ता दशरथसुतविप्रयोगः दशरथसुतः ... विप्रयोगः ... कर्ता दशशिराः ... शिरः ... दश ... धृतवान् ... महात्मा महानात्मा तस्य ... लवणजलपरिग्रहः लवणजल एव परिग्रहः ... लवण ... जल ... एव परिग्रहः विनष्टः ... सः रावणः दशशिरधृत् महात्मा लवणजलपरिग्रहः विनष्टः।

ते नृगनहुषययातिधुन्धुमाराः नृगश्च धुन्धुमारश्च नृगः नहुषः ययातिः धुन्धुमारः।

ते सगरदिलीपकृशाश्वयुवनाश्वाः सगरश्च दिलीपश्च कृशाश्वश्च युवनाश्वश्च।

ते सर्वे ... सहयगजरथाः ... हयगजरथाः हयाश्च गजाश्च रथाश्च ... सः रणः ... तस्मिन् रणे ... विपन्नाः ... ते सर्वे सहयगजरथाः विपन्नाः।

ते पार्थिवाः ... अमितबलपराक्रमद्युतयः ... अमितबलपराक्रमद्युतयः तेषां बलं च पराक्रमश्च द्युतिश्च ... नरवराः त्वं त्वं ... नराणां वरः ... नरः ... वरः ... ते पार्थिवाः ... तैः सैन्यैः सह ... गताः ।

ते सत्त्वमन्तः (?) ... सः उदधिः ... तं उदधिं ते सत्त्वमन्तः चरन्ति ।

ते पुरुषाः ... तानि गिरिशिखराणि गिरीणां शिखराणि गिरयः ... शिखराणि ... लङ्घयन्ति ... तानि वस्तूनि ... दुष्कराणि ... व्यवसितसुलभानि ... व्यवसितः पुरुषः पुरुषेण व्यवसितेन सुलभानि ... पुरुषः ... व्यवसितः ।

तेषां दिवाकरः ... भगवान् तस्य अस्ति भगः ... अस्ति ... कनकमयूखः ... कनकस्य मयूखः कनकं ... मयूखः ... तेषां दिवाकरः भगवान् कनकमयूख इव उदयति ... तत् अम्बरं ... तस्मिन् अम्बरे ... इयं निशा ... रविकिरणा(त?) रविकिरणेन अतः रवि ... किरण ... ।

ते अर्थाः ... सः पुरुषः ... मृतः ... तं पुरुषं मृतं ते अर्थाः अनुचरन्ति ... तत् पृष्ठं ... तस्मिन् पृष्ठतः ... तत् यौवनं ... प्रणष्टं ... न विनिवर्तते ... तत् मनः ... प्रहृष्टं ।

सः लोकः ... सः वनतरुः वनं ... तरुः ... तं वनतरुं स लोकः रुध्यति(?) ... तत् फलं ... तेन फलेन ... ते पुरुषाः ... मूर्खाः ... रुजन्ति ... सः गुणनिचयः ... तेन गुणनिचयेन ... ते रोगाः ... सः नरः ... बली बलं तस्य अस्ति बलं ... अस्ति ... तं नरं बलिनं ते रोगाः रुजन्ति ।

सः बलदेवः ... सः हलधरः विपति (?) ... च ... ते

नागाः ... विपति (?) ... च ... सः वैश्रवणः ... सः यमः विपति च सः राजा विपति च ... सः वररुचिः ... समाप्त-वेदः समाप्तः वेदः तस्य ... विपति ताः गावः ... तत् क्षितितलं ... अतृणं ... त्यजन्ति ... स कुररी ... तत् सरः ... विनष्टतोयं विनष्टं तोयं तस्य विनष्टं ... तोयं ... त्यजति ... ते भृत्याः ... सः नरपतिः ... तं नरपतिं अष्टणं ते भृत्याः त्यजन्ति ... ताः नार्यः ... सः पुरुषः ... दानरहितः दानेन रहितः दानं ... रहितः ... तं पुरुषं दानरहितं ताः नार्यः त्यजन्ति।

सः अहं ... तं रामलक्ष्मणौ रामश्च लक्ष्मणश्च रामः ... लक्ष्मणः ... सितासितौ सितश्च असितश्च सितः ... असितः ... भ्रातरौ ... विचरन्तौ ... तत् वनं ... तस्मिन् वने ... सीता जनकात्मजा जनकस्यात्मजा जनकः ... आत्मजा ... तं रामलक्ष्मणौ सितासितौ भ्रातरौ विचरन्तौ तां सीतां जनकात्मजां नमस्कृत्वा सः अहं नमस्कृत्वा च सः अहं तत् रामायणं रामस्य अयनं रामः ... अयनं ... धन्यं मङ्गल्यं धन्यं च तत् मङ्गल्यं चेति ... धन्यं धनभवं धनं ... भवं मङ्गल्यं मङ्गले भवं ... आयुष्यं अलक्ष्मीकलिनाशनं ... अलक्ष्मीश्च कलिश्च अलक्ष्मीः ... कलिः ... नाशनं ... मातृकाक्षरयोजितं मातृकाक्षरेषु योजितं मातृकाक्षर ... स्वरव्यञ्जन ... तत् रामायणं आयुष्यं अलक्ष्मीकलिनाशनं मातृकाक्षरयोजितं सः अहं प्रवक्ष्यामि ...।

सः अयोध्याधिपतिः अयोध्यायाः अधिपतिः अयोध्या ... अधिपतिः ... तस्य अयोध्याधिपतेः ते पुत्राः ... चत्वारः

... सूर्यवर्चसः सूर्यस्य वर्चसः इव सूर्यः ... वर्चसः इव सूर्यः ... वर्चसः इव रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाः रामः ... लक्ष्मणः ... शत्रुघ्नः ... ते पुत्राः चत्वारः सूर्यवर्चसः ... सः भरतः ... महाबलः महत् बलं तस्य बलं ... महत् ... सः भरतः महाबलः।

ते दशरथात्मजाः दशरथः ... आत्मजाः ... सर्वे ... आचारविनयोपेताः आचारविनयाभ्यां उपेताः आचारविनयौ आचारश्च विनयश्च आचारः ... विनयः [सत्यसन्धाः] सन्धायां सत्यं संधा ... सत्यं ... दृढव्रताः दृढं व्रतं तेषां व्रतं ... दृढं ... शूराः ... सत्यप्रतिज्ञाः सत्या प्रतिज्ञा तेषां प्रतिज्ञा ... सत्या ... च तेन दशरथात्मजः सर्वे आचारविनयोपेताः सत्यसन्धाः दृढव्रताः शूराः सत्यप्रतिज्ञाः।

सः रामः ... दृढव्रतः दृढं व्रतं तस्य व्रतं ... दृढं ... सः राजा ... तस्य राज्ञः इष्टः ... तत् वनं ... सः रामः संप्रस्थितः ... सा कैकेयी ... सः पुत्रः ... तस्य पुत्रस्य हितकाम्या ... काम्या ... तया कैकेय्या हितकाम्यया ... सः रामः दृढव्रतः इष्टः सम्प्रस्थितः।

सः रामः ... तत् वनं ... तत् वनं सः रामः सम्प्रस्थितः ... सः अभिषेकः ... ईहितः ... तेन अभिषेकेन ईहितेन ... सः रामः सम्प्रस्थितः ... सा सीता ... अनुगता ... साध्वी ... सा सीतानुगता साध्वी ... च सः लक्ष्मणः महाबलः महत् बलं तस्य बलं ... महत् ... सः लक्ष्मणः महाबलः।

सः रामः ... उपवासपरः उपवासः ... परः ... तपस्वी तपस्तस्य अस्ति ... सभार्यः ... सभ्रातः (sic) ... तत् वनं ... दण्डकं नाम ... तस्मिन् ... ते राक्षसाः ... तेषां राक्षसानां पराभवः ... उपस्थितः ... पराभवकालः उपस्थितः ।

सः राक्षसः ... रावणः नाम ... ऊनः ... तत् रामवीर्यं रामस्य वीर्यं रामः ... वीर्यं ... तेन रामवीर्येण ... सः राक्षसः रावणः नाम ऊनः ... सा सीता ... अपहृता ... सः रावणः ... दुष्टात्मा दुष्टः आत्मा तस्य आत्मा ... दुष्टः ... तेन रावणेन दुष्टात्मना ... तत् वनं ... तस्मिन् वने ... तत् छलं ... तेन छलेन ... सा सीता अपहृता ।

स रावणः ... रिक्तं ... धर्मसमायुक्तं धर्मः ... समायुक्तं ... तत् धर्मः ... पापं ... तेन धर्मेण पापेन ... ततः ... सः मातुलः ... मारीचः नाम तं मातुलं सः रावणः आगम्य तत् वाक्यं ... सः रावणः गत्वा अब्रवीत् ।

सः रामः ... दशरथात्मजः दशरथस्य आत्मजः दशरथः ... आत्मजः ... स अहं तस्य मे तचकरं(?) ... सः रामः दशरथात्मजः हत्वा ।

सः मारीचः ... तत् लोम ... काञ्चनरूपं काञ्चनस्य रूपं इव ... तेन लोम्ना काञ्चनरूपेण ... मृगः ... तदा काले सा वैदेही तां वैदेहीं सः मारीचः लोभयित्वा ... सः मारीचः लेम्ना(?) भूत्वा ... लोभयित्वा व्याहरत् ... तत् वनं ... दण्डकं नाम ... तस्मिन् दण्डके वने ।

सः रावणः ... सा सीता ... तत् आसनं ... इकरं(?) ...

तत् आसनं लेकरं (?) सा सीता उपासीना ... कमल-पत्राक्षी कमलपत्रमिव अक्षि तस्याः अक्षि ... कमलपत्रमिव कमलस्य पत्रं कमलं ... पत्रं ... तां सीतां उपासीनां कमलपत्राक्षीं सः रावणः हृत्वा ... तत् वनं ... तस्मिन् वने तदा काले तत् नभस्तलं नभसो तलं नभः ... तलं ... सः रावणः हृत्वा उपागमत् ।

सः गृध्रः ... एतत् अन्तरं ... एतस्मिन् ... अन्तरे ... जटायुः नाम ... धार्मिकः धर्मे नियुक्तः धर्मे ... धर्मः ... नियुक्तः ... सः गृध्रः जटायुः नाम धार्मिकः ... सः जटायुना समाख्यातं ... तौ रामलक्ष्मणौ रामश्च लक्ष्मणश्च रामः ... लक्ष्मणः ... ताभ्यां रामलक्ष्मणाभ्यां ... सा सीता ... तस्याः सीतायाः तत् परिमार्गणं ... तस्मिन् परिमार्गणे ।

सा सीता ... प्रवेशिता ... सः रावणः ... ऐश्वर्यमदमत्तः ऐश्वर्यमदः ऐश्वर्यात् मदः ऐश्वर्यं ... मदः ... मत्तः ... सः गृध्रः ... खगाधिपः खगानां अधिपः ... तं गृध्रं खगाधिपं सः रावणः ... तत् वनं ... तस्मिन् वने ... तेन रावणेन ऐश्वर्यमदमत्तेन ... सा लङ्का ... तां लङ्कां ... सा सीता प्रवेशिता ।

सः सीतावत्सलराघवः राघवः सीतावत्सलः सीतायाः वत्सलः सीता ... वत्सलः ... ओघशोकनिमग्नः ओघशोकः ओघ इव शोकः शोकः ... ओघ इव ... निमग्नः ... समागतः ... कपिः ... राज्यहीनः राज्येन हीनः राज्यं ... हीनः ... सुग्रीवः नाम ... तेन कपिना राज्यहीनेन सुग्रीवेण ... सः सीतावत्सलराघवः समागतः ।

सः सुग्रीवः ... तत् औषधं ... परमं ... तत् औषधं ... परमं सः सुग्रीवः प्राप्तः ... तत् रामदर्शनं ... रामः ... दर्शनं ... तस्मात् रामदर्शनात् ... सः सुग्रीवः प्राप्तः ... च ... सः रामः ... स बाली ... तं बालिनं सः रामः ... सः सुग्रीवः तं सुग्रीवं अभ्यषेचयत्।

सः सुग्रीवः ... सः हनुमान् ... महाकपिः ... महत् ... कपिः ...इदं अन्तरं ... इदं अन्तरिक्षं सः हनुमान् प्राप्तः ... तं हनुमन्तं महाकपिं प्राप्तं सः सुग्रीवः ... सा सीता तस्याः सीतायाः तत् परिमार्गणं ... तस्मिन् परिमार्गणे अयं हनुमान् ... तस्य सन्ध्या ... सन्ध्यायां सत्यं ... सन्ध्या ... सत्यः ... वानरश्रेष्ठः वानरस्य श्रेष्ठः वानरः ... श्रेष्ठः ... कृतनिश्चयः कृतः निश्चयः तस्य निश्चयः ... कृतः ... ते वानराः ... अयं हनुमान् कृतनिश्चयः।

नैष्ठिकज्ञान ।

निष्ठितं निरभिप्रायं निराकारं निरात्मकम् ।
न रेचकं न जप्यं च न स्वरं न ननावं च ॥
चित्तबुद्धिमनस्त्यक्त ओंकारं ग्यक्षरं त्यजेत् ।
अर्धचन्द्रस्थविहितं शुद्धमेव विशिष्यते ॥
अनित्यं जीवितं लोके अनित्यं जितसंश्रयः ।
अनित्यं प्रियसंयोगः तस्माज्जगति जाग्रति ॥
कामं क्रोधं च लोभं च कायं सुप्तं च पञ्चमम् ।
परित्यजेद्विशेषेण तद्योगतत्त्वलक्षणः ॥
नास्ति ज्ञानसमं द्रव्यं नास्ति क्रोधसमो रिपुः ।
नास्ति लोभसमं दुःखं नास्ति त्यागसमं सुखम् ॥

....

etc....

———

दशशील ।

आनृशंस्यं क्षमा सत्यमहिंसा दम आर्जवम् ।
प्रीतिः प्रसादो माधुर्यं मार्दवं च यमा दश ॥
दानमिज्या तपो ध्यानं स्वध्यायोपस्थनिग्रहम् ।
व्रतोपवासौ मौनं च स्नानं च नियमा दश ॥
सज्ज्ञानो वृद्धवायसः शास्त्रज्ञो वेदपारगः ।
जितेन्द्रियो दृढव्रतो धर्में च शीलसम्पन्नः ॥
लक्ष्मी दुःखसहस्राणि सम्पाद्य पापनाशनम् ।
परत्र नरके कश्चिच्छिवलोकमवाप्नुयात् ॥

INITIAL SANSKRIT STANZAS

at the beginning of works written in old-Javanese.

1. At the beginning of the अगस्त्यपर्व ।

कैलासशिखरे रम्ये तिष्ठमानं महेश्वरम् ।
बृहस्पतिरुवाचेति शिवतत्त्वमनुत्तमम् ॥

---

2. Sanskrit stanzas introductory to some पर्व of the old-Javanese महाभारत ।

आदिपर्व ।

1 जयति पराशरस्तनुः सत्य वादि ह्रेदयं—नन्द नो व्यासः— परस्य सुकार्ति—पठयि त्वा वामदा सङ्क्य सकाल जगतम् शिवमिति ॥

(जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः
....)

2 स्रोतञ्जलिपुतरवयवेम् वितभवान् भारता ख्याहॅम् म्रॅश मदुक्तमहा भवातेम् व्रॅस्णि—क्रॅस्ण द्वैपायनमिदॅं दद्यात् सुफल जगताधयः ॥

पशुपतिपण्डित क्रॅस्ण जगत् वमचितम्—सर्वश्लोकॅम् पवाय मनः—कवि मुक्तः पराशार्यः विव्रॅत्त न्येति ॥

(स्रोताञ्जलिपुटपेयं निर्मितवान् भारताख्यममृतं यः ।
तमहमरागमकृष्णं कृष्णद्वैपायनं वन्दे ॥

....

प्रांशुर् दण्डी कृष्णमृगत्वक्परिधानः ।
साक्षाल् लोकान् पावयमानः कविमुख्यः
पाराशर्यः पर्वसु रूपं विवृणोतु ॥ ?)

विराटपर्व ।

सत्रेयो यस्तप स्यण्डकारि पुर वनष्टर् पलासानि तेवै
पुङ्गा युक्तो पलेसे विशाल पसुल निर्यापु नः कन्यकर्थ ।
आपाधर्मप्रतिकार जनन कुशलो यस्त मोरात्म पुत्रः
कॅष्ण द्वैपायान क्याष्ठ जयति भगवान् श्रोत्यानैं विशेषः ॥
(शाक्तेयो यस्तपस्यन्धकरिपुरवनष्ट ◡ — — ◡ देवैः
पुंसा युक्तोपलेभे विमलतनुमतिर्या पुनः कन्यकात्वम् ।
आपद्धर्मप्रतीकारजननकुशलो यस्तयोरात्मपुत्रः
कृष्णद्वैपायनाख्यः स जयति भगवान् श्रोत्रियाणां विशेषः ॥ ?)

अपि च

यस्मा च्छमेति गुण शालिका देया
सार्धान वर्ष शत रोहिणास्मिते ।
य धैर्य वर्षा मितकरास् तु सा
श्री धर्मवंशङ्गुः अनन्तविक्रमः ॥

भीष्मपर्व ।

कॅष्णाङ्गम्भोद पङ्क्तिः किल कपिल जटा तालिकि वेष्टमान
धूलिप्रेङ्खद्वलाका प्रवितिशय वला स्तोत्रा पाजन्य घोष ।
यस्य ज्ञानप्रवर्षैः सुक यति जनता नील कण्ट प्रवाहान्
तम्वन् देव्या समज्ञाम्यत मनुक्तॅतये मात्रया तद्वाणानाम् ॥
(कृष्णाङ्गाम्भोदपङ्क्तिः किल कपिलजटाजालिकावेष्टमानो
धूलिप्रेङ्खद्वलाकानिरतिशयबलस्तोत्रपर्जन्यघोषः ।
यस्य ज्ञानप्रवर्षः सुखयति जनतानीलकण्ठप्रवाहान्
तं वन्दे व्याससंज्ञायुतमनुक्तये मात्रया तत्पदानाम् ॥ ?)

अपि च

यश्श्री दरोयच पतिःकलु लोकफलः
तस्यम्मनोहरि पद चय मेति सम्त्रत्।
श्रि धर्मवंशङ्गुः अनन्तु मध्यम्
सज्नन् न्वेपः प्रनिद धाति सविक्रमान्ताम्॥
(यः श्रीधरो यवपतिः खलु लोकपाल-
स्तस्यात्मनोहरपदचयमेति सत्त्वम्।
श्रीधर्मवंशङ्गुः तदादिमनन्तमध्यां
संज्ञां नृपः प्रणिदधाति सविक्रमान्ताम्॥?)

आश्रमवासपर्व।

अस्वमः पिङ्गाला जन पद्वाकाल
पप्रङ्गु पारढवक्रॅष्णा त्व क्वदनः।
सर्वस्लोक पधर्थ विनोक्त कवि
मूक्त सर्व गशल मि व्रॅनोनति॥
(अभ्रश्यामः पिङ्गजटाबद्धकलापः
प्रांशुर् दण्डी कृष्णमृगत्वक्परिधानः।
साक्षाल् लोकान् पावयमानः कविमुख्यः
पाराशर्यः पर्वसु रूपं विवृणोतु॥ इति॥!)

समाप्ता बालिद्वीपग्रन्थाः।

Gaekwad's Oriental Series

CATALOGUE OF BOOKS

1933

ORIENTAL INSTITUTE, BARODA

SELECT OPINIONS

Sylvain Levi: The Gaekwad's Series is standing at the head of the many collections now published in India.

Asiatic Review, London: It is one of the best series issued in the East as regards the get up of the individual volumes as well as the able editorship of the series and separate works.

Presidential Address, Patna Session of the Oriental Conference: Work of the same class is being done in Mysore, Travancore, Kashmir, Benares, and elsewhere, but the organisation at Baroda appears to lead.

Indian Art and Letters, London: The scientific publications known as the "Oriental Series" of the Maharaja Gaekwar are known to and highly valued by scholars in all parts of the world.

Journal of the Royal Asiatic Society, London: Thanks to enlightened patronage and vigorous management the "Gaekwad's Oriental Series" is going from strength to strength.

Sir Jadunath Sarkar, Kt.: The valuable Indian histories included in the "Gaekwad's Oriental Series" will stand as an enduring monument to the enlightened liberality of the Ruler of Baroda and the wisdom of his advisers.

The Times Literary Supplement, London: These studies are a valuable addition to Western learning and reflect great credit on the editor and His Highness.

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Critical editions of unprinted and original works of Oriental Literature, edited by competent scholars, and published by the Oriental Institute, Baroda

I. BOOKS PUBLISHED.

Rs. A.

1. **Kāvyamīmāṁsā:** a work on poetics, by Rājaśekhara (880–920 A.D.): edited by C. D. Dalal and R. Anantakrishna Sastry, 1916. Reissued, 1924 2–4

This book has been set as a text-book by several Universities including Benares, Bombay, and Patna.

2. **Naranārāyaṇānanda:** a poem on the Paurāṇic story of Arjuna and Kṛṣṇa's rambles on Mount Girnar, by Vastupāla, Minister of King Vīradhavala of Dholka, composed between Samvat 1277 and 1287, *i.e.*, A.D. 1221 and 1231: edited by C. D. Dalal and R. Anantakrishna Sastry, 1916 .. .. .. *Out of print.*

3. **Tarkasaṅgraha:** a work on Philosophy (refutation of Vaiśeṣika theory of atomic creation) by Ānandajñāna or Ānandagiri, the famous commentators on Śaṅkarācārya's Bhāṣyas, who flourished in the latter half of the 13th century: edited by T. M. Tripathi, 1917. *Out of print.*

4. **Pārthaparākrama:** a drama describing Arjuna's recovery of the cows of King Virāṭa, by Prahlādanadeva, the founder of Pālanpur and the younger brother of the Paramāra king of Chandrāvatī (a state in Mārwār), and a feudatory of the kings of Guzerat, who was a Yuvarāja in Samvat 1220 or A.D. 1164: edited by C. D. Dalal, 1917 .. .. .. *Out of print.*

5. **Rāṣṭrauḍhavaṁśa:** an historical poem (Mahākāvya) describing the history of the Bāgulas of Mayūragiri, from Rāṣṭrauḍha, king of Kanauj and the originator of the dynasty, to Nārāyaṇa Shāh of Mayūragiri, by Rudra Kavi, composed in Śaka 1518 or A.D. 1596: edited by Pandit Embar Krishnamacharya with Introduction by C. D. Dalal, 1917 1–12

6. **Liṅgānuśāsana:** on Grammar, by Vāmana, who lived between the last quarter of the 8th century and the first quarter of the 9th century: edited by C. D. Dalal, 1918 0–8

7. **Vasantavilāsa:** an historical poem (Mahākāvya) describing the life of Vastupāla and the history of

Rs. A.

Guzerat, by Bālachandrasūri (from Moḍheraka or Moḍhera in Kaḍi Prant, Baroda State), contemporary of Vastupāla, composed after his death for his son in Samvat 1296 (A.D. 1240): edited by C. D. Dalal, 1917 1–8

8. **Rūpakaṣaṭkam :** six dramas by Vatsarāja, minister of Paramardideva of Kalinjara, who lived between the 2nd half of the 12th and the 1st quarter of 13th century: edited by C. D. Dalal, 1918 2–4

9. **Mohaparājaya :** an allegorical drama describing the overcoming of King Moha (Temptation), or the conversion of Kumārapāla, the Chalukya King of Guzerat, to Jainism, by Yaśaḥpāla, an officer of King Ajayadeva, son of Kumārapāla, who reigned from A.D. 1229 to 1232: edited by Muni Chaturvijayaji with Introduction and Appendices by C. D. Dalal, 1918 .. 2–0

10. **Hammīramadamardana :** a drama glorifying the two brothers, Vastupāla and Tejaḥpāla, and their King Vīradhavala of Dholka, by Jayasiṁhasūri, pupil of Vīrasūri, and an Ācārya of the temple of Munisuvrata at Broach, composed between Samvat 1276 and 1286 or A.D. 1220 and 1239: edited by C. D. Dalal, 1920 .. 2–0

11. **Udayasundarīkathā :** a romance (Campū, in prose and poetry) by Soḍḍhala, a contemporary of and patronised by the three brothers, Chchittarāja, Nāgārjuna, and Mummuṇirāja, successive rulers of Konkan, composed between A.D. 1026 and 1050: edited by C. D. Dalal and Pandit Embar Krishnamacharya, 1920 .. 2–4

12. **Mahāvidyāviḍambana :** a work on Nyāya Philosophy, by Bhaṭṭa Vādīndra who lived about A.D. 1210 to 1274: edited by M. R. Telang, 1920 2–8

13. **Prācīnagurjarakāvysaṅgraha :** a collection of old Guzerati poems dating from 12th to 15th centuries A.D.: edited by C. D. Dalal, 1920 2–4

14. **Kumārapālapratibodha :** a biographical work in Prākṛta, by Somaprabhāchārya, composed in Samvat 1241 or A.D. 1195: edited by Muni Jinavijayaji, 1920 7–8

15. **Gaṇakārikā :** a work on Philosophy (Pāśupata School), by Bhāsarvajña who lived in the 2nd half of the 10th century: edited by C. D. Dalal, 1921 1–4

16. **Saṅgītamakaranda :** a work on Music, by Nārada: edited by M. R. Telang, 1920 2–0

17. **Kavīndrācārya List :** list of Sanskrit works in the collection of Kavīndrācārya, a Benares Pandit (1656 A.D.): edited by R. Anantakrishna Shastry, with a foreword by Dr. Ganganatha Jha, 1921 0–12

18. **Vārāhagṛhyasūtra :** Vedic ritual (domestic) of the Yajurveda: edited by Dr. R. Shamasastry, 1920 .. 0–10

19. **Lekhapaddhati :** a collection of models of state and private documents, dating from 8th to 15th centuries A.D.:

Rs. a.

edited by C. D. Dalal and G. K. Shrigondekar, 1925 2–0

20. **Bhaviṣayattakahā or Pañcamīkahā :** a romance in Apabhraṁśa language, by Dhanapāla (*circa* 12th century) : edited by C. D. Dalal and Dr. P. D. Gune, 1923 6–0

21. **A Descriptive Catalogue of the Palm-leaf and Important Paper MSS. in the Bhandars at Jessalmere,** compiled by C. D. Dalal and edited by Pandit L. B. Gandhi, 1923 3–4

22. **Paraśurāmakalpasūtra :** a work on Tantra, with commentary by Rāmeśvara : edited by A. Mahadeva Sastry, B.A., 1923 .. .. *Out of print.*

23. **Nityotsava :** a supplement to the Paraśurāmakalpasūtra by Umānandanātha : edited by A. Mahadeva Sastry, B.A., 1923. Second revised edition by Swami Tirvikrama Tirtha, 1930 5–0

24. **Tantrarahasya :** a work on the Prābhākara School of Pūrvamīmāṁsā, by Rāmānujācārya : edited by Dr. R. Shamasastry, 1923 1–8

25, 32. **Samarāṅgaṇa :** a work on architecture, town-planning, and engineering, by king Bhoja of Dhara (11th century) : edited by Mahamahopadhyaya T. Gaṇapati Shastri, Ph.D. Illustrated. 2 vols., 1924-1925 10–0

26, 41. **Sādhanamālā :** a Buddhist Tāntric text of rituals, dated 1165 A.D., consisting of 312 small works, composed by distinguished writers : edited by Benoytosh Bhattacharyya, M.A., Ph.D. Illustrated. 2 vols., 1925–1928 14–0

27. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Central Library, Baroda :** compiled by G. K. Shrigondekar, M.A., and K. S. Ramaswāmi Shastri, with a Preface by B. Bhattacharyya, Ph.D., in 12 vols., vol. I (Veda, Vedalakṣaṇa, and Upaniṣads), 1925 6–0

28. **Mānasollāsa or Abhilaṣitārthacintāmaṇi :** an encyclopædic work treating of one hundred different topics connected with the Royal household and the Royal court, by Someśvaradeva, a Chalukya king of the 12th century : edited by G. K. Shrigondekar, M.A., 3 vols., vol. I, 1925 2–12

29. **Nalavilāsa :** a drama by Rāmachandrasūri, pupil of Hemachandrasūri, describing the Paurāṇika story of Nala and Damayantī : edited by G. K. Shrigondekar, M.A., and L. B. Gandhi, 1926 2–4

30, 31. **Tattvasaṅgraha :** a Buddhist philosophical work of the 8th century, by Śāntarakṣita, a Professor at Nālandā with Pañjikā (commentary) by his disciple Kamalaśīla, also a Professor at Nālandā : edited by Pandit Embar Krishnamāchārya with a Foreword by B. Bhattacharyya, M.A., Ph.D., 2 vols., 1926 .. 24–0

Rs. A.

33, 34. **Mirat-i-Ahmadi:** by Ali Mahammad Khan, the last Moghul Dewan of Gujarat: edited in the original Persian by Syed Nawab Ali, M.A., Professor of Persian, Baroda College, 2 vols., illustrated, 1926–1928 .. 19–8

35. **Mānavagṛhyasūtra:** a work on Vedic ritual (domestic) of the Yajurveda with the Bhāṣya of Aṣṭāvakra: edited with an introduction in Sanskrit by Pandit Rāmakrishna Harshaji Śāstri, with a Preface by Prof. B. C. Lele, 1926 5–0

36. **Nāṭyaśāstra:** of Bharata with the commentary of Abhinavagupta of Kashmir: edited by M. Ramakrishna Kavi, M.A., 4 vols., vol. I, illustrated, 1926 .. 6–0

37. **Apabhraṁśakāvyatrayī:** consisting of three works, the Carcarī, Upadeśarasāyana, and Kālasvarūpakulaka, by Jinadatta Sūri (12th century) with commentaries: edited with an elaborate introduction in Sanskrit by L. B. Gandhi, 1927 4–0

38. **Nyāyapraveśa,** Part I (Sanskrit Text): on Buddhist Logic of Diṅnāga, with commentaries of Haribhadra Sūri and Pārśvadeva: edited by Principal A. B. Dhruva, M.A., LL.B., Pro-Vice-Chancellor, Hindu University, Benares, 1930 4–0

39. **Nyāyapraveśa,** Part II (Tibetan Text): edited with introduction, notes, appendices, etc., by Pandit Vidhusekhara Bhattacharyya, Principal, Vidyabhavana, Visvabharati, 1927 1–8

40. **Advayavajrasaṅgraha:** consisting of twenty short works on Buddhist philosophy by Advayavajra, a Buddhist savant belonging to the 11th century A.D., edited by Mahāmahopādhyāya Dr. Haraprasad Sastri, M.A., C.I.E., Hon. D.Litt., 1927 2–0

42, 60. **Kalpadrukośa:** standard work on Sanskrit Lexicography, by Keśava: edited with an elaborate introduction by the late Pandit Ramavatara Sharma, Sahityacharya, M.A., of Patna and index by Pandit Shrikant Sharma, 2 vols., vol. I (text), vol. II (index), 1928–1932 14–0

43. **Mirat-i-Ahmadi Supplement:** by Ali Muhammad Khan. Translated into English from the original Persian by Mr. C. N. Seddon, I.C.S. (*retired*), and Prof. Syed Nawab Ali, M.A. Illustrated. Corrected reissue, 1928 6–8

44. **Two Vajrayāna Works:** comprising Prajñopāyaviniścayasiddhi of Anaṅgavajra and Jñānasiddhi of Indrabhūti—two important works belonging to the little known Tantra school of Buddhism (8th century A.D.): edited by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1929 .. 3–0

45. **Bhāvaprakāśana:** of Śāradātanaya, a comprehensive work on Dramaturgy and Rasa, belonging to A.D. 1175–1250; edited by His Holiness Yadugiri Yatiraja Swami, Melkot, and K. S. Ramaswami Sastri, Oriental Institute, Baroda, 1929 7–0

Rs. A.

46. **Rāmacarita :** of Abhinanda, Court poet of Hāravarṣa probably the same as Devapāla of the Pala Dynasty of Bengal (cir. 9th century A.D.) : edited by K. S. Ramaswami Sastri, 1929 7–8

47. **Nañjarājayaśobhūṣaṇa ;** by Nṛsiṁhakavi *alias* Abhinava Kalidāsa, a work on Sanskrit Poetics and relates to the glorification of Nañjarāja, son of Vīrabhūpa of Mysore : edited by Pandit E. Krishnamacharya, 1930 5–0

48. **Nāṭyadarpaṇa :** on dramaturgy, by Rāmacandra Sūri with his own commentary : edited by Pandit L. B. Gandhi and G. K. Shrigondekar, M.A. 2 vols., vol. I, 1929 4–8

49. **Pre-Diṅnāga Buddhist Texts on Logic from Chinese Sources :** containing the English translation of *Śatáśāstra* of Āryadeva, Tibetan text and English translation of *Vigraha-vyāvartanī* of Nāgārjuna and the re-translation into Sanskrit from Chinese of *Upāyahṛdaya* and *Tarkaśāstra* : edited by Prof. Giuseppe Tucci, 1930 9–0

50. **Mirat-i-Ahmadi Supplement :** Persian text giving an account of Guzerat, by Ali Muhammad Khan : edited by Syed Nawab Ali, M.A., Principal, Bahauddin College, Junagadh, 1930 6–0

51. **Triṣaṣṭiśalākāpuruṣacaritra :** of Hemacandra, translated into English with copious notes by Dr. Helen M. Johnson of Osceola, Missouri, U.S.A. 4 vols., vol. I (Ādīśvaracaritra), illustrated, 1931 15–0

52. **Daṇḍaviveka :** a comprehensive Penal Code of the ancient Hindus by Vardhamāna of the 15th century A.D. : edited by Mahamahopadhyaya Kamala Kṛṣṇa Smṛtitīrtha, 1931 8–8

53. **Tathāgataguhyaka or Guhyasamāja :** the earliest and the most authoritative work of the Tantra School of the Buddhists (3rd century A.D.) : edited by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1931 4–4

54. **Jayākhyasaṁhitā :** an authoritative Pāñcarātra work of the 5th century A.D., highly respected by the South Indian Vaiṣṇavas : edited by Pandit E. Krishnamacharyya of Vadtal, with one illustration in nine colours and a Foreword by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1931 .. 12–0

55. **Kāvyālaṅkārasārasaṁgraha :** of Udbhaṭa with the commentary, probably the same as Udbhaṭaviveka of Rājānaka Tilaka (11th century A.D.) : edited by K. S. Ramaswami Sastri, 1931 2–0

56. **Pārānanda Sūtra :** an ancient Tāntric work of the Hindus in Sūtra form giving details of many practices and rites of a new School of Tantra : edited by Swami Trivikrama Tirtha with a Foreword by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1931 3–0

Rs. A.

57. **Ahsan-ut-Tawarikh :** history of the Safawi Period of Persian History, 15th and 16th centuries, by Hasan-i-Rumlu: edited by C. N. Seddon, I.C.S. (*retired*), Reader in Persian and Marathi, University of Oxford. 2 vols., vol. I (text), 1932 11–0

58. **Padmānanda Mahākāvya:** giving the life history of Ṛṣabhadeva, the first Tīrthaṅkara of the Jainas, by Amarachandra Kavi of the 13th century: edited by H. R. Kapadia, M.A., 1932 14–0

59. **Śabdaratnasamanvaya :** an interesting lexicon of the Nānārtha class in Sanskrit compiled by the Maratha King Sahaji of Tanjore: edited by Pandit Viṭṭhala Śāstrī, Sanskrit Pāṭhaśāla, Baroda, with a Foreword by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1932 11-0

61. **Śaktisaṅgama Tantra :** a voluminous compendium of the Hindu Tantra comprising four books on Kālī, Tārā, Sundarī and Chhinnamastā: edited by B. Bhattacharyya, M.A., Ph.D., 4 vols., vol. I, Kālīkhaṇḍa, 1932 2–8

62. **Prajñāpāramitās:** commentaries on the Prajñāpāramitā, a Buddhist philosophical work: edited by Giuseppe Tucci, Member, Italian Academy, 2 vols., vol. I, 1932 12–0

63. **Tarikh-i-Mubarakhshahi:** an authentic and contemporary account of the kings of the Saiyyid Dynasty of Delhi: translated into English from original Persian by Kamal Krishna Basu, M.A., Professor, T.N.J. College, Bhagalpur, with a Foreword by Sir Jadunath Sarkar, Kt., 1932 7–8

64. **Siddhāntabindu :** on Vedānta philosophy, by Madhusūdana Sarasvatī with commentary of Puruṣottama: edited by P. C. Divanji, M.A., LL.M., 1933 .. 11–0

65. **Iṣṭasiddhi:** on Vedānta philosophy, by Vimuktātmā, disciple of Avyayātmā, with the author's own commentary: edited by M. Hiriyanna, M.A., Retired Professor of Sanskrit, Maharaja's College, Mysore, 1933 .. 14–0

66. **Śabara-Bhāṣya:** on the Mīmāṁsā Sūtras of Jaimini: Translated into English by Mahāmahopādhyāya Dr. Ganganath Jha, M.A., D.Litt., etc., Vice-Chancellor, University of Allahabad, in 3 vols., vol. I, 1933 .. 16–0

67. **Sanskrit Texts from Bali:** comprising a large number of Hindu and Buddhist ritualistic, religious and other texts recovered from the islands of Java and Bali with comparisons: edited by Professor Sylvain Levi, 1933 3–8

II. BOOKS IN THE PRESS.

1. **Nāṭyaśāstra:** edited by M. Ramakrishna Kavi, 4 vols., vol. II.

Rs. A.

2. **Mānasollāsa** or Abhilaṣitārthacintāmaṇi, edited by G. K. Shrigondekar, M.A., 3 vols., vol. II.

3. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Jain Bhandars at Pattan** : edited from the notes of the late Mr. C. D. Dalal, M.A., by L. B. Gandhi, 2 vols.

4. **Portuguese Vocables in Asiatic Languages** : translated into English from Portuguese by Prof. A. X. Soares, M.A., LL.B., Baroda College, Baroda.

5. **Alaṁkāramahodadhi** : a famous work on Sanskrit Poetics composed by Narendraprabha Sūri at the request of Minister Vastupāla in 1226 A.D. : edited by Lalchandra B. Gandhi of the Oriental Institute, Baroda.

6. **Sūktimuktāvalī** : a well-known Sanskrit work on Anthology, of Jalhaṇa, a contemporary of King Kṛṣṇa of the Northern Yādava Dynasty (A.D. 1247) : edited by Pandit E. Krishnamacharya, Sanskrit Pāṭhaśālā, Vadtal.

7. **Ahsan-ut-Tawarikh** : history of the Safawi period of Persian History : edited by C. N. Seddon, I.C.S. (retired), University of Oxford, 2 vols., vol. II (English translation).

8. **Kāvyamīmāṁsā** : A Sanskrit work on Poetics of Rājaśekhara : third revised edition by K. S. Ramaswami Shastri of the Oriental Institute, Baroda.

9. **Śabara-Bhāṣya** : on the Mīmāṁsā Sūtras of Jaimini : Translated into English by Mahāmahopādhyāya Dr. Ganganath Jha, M.A., D.Litt., etc., Vice-Chancellor, University of Allahabad, in 3 vols., vol. II.

10. **Gaṇitatilakavṛtti** : of Śrīpati with the commentary of Siṁhatilaka, a non-Jain work on Arithmetic and Algebra with a Jain commentary : edited by H. R. Kapadia, M.A.

11. **Nārāyaṇa Śataka** : a devotional poem of high literary merit by Vidyākara with the commentary of Pītāmbara : edited by Pandit Shrikant Sharma.

12. **Dvādaśāranayacakra** : an ancient polemical treatise giving a résumé of the different philosophical systems with a refutation of the same from the Jain standpoint by Mallavādi Suri with a commentary by Simhasuri Gani : edited by Muni Caturvijayaji.

13. **Nāyakaratna** : a commentary on the Nyāyaratnamālā of Pārthasārathi Miśra by Rāmānuja of the Prābhākara School : edited by K. S. Ramaswami Sastri of the Oriental Institute, Baroda.

14. **Rājadharma-Kaustubha** : an elaborate Smṛti work on Rājadharma, Rājanīti and the requirements of kings, by Anantadeva : edited by Mahamahopadhyaya Kamala Krishna Smṛtitirtha.

Rs. A.

III. BOOKS UNDER PREPARATION.

1. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Oriental Institute, Baroda:** compiled by the Library staff, 12 vols., vol. II (Śrauta, Dharma, and Gṛhya Sūtras).
2. **Prajñāpāramitās:** commentaries on the Prajñāpāramitā, a Buddhist philosophical work: edited by Prof. Giuseppe Tucci, 2 vols., vol. II.
3. **Śaktisaṅgama Tantra:** comprising four books on Kāli, Tārā, Sundarī, and Chhinnamastā: edited by B. Bhattacharyya, Ph.D., 4 vols., vol. II.
4. **Nāṭyadarpaṇa:** introduction in Sanskrit giving an account of the antiquity and usefulness of the Indian drama, the different theories on Rasa, and an examination of the problems raised by the text, by L. B. Gandhi, 2 vols., vol. II.
5. **Gaṇḍavyūha:** a Buddhist work describing the history of Sudhana in search of perfect knowledge, and the exploits of Mañjuśrī (3rd century A.D.): edited by B. Bhattacharyya, Ph.D., 2 vols.
6. **Gurjararāsāvalī:** a collection of several old Gujarati Rāsas: edited by Messrs. B. K. Thakore, M. D. Desai, and M. C. Modi.
7. **Paraśurāma-Kalpasūtra:** an important work on Tantra with the commentary of Rāmesvara: second revised edition by Swami Trivīkrama Tirtha.
8. **Tarkabhāṣā:** a work on Buddhist Logic, by Mokṣākara Gupta of the Jagaddala monastery: edited with a Sanskrit commentary by Pandit Embar Krishnamacharya of Vadtal.
9. **Triṣaṣṭiśalākāpuruṣacaritra:** of Hemacandra: translated into English by Dr. Helen M. Johnson, 4 vols., vols. II–IV.
10. **Mādhavānala-Kāmakandalā:** a romance in old Western Rajasthani by Gaṇapati, a Kāyastha from Amod: edited by M. R. Majumdar, M.A., LL.B.
11. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Oriental Institute, Baroda:** compiled by the Library staff, 12 vols., vol. III (Smṛti MSS.).
12. **An Alphabetical List of MSS. in the Oriental Institute, Baroda:** compiled from the existing card catalogue by K. Rangaswamy, Superintendent, Printed Section.
13. **Pracina Gurjara Kāvya Saṁgraha:** explanatory and linguistic notes on the texts printed as No. 13: by B. B. Mehta, in 2 vols.
14. **Chhakkammuvaeso:** an Apabhramsa work of the Jains containing didactic religious teachings: edited by L. B. Gandhi, Jain Pandit.

Rs. A.

15. **Samrāṭ Siddhānta:** the well-known work on Astronomy of Jagannatha Pandit: critically edited with numerous diagrams by Pandit Kedar Nath, Rajjyotisi, Jaipur.

16. **Vimalaprabhā:** the famous commentary on the Kālacakra Tantra and the most important work of the Kālacakra School of the Buddhists: edited with comparisons of the Tibetan and Chinese version by Giuseppe Tucci of the Italian Academy.

17. **Prajñāpāramitās:** commentaries on the Prajñāpāramitā, the Bible of the Mahayāna Buddhists: edited by Giuseppe Tucci, in 2 vols., vol. II.

18. **Nispannayogāmbara Tantra:** describing a large number of maṇḍalas or magic circles and numerous deities: edited by B. Bhattacharyya.

19. **Basatin-i-Salatin:** a contemporary account of the Sultans of Bijapur: translated into English by M. A. Kazi of the Baroda College and B. Bhattacharyya.

20. **Saktisaṅgama Tantra:** a voluminous compendium of Hindu Tantra comprising four books on Kali, Tara, Sundari, and Chinnamasta: edited by B. Bhattacharyya, 4 vols., vols. II–IV.

21. **Śabara-Bhāṣya:** on the Mīmāṁsā Sūtras of Jaimini: translated into English by Mahāmahopādhyāya Dr. Ganganath Jha, 3 vols., vols. II-III.

22. **Madana Mahārṇava:** a Smṛti work principally dealing with the doctrine of Karmavīpāka composed during the reign of Mandhātā son of Madanapāla: edited by Embar Krishnamacharya.

23. **Haṁsa-vilāsa:** of Haṁsa Bhikṣu forms an elaborate defence of the various mystic practices and worship: edited by Swami Trivikrama Tirtha.

For further particulars please communicate with—

THE DIRECTOR,
Oriental Institute, Baroda.

THE GAEKWAD'S STUDIES IN RELIGION AND PHILOSOPHY.

Rs. A.

1. **The Comparative Study of Religions**: [Contents: I, the sources and nature of religious truth. II, supernatural beings, good and bad. III, the soul, its nature, origin, and destiny. IV, sin and suffering, salvation and redemption. V, religious practices. VI, the emotional attitude and religious ideals]: by Alban A. Widgery, M.A., 1922 15–0

2. **The Philosophy and Theology of Averroes**: [Contents: I, a decisive discourse on the delineation of the relation between religion and philosophy. I*a*, on the problem of eternal knowledge which Averroes has mentioned in his decisive discourse. II, an exposition of the methods of arguments concerning the doctrines of the faith]: by Mohammad Jamil-ur-Rahman, M.A., 1921. (Cloth Rs. 5) 3–0

3. **Religious and Moral Teachings of Al Ghazzali**: [Contents: I, the nature of man. II, human freedom and responsibility. III, pride and vanity. IV, friendship and sincerity. V, the nature of love and man's highest happiness. VI, the unity of God. VII, the love of God and its signs. VIII, *riza* or joyous submission to His will]: translated by Syed Nawab Ali, M.A., 1921 2–0

4. **Goods and Bads**: being the substance of a series of talks and discussions with H.H. the Maharaja Gaekwad of Baroda. [Contents: introduction. I, physical values. II, intellectual values. III, æsthetic values. IV, moral value. V, religious value. VI, the good life, its unity and attainment]: by Alban G. Widgery, M.A., 1920. (Library edition Rs. 5) 3–0

5. **Immortality and other Essays**: [Contents: I, philosophy and life. II, immortality. III, morality and religion. IV, Jesus and modern culture. V, the psychology of Christian motive. VI, free Catholicism and non-Christian Religions. VII, Nietzsche and Tolstoi on Morality and Religion. VIII, Sir Oliver Lodge on science and religion. IX, the value of confessions of faith. X, the idea of resurrection. XI, religion and beauty. XII, religion and history. XIII, principles of reform in religion]: by Alban G. Widgery, M.A., 1919. (Cloth Rs. 3) 2–0

6. **Confutation of Atheism**: a translation of the *Hadis-i-Halila* or the tradition of the Myrobalan Fruit: translated by Vali Mohammad Chhanganbhai Momin, 1918 .. 0–14

Conduct of Royal Servants: being a collection of verses from the Vīramitrodaya with their translations in English, Gujarati, and Marathi: by B. Bhattacharyya, M.A., Ph.D. 0–6
